Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B ►M6 **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/36/EU**

av den 26 juni 2013

om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG ◄

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 176, 27.6.2013, s. 338)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014	L 60	34	28.2.2014
►M2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014	L 173	190	12.6.2014
►M3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015	L 337	35	23.12.2015
►M4	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018	L 156	43	19.6.2018
►M5	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019	L 150	253	7.6.2019
►M6	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019	L 314	64	5.12.2019
►M7	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338 av den 16 februari 2021	L 68	14	26.2.2021

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 208, 2.8.2013, s. 73 (2013/36/EU)
►C2 Rättelse, EUT L 20, 25.1.2017, s. 1 (2013/36/EU)
►C3 Rättelse, EUT L 51, 23.2.2018, s. 23 (2013/36/EU)
►C4 Rättelse, EUT L 203, 26.6.2020, s. 95 (2013/36/EU)
►C5 Rättelse, EUT L 212, 3.7.2020, s. 20 (2019/878)

▼B

▼M6

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/36/EU

av den 26 juni 2013

om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG

▼B

(Text av betydelse för EES)

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

▼M6

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för följande:

a) Behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut.

b) Tillsynsbefogenheter och verktyg för de behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut.

c) De behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.

d) Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av kreditinstitut.

▼B

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på institut.

▼M6

_____

▼B

4. Artikel 34 och avdelning VII kapitel 3 ska gälla för finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i unionen.

▼M5

5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

▼M6

_____

▼M5

2. Centralbanker.

3. Postgiroinstitut.

4. I Danmark, Eksport Kredit Fonden, Eksport Kredit Fonden A/S, Danmarks Skibskredit A/S och KommuneKredit.

▼**M5**

5. I Tyskland, Kreditanstalt für Wiederaufbau, Landwirtschaftliche Rentenbank, Bremer Aufbau-Bank GmbH, Hamburgische Investitions- und Förderbank, Investitionsbank Berlin, Investitionsbank des Landes Brandenburg, Investitionsbank Schleswig-Holstein, Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank, Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, LfA Förderbank Bayern, NRW.BANK, Saarländische Investitionskreditbank AG, Sächsische Aufbaubank – Förderbank, Thüringer Aufbaubank, företag som med stöd av Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.

6. I Estland, hoiu-laenuühistud, som kooperativa företag som är erkända enligt hoiu-laenuühistu seadus.

7. I Irland, the Strategic Banking Corporation of Ireland, credit unions och friendly societies.

8. I Grekland, Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion).

9. I Spanien, Instituto de Crédito Oficial.

10. I Frankrike, Caisse des dépôts et consignations.

11. I Kroatien, kreditne unije och Hrvatska banka za obnovu i razvitak.

12. I Italien, Cassa depositi e prestiti.

13. I Lettland, krājaizdevu sabiedrības, företag som är erkända enligt krājaizdevu sabiedrību likums som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.

14. I Litauen, kredito unijos förutom centrinės kredito unijos.

15. I Ungern, MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság och Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság.

16. I Malta, Malta Development Bank.

17. I Nederländerna, Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering, Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV och kredietunies.

18. I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och Österreichische Kontrollbank AG.

19. I Polen, Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe och Bank Gospodarstwa Krajowego.

20. I Portugal, Caixas Económicas som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, Caixa Económica Montepio Geral.

▼M5

21. I Slovenien, SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana.

22. I Finland, Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB och Finnvera Oyj/Finnvera Abp.

23. I Sverige, Svenska Skeppshypotekskassan.

24. I Förenade kungariket, National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions och municipal banks.

▼M6

6. De enheter som avses i punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.

▼B

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1) kreditinstitut: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i förordning (EU) nr 575/2013,

2) värdepappersföretag: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 2 i förordning (EU) nr 575/2013,

3) institut: institut enligt definitionen i artikel 4.1 led 3 i förordning (EU) nr 575/2013,

▼M6

_____

▼B

5) försäkringsföretag: försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 5 i förordning (EU) nr 575/2013,

6) återförsäkringsföretag: återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 6 i förordning (EU) nr 575/2013,

7) ledningsorgan: ett instituts organ, som utses enligt den nationella lagstiftningen och som har befogenhet att fastställa institutets strategi, mål och allmänna inriktning och ►C2 som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande, och de personer som i praktiken leder institutets verksamhet. ◄

8) ledningsorgan med tillsynsfunktion: ledningsorganets i dess roll att kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.

9) verkställande ledning: de fysiska personer som utövar verkställande funktioner vid ett institut och som är ansvariga och kan ställas till svars inför ledningsorganet för den dagliga ledningen av institutet.

▼B

10) systemrisk: en risk för störningar i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reella ekonomin.

11) modellrisk: den potentiella förlust som ett institut kan åsamkas till följd av beslut som huvudsakligen kan baseras på resultat av interna modeller, på grund av fel i framtagning, genomförande eller användning av sådana modeller.

12) originator: originator enligt definitionen i artikel 4.1 led 13 i förordning (EU) nr 575/2013,

13) medverkande institut (sponsor): medverkande institut enligt definitionen i artikel 4.1 led 14 i förordning (EU) nr 575/2013,

14) moderföretag: moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 15 i förordning (EU) nr 575/2013,

15) dotterföretag: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 16 i förordning (EU) nr 575/2013,

16) filial: filial enligt definitionen i artikel 4.1 led 17 i förordning (EU) nr 575/2013,

17) anknutet företag: anknutet företag enligt definitionen i artikel 4.1 led 18 i förordning (EU) nr 575/2013,

18) kapitalförvaltningsbolag: kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 4.1 led 19 i förordning (EU) nr 575/2013,

19) finansiellt holdingföretag: finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 20 i förordning (EU) nr 575/2013,

20) blandat finansiellt holdingföretag: blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 21 i förordning (EU) nr 575/2013,

21) holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1 led 22 i förordning (EU) nr 575/2013,

22) finansiellt institut: finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1 led 26 i förordning (EU) nr 575/2013,

23) enhet i den finansiella sektorn: enhet i den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 4.1 led 27 i förordning (EU) nr 575/2013,

24) moderinstitut i en medlemsstat: moderinstitut i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 28 i förordning (EU) nr 575/2013,

25) moderinstitut inom EU: moderinstitut inom EU enligt definitionen i artikel 4.1 led 29 i förordning (EU) nr 575/2013,

26) finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 30 i förordning (EU) nr 575/2013,

▼B

27) finansiellt moderholdingföretag inom EU: ett finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1 led 31 i förordning (EU) nr 575/2013,

28) blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 32 i förordning (EU) nr 575/2013,

29) blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU: ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1 led 33 i förordning (EU) nr 575/2013,

30) systemviktigt institut: ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett institut som vid fallissemang eller bristande funktion kan orsaka systemrisker,

31) central motpart: central motpart enligt definitionen i artikel 4.1 led 34 i förordning (EU) nr 575/2013,

32) ägarintresse: ägarintresse enligt definitionen i artikel 4.1 led 35 i förordning (EU) nr 575/2013,

33) kvalificerat innehav: kvalificerat innehav enligt definitionen i artikel 4.1 led 36 i förordning (EU) nr 575/2013,

34) kontroll: kontroll enligt definitionen i artikel 4.1 led 37 i förordning (EU) nr 575/2013,

35) nära förbindelser: nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.1 led 38 i förordning (EU) nr 575/2013,

36) behörig myndighet: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1 led 40 i förordning (EU) nr 575/2013,

37) samordnande tillsynsmyndighet: samordnad tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 4.1 led 41 i förordning (EU) nr 575/2013,

38) auktorisation: auktorisation enligt definitionen i artikel 4.1 led 42 i förordning (EU) nr 575/2013,

39) hemmedlemsstat: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 43 i förordning (EU) nr 575/2013,

40) värdmedlemsstat: värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 led 44 i förordning (EU) nr 575/2013,

41) ECBS-centralbanker: ECBS-centralbanker enligt definitionen i artikel 4.1 led 45 i förordning (EU) nr 575/2013,

42) centralbanker: centralbanker enligt definitionen i artikel 4.1 led 46 i förordning (EU) nr 575/2013,

▼B

43) konsoliderad situation: konsoliderad situation enligt definitionen i artikel 4.1 led 47 i förordning (EU) nr 575/2013,

44) på gruppnivå: på gruppnivå enligt definitionen i artikel 4.1 led 48 i förordning (EU) nr 575/2013,

45) på undergruppsnivå: på undergruppsnivå enligt definitionen i artikel 4.1 led 49 i förordning (EU) nr 575/2013,

46) finansiella instrument: finansiella instrument enligt definitionen i artikel 4.1 led 50 i förordning (EU) nr 575/2013,

47) kapitalbas: kapitalbas enligt definitionen i artikel 4.1 led 118 i förordning (EU) nr 575/2013,

48) operativ risk: operativ risk enligt definitionen i artikel 4.1 led 52 i förordning (EU) nr 575/2013,

49) kreditriskreducering: kreditriskreducering enligt definitionen i artikel 4.1 led 57 i förordning (EU) nr 575/2013,

50) värdepapperisering: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1 led 61 i förordning (EU) nr 575/2013,

51) position i värdepapperisering: position i värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1 led 62 i förordning (EU) nr 575/2013,

52) specialföretag för värdepapperisering: specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1 led 66 i förordning (EU) nr 575/2013,

53) diskretionära pensionsförmåner: diskretionära pensionsförmåner enligt definitionen i artikel 4.1 led 73 i förordning (EU) nr 575/2013,

54) handelslager: handelslager enligt definitionen i artikel 4.1 led 86 i förordning (EU) nr 575/2013,

55) reglerad marknad: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1 led 92 i förordning (EU) nr 575/2013,

56) bruttosoliditet: bruttosoliditet enligt definitionen i artikel 4.1 led 93 i förordning (EU) nr 575/2013,

57) risk för alltför låg bruttokonsoliditet: risk för alltför låg bruttokonsoliditet enligt definitionen i artikel 4.1 led 94 i förordning (EU) nr 575/2013,

58) externt kreditvärderinginstitut: externt kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 98 i förordning (EU) nr 575/2013,

59) interna metoder: den metod som bygger på intern riskklassificering som avses i artikel 143.1, metoden med interna modeller som avses i artikel 221, metoden för egna estimat som avses i artikel 225, den avancerade mätmetoden som avses i artikel 312.2, metoden med interna modeller som avses i artiklarna 283 och 363 samt internmetoden som avses i artikel 259.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ,

▼M5

60) resolutionsmyndighet: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([1]),

61) globalt systemviktigt institut: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013,

62) globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013,

63) grupp: grupp enligt definitionen i artikel 4.1.138 i förordning (EU) nr 575/2013,

64) grupp från tredjeland: en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland,

65) könsneutral ersättningspolicy: en ersättningspolicy som grundas på lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete.

▼B

2. När det i detta direktiv hänvisas till ledningsorgan och ledningsorgans lednings- och tillsynsfunktioner, enligt nationell rätt, handhas av olika organ eller olika medlemmar inom ett organ, ska medlemsstaten identifiera de ansvariga organen eller de ansvariga medlemmarna i ledningsorganet i enlighet med nationell rätt, såvida inte något annat anges i detta direktiv.

▼M5

3. För att säkerställa att krav eller tillsynsbefogenheter som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på gruppnivå eller undergruppsnivå i enlighet med detta direktiv och den förordningen, ska termerna *institut*, *moderinstitut i en medlemsstat*, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag* också innefatta

a) finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a i detta direktiv,

b) utsedda institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i detta direktiv, och

c) finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som utsetts enligt artikel 21a.6 d i detta direktiv.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼B

AVDELNING II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 4

Behöriga myndigheter – utseende och befogenheter

1. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter som ska utföra de funktioner och åligganden som föreskrivs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och EBA om detta och ange hur funktionerna och åliggandena har fördelats.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna övervakar institutens och, i tillämpliga fall, de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet för att bedöma efterlevnaden av kraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att man ska kunna bedöma om instituten och, i tillämpliga fall, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen uppfyller kraven i punkt 2 och utreda eventuella överträdelser av dessa krav.

4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra de funktioner som avser tillsyn, granskning och sanktioner som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013.

5. Medlemsstaterna ska kräva att instituten förser hemmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information som behövs för en bedömning av huruvida de regler som har antagits i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 efterlevs. Medlemsstaterna ska också se till att det finns interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden för instituten så att det vid varje tidpunkt är möjligt att kontrollera att reglerna efterlevs.

6. Medlemsstaterna ska se till att instituten registrerar alla sina transaktioner samt dokumentsystem och dokumentprocesser som omfattas av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på ett sådant sätt att de behöriga myndigheterna alltid kan kontrollera överensstämmelse med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

7. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsfunktionerna enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 och alla andra funktioner inom de behöriga myndigheterna hålls åtskilda från och oberoende av rekonstruktionsfunktionerna. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och EBA om detta och ange hur uppgifterna fördelats mellan myndigheterna.

▼M5

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om andra myndigheter än behöriga myndigheter har resolutionsbefogenhet, dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av resolutionsplaner och i alla andra fall där sådant samarbete och samråd krävs enligt detta direktiv, direktiv 2014/59/EU eller förordning (EU) nr 575/2013.

▼M6

Artikel 5

Samordning inom medlemsstater

Medlemsstater som har fler än en behörig myndighet med befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut ska vidta nödvändiga åtgärder för att en samordning ska etableras mellan dessa myndigheter.

▼B

Artikel 6

Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn

När de behöriga myndigheterna fullgör sina skyldigheter ska de beakta samstämmigheten i tillsynsverktyg och tillsynspraxis när de tillämpar de lagar och andra författningar som antagits enligt detta direktiv och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013. Medlemsstaterna ska därför se till att

a) behöriga myndigheter, i egenskap av parter i det europeiska systemet för finansiell tillsyn, samarbetar i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, särskilt i arbetet med att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas mellan dem och andra parter i systemet i enlighet med principen om lojalt samarbete som fastställs i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen,

b) de behöriga myndigheterna deltar i EBA:s och, i förekommande fall, tillsynskollegiernas verksamhet,

c) de behöriga myndigheterna gör sitt bästa för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som EBA utfärdar i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, och att svara på de varningar och rekommendationer som utfärdats av ESRB i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010,

d) de behöriga myndigheterna har ett nära samarbete med ESRB,

e) de nationella uppdrag som de behöriga myndigheterna tilldelas inte hindrar dem från att fullgöra sina uppgifter som medlemmar i EBA eller i förekommande fall ESRB eller enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

Artikel 7

Tillsynens unionsdimension

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska vid fullgörandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för det finansiella systemets stabilitet i de övriga berörda medlemsstaterna och framför allt i krissituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

AVDELNING III

KRAV AVSEENDE BEHÖRIGHET ATT UTÖVA VERKSAMHET I KREDITINSTITUT

KAPITEL 1

Allmänna krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

Artikel 8

Auktorisation

1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditinstitut har erhållit auktorisation innan de inleder sin verksamhet. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10–14 ska medlemsstaterna fastställa de villkor som ska gälla för auktorisationen och anmäla dem till EBA.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera

▼M5

a) de uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen, organisationsstrukturen och styrningsformerna enligt artikel 10,

b) de krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav eller, om inga kvalificerade innehav finns, på de 20 största aktieägarna eller medlemmarna, enligt artikel 14, och

▼B

c) de faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva en effektiv tillsyn enligt artikel 14.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket a, b och c i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande när det gäller standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnande av de uppgifter som avses i punkt 2 första stycket led a.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

4. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 2 och 3 till kommissionen senast den 31 december 2015.

▼M5

5. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 till de behöriga myndigheterna i syfte att fastställa en gemensam bedömningsmetod för beviljande av auktorisation i enlighet med detta direktiv.

▼M6

Artikel 8a

Särskilda krav för auktorisation av kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Medlemsstaterna ska kräva att de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som redan har fått auktorisation enligt avdelning II i direktiv 2014/65/EU ska ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 senast den dag då någon av följande händelser äger rum:

a) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.

b) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, understiger 30 miljarder EUR, och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, och varje enskilt sådant företags samlade tillgångar understiger 30 miljarder EUR, i båda fallen beräknat som ett genomsnitt över en sammanhängande tolvmånadersperiod.

2. De företag som avses i punkt 1 i den här artikeln får fortsätta att bedriva verksamhet enligt artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 tills de erhåller den auktorisation som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som den 24 december 2019 bedriver verksamhet som värdepappersföretag med auktorisation enligt direktiv 2014/65/EU ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 i det här direktivet senast den 27 december 2020.

4. Om den behöriga myndigheten, efter att ha fått information i enlighet med artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, fastställer att ett företag ska auktoriseras som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i det här direktivet, ska den underrätta företaget och den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU samt, från och med tidpunkten för denna underrättelse, överta auktorisationsförfarandet.

▼M6

5. Vid förnyad auktorisation ska den behöriga myndighet som beviljar auktorisationen säkerställa att processen är så effektiv som möjligt och att hänsyn tas till information från befintliga auktorisationer.

6. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera

a) de uppgifter som företaget ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 10,

b) metoden för beräkning av de tröskelvärden som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket a och b i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

▼B

Artikel 9

Förbud för personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel

1. Medlemsstaterna ska förbjuda personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel.

2. Punkt 1 ska inte gälla mottagande av insättningar eller andra återbetalbara medel i fall då återbetalningsskyldigheten ligger hos en medlemsstat, medlemsstatens regionala eller lokala myndigheter, offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater ingår, eller i fall som är särskilt omfattade av nationell lagstiftning eller av unionsrätten, allt under förutsättning att verksamheten är underkastad regler och övervakning till skydd för insättare och investerare.

▼M5

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA anmäla de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra återbetalbara medel.

4. Enligt denna artikel får medlemsstaterna inte undanta kreditinstitut från tillämpningen av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 10

Verksamhetsplan, organisationsstruktur och styrningsformer

1. Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivs, inbegripet angivelse av moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Medlemsstaterna ska också kräva att det till ansökningar om auktorisation fogas en beskrivning av de styrningsformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1.

▼M5

2. De behöriga myndigheterna ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet, såvida de inte bedömer att styrningsformerna, processerna och metoderna enligt artikel 74.1 på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för det institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt.

▼B

Artikel 11

Ekonomiska behov

Medlemsstaten får inte kräva att hänsyn tas till marknadens ekonomiska behov vid prövningen av en auktorisationsansökan.

Artikel 12

Startkapital

1. Utan att det påverkar andra allmänna villkor i nationell rätt, ska de behöriga myndigheterna neka att bevilja auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut när kreditinstitutet inte innehar en särskild kapitalbas eller när startkapitalet är mindre än 5 miljoner EUR.

2. Startkapitalet ska endast bestå av en eller flera av de poster som avses i artikel 26.1 a–e i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut som inte uppfyller villkoret att ha en särskild kapitalbas men som existerade den 15 december 1979 får fortsätta att bedriva verksamhet. Medlemsstaterna får befria dessa företag från skyldigheten att uppfylla villkoren enligt artikel 13.1 första stycket.

4. Medlemsstaterna får bevilja auktorisation för särskilda kategorier av kreditinstitut vars startkapital är mindre än det som anges i punkt 1, om följande villkor är uppfyllda:

a) Startkapitalet uppgår till minst 1 miljon EUR.

b) De berörda medlemsstaterna anmäler sina skäl för att utnyttja denna möjlighet till kommissionen och till EBA.

Artikel 13

Praktisk ledning av affärsverksamheten och huvudkontorets belägenhet

1. De behöriga myndigheterna ska bevilja auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut endast om minst två personer i praktiken leder verksamheten i det sökande kreditinstitutet.

De ska neka sådan auktorisation om medlemmarna i ledningsorganet inte uppfyller de krav som avses i artikel 91.1.

▼B

2. Medlemsstaterna ska kräva följande:

a) Ett kreditinstitut som är en juridisk person och som enligt den nationella lagstiftningen har ett registrerat säte har sitt huvudkontor i samma medlemsstat som det registrerade sätet.

b) Ett annat kreditinstitut än det som avses i led a har sitt huvudkontor i den medlemsstat som har auktoriserat institutet och i vilken kreditinstitutet i praktiken bedriver sin verksamhet.

Artikel 14

Aktieägare och medlemmar

1. De behöriga myndigheterna ska neka att bevilja auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om inte kreditinstitutet har informerat dem om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken på sådana innehav eller, om det inte finns några kvalificerade innehav, om vilka de 20 största aktieägarna eller medlemmarna är.

Vid bedömningen av om kriterierna är uppfyllda för kvalificerat innehav ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ([1]) samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som institut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och avyttras inom ett år efter förvärvet.

▼M5

2. Behöriga myndigheter ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande i enlighet med kriterierna i artikel 23.1. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas.

▼B

3. Om det finns nära förbindelser mellan kreditinstitut och andra fysiska eller juridiska personer ska de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

([1]) EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼B

De behöriga myndigheterna ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om ett tredjelands lagar och andra författningar som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka kreditinstitutet har nära förbindelser eller om svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna ska kräva att kreditinstituten förser dem med de uppgifter som krävs för en fortlöpande övervakning av att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

Artikel 15

Nekande av auktorisation

Om en behörig myndighet nekar auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut ska den underrätta den sökande och lämna motivering till sitt beslut inom sex månader från det att ansökan mottogs eller, om ansökan var ofullständig, inom sex månader från mottagandet av all den information som krävs för beslut.

Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka auktorisation fattas inom tolv månader från det att ansökan mottogs.

Artikel 16

Samråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater

1. Innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten samråda med behöriga myndigheter i en annan medlemsstat när kreditinstitutet

a) är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i den medlemsstaten,

b) är ett syskonföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i den medlemsstaten,

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut auktoriserat i den medlemsstaten.

2. Innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten i följande fall samråda med den behöriga myndighet som har ansvar för tillsynen över försäkringsföretag eller värdepappersföretag i den berörda medlemsstaten om kreditinstitutet i fråga:

a) är dotterföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.

b) är syskonföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i unionen.

▼B

3. De relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska samråda med varandra särskilt när de bedömer aktieägarnas lämplighet och det goda anseendet och erfarenheten hos de medlemmar i ledningsorganet som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp. De ska förse varandra med alla sådana uppgifter om aktieägarnas lämplighet och det goda anseende och de erfarenheter hos medlemmarna i ledningsorganet som är relevanta när det gäller att bevilja auktorisation och att fortlöpande bedöma efterlevnaden av villkoren för verksamheten.

Artikel 17

Filialer till kreditinstitut auktoriserade i andra medlemsstater

En värdmedlemsstat får inte kräva auktorisation eller särskilt tillskjutet kapital i fråga om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i andra medlemsstater. För etablering och tillsyn av sådana filialer ska bestämmelserna i artiklarna 35, 36.1–36.3, 37, 40–46, 49, 74 och 75 gälla.

Artikel 18

Återkallelse av auktorisation

De behöriga myndigheterna får endast återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om kreditinstitutet

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, om inte den berörda medlemsstaten har infört bestämmelser om att auktorisationen ska upphöra att gälla i sådana fall,

▼M6

aa) utnyttjar sin auktorisation enbart för att bedriva den verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i den artikeln,

▼B

b) har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har beviljats,

▼M5

d) inte längre uppfyller tillsynskraven i del tre, fyra eller sex, utom för de krav som anges i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv, eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och särskilt inte längre har säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,

▼B

e) omfattas av något annat fall där nationell rätt föreskriver att auktorisationen måste återkallas, eller

▼B

f) begår en av de överträdelser som avses i artikel 67.1.

Artikel 19

Namn på kreditinstitut

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, oavsett vilka regler som gäller i värdmedlemsstaten beträffande användningen av orden ”bank”, ”sparbank” eller andra banknamn, inom unionens hela område använda samma namn som institutet använder i den medlemsstat där huvudkontoret finns. Om det finns risk för förväxling får värdmedlemsstaten med tanke på förtydligande kräva att namnet åtföljs av förklarande uppgifter.

Artikel 20

Anmälan om auktorisation och återkallelse av auktorisation

1. De behöriga myndigheterna ska anmäla varje auktorisation som beviljas enligt artikel 8 till EBA.

▼M6

2. EBA ska på sin webbplats offentliggöra och minst årligen uppdatera en förteckning med namnen på alla kreditinstitut som har beviljats auktorisation.

▼B

3. Den samordnande myndigheten ska förse de berörda behöriga myndigheterna och EBA med all information rörande den grupp kreditinstitut som avses i artiklarna 14.3, 74.1 och 109.2, särskilt i fråga om gruppens rättsliga och organisatoriska struktur samt styrningen.

▼M6

3a. Den förteckning som avses i punkt 2 i den här artikeln ska innehålla namnen på de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och ska identifiera dessa kreditinstitut som sådana. Förteckningen ska också ange eventuella ändringar i förhållande till den föregående versionen av förteckningen.

▼B

4. Den förteckning som avses i punkt 2 i denna artikel ska innehålla namnen på kreditinstitut som inte har det kapital som anges i artikel 12.1 och ska identifiera dessa kreditinstitut som sådana.

5. De behöriga myndigheterna ska anmäla varje återkallelse av auktorisation till EBA tillsammans med skälen för återkallelsen.

Artikel 21

Undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

1. De behöriga myndigheterna kan bevilja undantag från kraven i artiklarna 10, 12 och 13.1 i detta direktiv för ett kreditinstitut som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med de villkor som anges i den artikeln.

▼B

Medlemsstaterna får bibehålla och använda sig av befintlig nationell rätt rörande tillämpningen av ett sådant undantag under förutsättning att den inte strider mot detta direktiv eller mot förordning (EU) nr 575/2013.

2. Om de behöriga myndigheterna tillämpar ett undantag som avses i punkt 1 ska artiklarna 17, 33, 34, 35, 36.1–36.3 och 39–46 i avdelning VII kapitel 2 avsnitt II och avdelning VII kapitel 4 gälla för den helhet som består av det centrala organet och de underställda instituten.

▼M5

Artikel 21a

Godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som där avses förse den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med följande uppgifter:

a) Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dess dotterföretag och i förekommande fall moderföretag, samt lokalisering och typ av verksamhet för alla enheter inom gruppen.

b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 121 om ledningens kvalifikationer.

c) Uppgifter om efterlevnad av de kriterier som anges i artikel 14 om aktieägare och medlemmar, om det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har ett kreditinstitut som dotterföretag.

d) Den interna organisationen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen.

e) Alla andra uppgifter som kan vara nödvändiga för genomförandet av de bedömningar som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

▼M5

Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artikel 22 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. ►C5 I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.2 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat. ◄

3. Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får beviljas godkännande enligt denna artikel endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla de krav som fastställs genom detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå eller undergruppsnivå och, i synnerhet, ändamålsenliga för att

   i) samordna alla det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets dotterföretag, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitut,

   ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och

   iii) genomföra de policyer på gruppnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen.

b) Organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstituten eller moderinstituten vad gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, gruppnivå och, i förekommande fall, undergruppsnivå. Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till

   i) det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,

   ii) aktieägarstrukturen, och

   iii) den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

c) De kriterier som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda.

4. Godkännande av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget enligt denna artikel ska inte krävas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

▼M5

a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.

b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt direktiv 2014/59/EU.

c) Ett dotterkreditinstitut har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.

d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.

e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande i enlighet med denna punkt ska inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

5. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kontinuerligt övervaka efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

6. När den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som fastställs i punkt 3 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaserade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande.

De tillsynsåtgärder som avses i första stycket får omfatta:

a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i dotterinstituten som innehas av det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

▼M5

b) Utfärdande av förelägganden eller sanktioner gentemot det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen, om inte annat följer av artiklarna 65–72.

c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut.

d) Tillfälligt utseende av ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå.

e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.

f) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i finansiella sektorn.

g) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan på hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

7. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel.

8. I de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om det godkännande och undantag från godkännande som avses i punkt 3 respektive punkt 4 och de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning om de ärenden som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och ska överlämna den bedömningen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen.

Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet.

Vid eventuell oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till EBA. De berörda behöriga myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

▼M5

9. När det gäller blandade finansiella holdingföretag ska det, i de fall den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat är en annan än den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG, krävas samtycke av samordnaren för de beslut eller gemensamma beslut som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln, beroende på vad som är tillämpligt. När samordnarens samtycke krävs ska tvister lösas av de relevanta europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen EBA eller den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]), som ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet. Varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt ska inte påverka skyldigheterna enligt direktiv 2002/87/EG eller 2009/138/EG.

10. Om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen i detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet.

Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka godkännande fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan. Ett nekande kan vid behov åtföljas av någon av de åtgärder som anges i punkt 6.

Artikel 21b

Intermediärt moderföretag inom EU

1. Två eller flera institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett enda intermediärt moderföretag inom EU som är etablerat i unionen.

2. De behöriga myndigheterna får tillåta att de institut som avses i punkt 1 har två intermediära moderföretag inom EU om de fastställer att etableringen av ett enda intermediärt moderföretag inom EU skulle

a) vara oförenlig med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheterna som fastställs i reglerna eller av tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen från tredjelandet har sitt huvudkontor, eller

b) leda till att möjligheterna till resolution blir mindre effektiva än med två intermediära moderföretag inom EU enligt en bedömning som utförs av den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget inom EU.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼M5

3. Ett intermediärt moderföretag inom EU ska vara ett kreditinstitut som är auktoriserat i enlighet med artikel 8, eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a.

Om inget av de institut som avses i punkt 1 i den här artikeln är ett kreditinstitut eller om ett andra intermediära moderföretag inom EU måste etableras i samband med investeringsverksamhet för att uppfylla ett obligatoriskt krav i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln, får det intermediära moderföretaget inom EU respektive det andra intermediära moderföretaget inom EU med avvikelse från första stycket i den här punkten vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/65/EU och som omfattas av direktiv 2014/59/EU.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas om det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland är lägre än 40 miljarder EUR.

▼M6

5. Vid tillämpning av denna artikel ska följande gälla:

a) Det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland ska anses vara summan av

   i) det totala värdet av tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkningar om institutets balansräkning inte är konsoliderad, och

   ii) det totala värdet av tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ([1]) eller direktiv 2014/65/EU.

b) Termen *institut* ska också innefatta värdepappersföretag.

▼M5

6. De behöriga myndigheterna ska anmäla följande information om varje grupp från tredjeland som är verksam inom deras jurisdiktion till EBA:

a) Namnen på och totala värdet av de tillgångarna för institut under tillsyn som tillhör en grupp från tredjeland.

b) Namnen på och totala värdet av tillgångarna för de filialer som är auktoriserade i den medlemsstaten i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 samt den typ av verksamhet som de är auktoriserade att bedriva.

c) Namnet på och formen enligt punkt 3 för varje intermediärt moderföretag inom EU som har etablerats i den medlemsstaten och namnet på den grupp från tredjeland som det ingår i.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

▼M5

7. EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla grupper från tredjeland som är verksamma inom unionen och i förekommande fall deras intermediära moderföretag inom EU.

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland uppfyller ett av följande villkor:

a) Det har ett intermediärt moderföretag inom EU.

b) Det är ett intermediärt moderföretag inom EU.

c) Det är det enda institutet i unionen för gruppen från tredjeland.

d) Det ingår i en grupp från tredjeland med totala värdet av tillgångarna i unionen som är lägre än 40 miljarder EUR.

▼C5

8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar i unionen på 40 miljarder EUR eller högre den 27 juni 2019 ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller, om punkt 2 är tillämplig, två intermediärt moderföretag inom EU senast den 30 december 2023.

▼M5

9. Senast den 30 december 2026 ska kommissionen, efter samråd med EBA, se över de krav som införs för institut genom denna artikel och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det åtminstone övervägas

a) huruvida de krav som föreskrivs i denna artikel är genomförbara, nödvändiga och proportionella, eller om andra åtgärder skulle vara lämpligare,

b) huruvida de krav som införs för institut genom denna artikel bör revideras för att återspegla internationell bästa praxis.

10. Senast den 28 juni 2021 ska EBA översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om behandlingen av filialer från tredjeland enligt medlemsstaternas nationella rätt. I rapporten ska det åtminstone övervägas

a) huruvida och i vilken utsträckning tillsynspraxis enligt nationell rätt för filialer från tredjeland skiljer sig åt mellan medlemsstaterna,

b) huruvida en annorlunda behandling av filialer från tredjeland enligt nationell rätt skulle kunna leda till regelarbitrage,

c) huruvida en ytterligare harmonisering av nationella system för filialer från tredjeland skulle vara nödvändig och lämplig, i synnerhet med tanke på betydande filialer från tredjeland.

▼M5

Kommissionen ska, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet på grundval av rekommendationer från EBA.

▼B

KAPITEL 2

Kvalificerat innehav i ett kreditinstitut

Artikel 22

Anmälan och bedömning av tilltänkta förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer, eller sådana personer som handlar i samförstånd (nedan kallade tilltänkta förvärvare), som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att kreditinstitutet kommer att få ställning som dotterföretag (nedan kallat tilltänkt förvärv), skriftligen före förvärvet underrättar de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter i enlighet med artikel 23.4. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel i enlighet med artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet ska de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis för en underrättelse som avses i punkt 1 eller ytterligare uppgifter som avses i punkt 3 till den tilltänkta förvärvaren.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 23.1 (nedan kallad bedömningen) inom 60 arbetsdagar (nedan kallad bedömningsperioden) från datum för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver enligt förteckningen i artikel 23.4.

När de behöriga myndigheterna utfärdar det skriftliga mottagningsbeviset ska de samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

3. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Suspensionen får inte överskrida 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

▼B

4. De behöriga myndigheterna får förlänga den suspension som avses i punkt 3 andra stycket till högst trettio dagar om den tilltänkta förvärvaren är etablerad eller omfattas av regler i ett tredjeland eller är en fysisk eller juridisk person som inte omfattas av tillsyn enligt detta direktiv eller direktiv 2009/65/EG, 2009/138/EG eller 2004/39/EG.

5. Om de behöriga myndigheterna beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar efter avslutad bedömning och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta den tilltänkta förvärvaren om detta och ange skälen till beslutet. Om inget annat följer av nationell rätt kan en lämplig motivering av beslutet på den tilltänkta förvärvarens begäran göras tillgänglig för allmänheten. Detta ska inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra informationen utan att den tilltänkta förvärvaren begär detta.

6. Om de behöriga myndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förslaget anses vara godkänt.

7. De behöriga myndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört, och förlänga denna period när det är lämpligt.

8. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav än de som föreskrivs i detta direktiv när det gäller underrättelse till de behöriga myndigheterna eller deras godkännande av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt artikel 24.

EBA ska översända dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 23

Bedömningskriterier

1. Vid bedömningen av anmälan enligt artikel 22.1 och de uppgifter som avses i artikel 22.3 ska de behöriga myndigheterna, i syfte att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det kreditinstitut som förvärvet gäller och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på kreditinstitutet, bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och om det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt i enlighet med följande kriterier:

a) Den tilltänkta förvärvarens anseende.

▼M5

b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, enligt artikel 91.1, för de medlemmar i ledningsorganet som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.

▼B

c) Den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas i det kreditinstitut som förvärvet gäller.

d) Om kreditinstitutet uppfyller och i fortsättningen kommer att uppfylla tillsynskraven enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 och i tillämpliga fall annan unionsrätt, särskilt direktiven 2002/87/EG, och 2009/110/EG, och bland annat om den grupp som kreditinstitutet blir del av har en struktur som möjliggör effektiv tillsyn, effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ([1]), eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. De behöriga myndigheterna får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor i fråga om storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt för anmälan som avses i artikel 22.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 22.2, 22.3 och 22.4 ska en behörig myndighet som har fått in anmälningar om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökningar av kvalificerade innehav i ett och samma kreditinstitut behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

([1]) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

Artikel 24

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De berörda behöriga myndigheterna ska fullständigt samråda med varandra vid bedömningen av om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag enligt artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (nedan kallat fondföretagets förvaltningsbolag) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller fondföretagets förvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller fondföretagets förvaltningsbolag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. De behöriga myndigheterna ska utan otillbörligt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. För detta ska de behöriga myndigheterna på begäran förse varandra med alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Beslutet från den behöriga myndighet som auktoriserat det kreditinstitut som förvärvet gäller ska innehålla eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkta förvärvaren.

Artikel 25

Anmälan vid avyttring

Medlemsstaterna ska kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna om avyttringen, med uppgift om det berörda innehavets storlek. En sådan fysisk eller juridisk person ska även underrätta de behöriga myndigheterna om den har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav så att andelen av röstetalet eller kapitalet för samtliga aktier och andelar kommer att understiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att kreditinstitutets ställning som dotterföretag kommer att upphöra. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 26

Informationskrav och sanktioner

1. När ett kreditinstitut får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som får till följd att innehaven överstiger eller faller under något av de gränsvärden som anges i artiklarna 22.1 och 25, ska det underrätta de behöriga myndigheterna om detta.

▼B

Börsnoterade kreditinstitut som är upptagna till handel på en reglerad marknad ska minst en gång om året underrätta de behöriga myndigheterna om namnen på aktieägare och medlemmar som har kvalificerade innehav samt om storleken på dessa innehav, såsom framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid årsstämman eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för företag som är upptagna till handel på en reglerad marknad.

2. Om det inflytande som utövas av de personer som avses i artikel 22.1 sannolikt är till skada för en sund och ansvarsfull ledning av institutet, ska medlemsstaterna kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att få ett slut på situationen. Sådana åtgärder kan bestå av förelägganden, sanktioner, om inte annat följer av artiklarna 65–72, gentemot medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen eller upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder ska vara tillämpliga på fysiska eller juridiska personer som underlåter att lämna den förhandsinformation som avses i artikel 22.1 och om inte annat följer av artiklarna 65–72.

Om ett innehav har förvärvats trots att de behöriga myndigheterna har motsatt sig, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

Artikel 27

Kriterier för kvalificerade innehav

Vid bedömning av om kriterierna för kvalificerat innehav som avses i artiklarna 22, 25 och 26 är uppfyllda ska hänsyn tas till rösträtter som avses i artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 2004/109/EG och villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

När medlemsstaterna bedömer om kriterierna för ett kvalificerat innehav som avses i artikel 26 är uppfyllda, ska de inte räkna in de rösträtter eller andelar som institut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

▼M6

———————

▼B

AVDELNING V

BESTÄMMELSER OM ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

KAPITEL 1

Allmänna principer

Artikel 33

Kreditinstitut

Medlemsstaterna ska svara för att de verksamheter som anges i bilaga I kan bedrivas inom det egna territoriet av varje kreditinstitut som är auktoriserat och föremål för tillsyn av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat, förutsatt att verksamheterna omfattas av auktorisationen, i enlighet med artiklarna 35, 36.1, 36.2, 36.3, 39.1 och 39.2 samt artiklarna 40–46, antingen genom etablering av en filial eller genom tillhandahållande av tjänster.

Artikel 34

Finansiella institut

1. Medlemsstaterna ska se till att alla verksamheter som förtecknas i bilaga I får bedrivas, antingen genom etablering av en filial eller genom tillhandahållande av tjänster, inom det egna territoriet i enlighet med i artiklarna 35, 36.1, 36.2, 36.3, 39.1 och 39.2 samt artiklarna 40–46, av varje finansiellt institut från en annan medlemsstat, oavsett om detta är dotterföretag till ett kreditinstitut eller ägs gemensamt av två eller flera kreditinstitut vars stadgar eller bolagsordning tillåter sådan verksamhet och som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Moderföretaget eller moderföretagen är auktoriserade som kreditinstitut i den medlemsstat vars lagar gäller för det finansiella institutet.

b) De ifrågavarande verksamheterna bedrivs i praktiken inom denna samma medlemsstats territorium.

c) Moderföretaget eller moderföretagen innehar 90 % eller mer av rösträtterna i det finansiella institutet.

d) Moderföretaget eller moderföretagen tillgodoser de behöriga myndigheternas krav rörande sund förvaltning av det finansiella institutet och utfäster sig att, med samtycke av den berörda hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, solidariskt svara för det finansiella institutets åtaganden.

e) Det finansiella institutet granskas, för de verksamheter det gäller, aktivt genom gruppbaserad tillsyn av moderföretaget eller vart och ett av moderföretagen i enlighet med avdelning VII kapitel 3 i detta direktiv och del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt beträffande kapitalbaskraven i artikel 92 i den förordningen, för kontroll av stora exponeringar enligt del fyra i den förordningen och begränsning av innehav enligt artiklarna 89 och 90 i den förordningen.

▼B

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska kontrollera att de villkor som anges i första stycket uppfylls, och förse det finansiella institutet med ett intyg om efterlevnad som ska utgöra del av den underrättelse som avses i artiklarna 35 och 39.

2. Om ett finansiellt institut som avses i punkt 1 första stycket inte längre uppfyller alla de föreskrivna villkoren ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, och den verksamhet som det finansiella institutet bedriver ska bli föremål för värdmedlemsstatens lagstiftning.

3. Punkterna 1 och 2 ska på samma sätt gälla för dotterföretag till sådana finansiella institut som avses i punkt 1 första stycket.

KAPITEL 2

Rätten att etablera kreditinstitut

Artikel 35

Anmälningsplikt och samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Ett kreditinstitut som önskar etablera en filial på en annan medlemsstats territorium ska underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om detta.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje kreditinstitut som önskar etablera en filial i en annan medlemsstat lämnar all nedan uppräknad information i den anmälan som avses i punkt 1:

a) Den medlemsstat på vars territorium filialen ska etableras.

b) En verksamhetsplan med bl.a. filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.

c) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar utlämnas.

d) Namnen på de personer som ska ansvara för ledningen av filialens verksamhet.

3. Om de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta kreditinstitutets administrativa struktur eller finansiella ställning, med beaktande av de tilltänkta verksamheterna, ska de, inom tre månader från mottagande av den information som avses i punkt 2, översända den erhållna informationen till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och underrätta det berörda kreditinstitutet.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska också lämna uppgift om storleken på och sammansättningen av kreditinstitutets kapitalbas och summan av de kapitalbaskrav som enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 gäller för kreditinstitutet.

▼B

Genom undantag från andra stycket ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter i sådana fall som avses i artikel 34 lämna uppgift om storleken på och sammansättningen av det finansiella institutets kapitalbas och de totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med i artikel 92.3 och 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013 för det kreditinstitut som är dess moderföretag.

4. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vägrar att översända den information som avses i punkt 2 till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, ska skälen för detta lämnas till det berörda kreditinstitutet inom tre månader från det att fullständig information föreligger.

En vägran att översända information eller underlåtenhet att lämna besked ska kunna prövas i domstol i hemmedlemsstaten.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådan anmälan.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 5 och 6 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 36

Inledande av verksamhet

1. Innan en filial till ett kreditinstitut inleder sin verksamhet ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter inom två månader från mottagandet av den information som avses i artikel 35 förbereda tillsyn över kreditinstitutet i enlighet med kapitel 4 och, om nödvändigt, ange på vilka villkor, motiverade med hänsyn till det allmännas bästa, verksamheten ska bedrivas i värdmedlemsstaten.

2. Efter det att underrättelse från värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har mottagits eller om den i punkt 1 angivna fristen har löpt ut utan att underrättelse har mottagits från myndigheterna, får filialen etableras och inleda sin verksamhet.

3. Om det uppstår förändringar i någon av de uppgifter som har lämnats i en underrättelse enligt led b, c eller d i artikel 35.2, ska kreditinstitutet skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten minst en månad före ändringen, så att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter kan fatta beslut avseende ansökan om att etablera en filial i en annan medlemsstat efter anmälan enligt artikel 35 och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter kan fatta beslut om villkoren för ändringen enligt punkt 1 i den här artikeln.

▼B

4. Filialer som har inlett sin verksamhet före den 1 januari 1993 och i enlighet med de bestämmelser som är i kraft i värdmedlemsstaten, ska anses ha varit föremål för det förfarande som föreskrivs i artikel 35 och i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Sådana filialer ska från och med den 1 januari 1993 regleras genom punkt 3 i den här artikeln samt genom artiklarna 33 och 52 samt kapitel 4.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådan anmälan.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 5 och 6 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 37

Information om avslag

Medlemsstaterna ska informera kommissionen och EBA om antal och typ av ärenden där överlämnande av information har vägrats enligt artiklarna 35 och 36.3.

Artikel 38

Aggregering av filialer

Samtliga driftsställen som ett kreditinstitut har etablerat i en medlemsstat medan det har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat ska anses utgöra en enda filial.

KAPITEL 3

Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 39

Anmälningsförfarande

1. Ett kreditinstitut som för första gången vill utnyttja rätten, inom ramen för fritt tillhandahållande av tjänster, att bedriva verksamhet på en annan medlemsstats territorium, ska underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om vilka av de verksamheter som anges i bilaga I som kreditinstitutet avser att bedriva.

▼B

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom en månad från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 översända denna till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

3. Denna artikel ska inte påverka de rättigheter som beviljats kreditinstitut som tillhandahållit tjänster före den 1 januari 1993.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådan anmälan.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 4 och 5 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

KAPITEL 4

Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

Artikel 40

Rapporteringskrav

Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter får kräva att alla kreditinstitut som har filialer inom deras territorium lämnar periodiska rapporter om sin verksamhet i värdmedlemsstaterna.

Sådana rapporter ska endast begäras för informationsändamål eller för statistiska ändamål, för tillämpning av artikel 51.1 eller för tillsynsändamål i enlighet med detta kapitel. De ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med de som avses i artikel 53.1.

Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter får särskilt kräva information från de kreditinstitut som avses i första stycket för att ge dessa behöriga myndigheter möjlighet att bedöma huruvida en filial är betydande i enlighet med artikel 51.1.

▼B

Artikel 41

Åtgärder som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidtar i fråga om verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten

1. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter på grundval av den information som lämnats av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inom ramen för artikel 50, finner att ett kreditinstitut som har en filial eller tillhandahåller tjänster inom den medlemsstatens territorium uppfyller något av följande villkor i fråga om den verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten, ska de underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter:

a) Kreditinstitutet uppfyller inte de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, eller förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det föreligger en väsentlig risk för att kreditinstitutet inte kommer att uppfylla de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, eller förordning (EU) nr 575/2013.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att det berörda kreditinstitutet vidtar åtgärder för att uppfylla de bestämmelserna eller vidtar åtgärder för att undvika risken för att bestämmelserna inte efterlevs. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål anmäla dessa åtgärder till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter anser att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har uppfyllt sina skyldigheter eller inte kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 1 andra stycket kan de hänskjuta ärendet till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I de fall där EBA agerar i nlighet med den artikeln, ska EBA fatta beslut enligt artikel 19.3 i den förordningen inom 24 timmar. EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

Artikel 42

Motivering och meddelande

Varje åtgärd som vidtas med stöd av artikel 41.1, 43 eller 44 och som innebär sanktioner eller inskränkningar i rätten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten ska vara väl motiverad och meddelas till det berörda kreditinstitutet.

Artikel 43

Säkerhetsåtgärder

1. Innan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter följer förfarandet i artikel 41 får de i krissituationer och i avvaktan på hemmedlemsstatens behöriga myndigheters åtgärder eller rekonstruktionsåtgärder som avses i artikel 3 i direktiv 2001/24/EG, vidta säkerhetsåtgärder för att skydda mot finansiell instabilitet som allvarligt skulle hota kollektiva intressen för insättare, investerare och kunder i värdmedlemsstaten.

▼B

2. Alla säkerhetsåtgärder enligt punkt 1 ska vara proportionella med tanke på syftet, nämligen att skydda mot finansiell instabilitet som allvarligt skulle hota kollektiva intressen för insättare, investerare och kunder i värdmedlemsstaten. Sådana säkerhetsåtgärder kan omfatta inställande av betalningar. De får inte leda till att kreditinstitutets borgenärer i värdmedlemsstaten ges företräde framför borgenärer i andra medlemsstater.

3. Alla säkerhetsåtgärder enligt punkt 1 ska upphöra att gälla när hemmedlemsstatens administrativa eller rättsliga myndigheter vidtar rekonstruktionsåtgärder enligt artikel 3 i direktiv 2001/24/EG.

4. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska avsluta säkerhetsåtgärderna när de anser att dessa åtgärder inte längre behövs enligt artikel 41, såvida de inte har upphört gälla i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen, EBA och de andra berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utan otillbörligt dröjsmål underrättas om de säkerhetsåtgärder som vidtagits enligt punkt 1.

Om de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller i någon annan berörd medlemsstat har invändningar mot de åtgärder som värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har vidtagit, får de hänskjuta ärendet till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I fall där EBA agerar i enlighet med den artikeln, ska EBA fatta beslut enligt artikel 19.3 i den förordningen inom 24 timmar. EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

Artikel 44

Värdmedlemsstaternas befogenheter

Värdmedlemsstaterna får, trots vad som sägs i artiklarna 40 och 41, utöva sina befogenheter enligt detta direktiv för att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller bestraffa överträdelser utförda inom deras territorium av de regler som de har antagit enligt detta direktiv eller med hänsyn till det allmännas intresse. Sådana åtgärder ska kunna inbegripa möjligheten att hindra kreditinstitut som bryter mot reglerna från att göra nya åtaganden inom värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 45

Åtgärder efter återkallande av auktorisation

Om en auktorisation återkallas ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska vidta de åtgärder som behövs för att hindra att det berörda kreditinstitutet gör nya åtaganden inom den medlemsstatens territorium och för att skydda insättarnas intressen.

▼B

Artikel 46

Marknadsföring

Inget i detta kapitel ska hindra kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat från att marknadsföra sina tjänster med anlitande av alla tillgängliga kommunikationsmedel i värdmedlemsstaten, förutsatt att detta sker i överensstämmelse med bestämmelser om reklamens form och innehåll som antagits med hänsyn till det allmännas intresse.

AVDELNING VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 47

Anmälan avseende filialer i tredjeland och tillträdesvillkor för kreditinstitut som har dessa filialer

1. När filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland startar eller fortsätter att bedriva verksamhet, får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till kreditinstitut med huvudkontor inom unionen.

▼M5

1a. En medlemsstat ska kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:

a) De totala tillgångar som motsvarar verksamheten för den filial som är auktoriserad i den medlemsstaten.

b) Uppgifter om de likvida tillgångar som filialen har tillgång till, i synnerhet tillgången till likvida tillgångar i medlemsstaternas valutor.

c) Den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande.

d) De arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen.

e) Arrangemangen för riskhantering.

f) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.

g) De planer för återhämtning som filialen omfattas av.

h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamheter på ett heltäckande sätt.

2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:

a) Alla de auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland samt alla påföljande ändringar av sådana auktorisationer.

▼M5

b) Totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, enligt regelbundna rapporter.

c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen, med uppgift om medlemsstaten där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.

2a. De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland och de behöriga myndigheterna för institut som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att all verksamhet som den gruppen från tredjeland bedriver i unionen är föremål för heltäckande tillsyn, för att förhindra att de krav som gäller för grupper från tredjeland enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 kringgås och för att förhindra negativa effekter på unionens finansiella stabilitet.

EBA ska underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna för de ändamål som avses i första stycket i denna punkt, inbegripet vid kontrollen av huruvida det tröskelvärde som avses i artikel 21b.4 är uppfyllt.

▼B

3. Unionen får sluta avtal med ett eller flera tredjeländer om tillämpning av bestämmelser som innebär att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland ges identisk behandling inom unionens hela område.

Artikel 48

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer om gruppbaserad tillsyn

1. Kommissionen kan på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram förslag till rådet om att inleda förhandlingar med ett eller flera tredjeländer om möjligheterna att utöva gruppbaserad tillsyn över

a) institut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland, och

b) institut som är belägna i ett tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingbolag, har huvudkontor inom unionen.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa att

▼B

a) medlemsstaternas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för gruppbaserad tillsyn över institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är institut eller finansiella institut i ett tredjeland eller som innehar ägarintressen i sådana enheter,

b) tredjeländernas tillsynsmyndigheter kan få den information som behövs för tillsyn över moderföretag som har huvudkontor inom deras territorium och som har dotterföretag som är institut eller finansiella institut i ett eller flera sådana medlemsstater eller som har ägarintressen i sådana enheter, och

c) EBA kan inhämta den information som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218 i EUF-fördraget ska kommissionen med bistånd av europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de omständigheter som uppstår till följd av dem.

4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpning av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING VII

TILLSYN

KAPITEL 1

Principer för tillsyn

Avsnitt I

Hemmedlemsstaternas och värdmedlemsstaternas befogenheter och uppgifter

Artikel 49

Behörighet för de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten

1. Ansvaret för tillsyn över ett institut, även tillsyn över verksamheter som institutet bedriver i enlighet med artiklarna 33 och 34, ska ligga hos hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, utan att det påverkar de bestämmelser i detta direktiv som anger att ansvaret ligger hos värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn.

3. De åtgärder som värdmedlemsstaten vidtar får inte medge diskriminerande behandling eller restriktioner som grundar sig på att ett institut är auktoriserat i en annan medlemsstat.

▼B

Artikel 50

Samarbete rörande tillsyn

1. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska i nära samarbete utöva tillsyn över institut som, särskilt genom filialer, bedriver verksamhet i en eller flera medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns. Myndigheterna ska förse varandra med all sådan information rörande institutens ledning och ägandeförhållandena som kan underlätta tillsynen och granskningen av hur auktorisationsvillkoren efterlevs, och all information som kan underlätta tillsynen över dessa institut, särskilt med avseende på likviditet, soliditet, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar, andra faktorer som kan påverka den systemrisk som institutet utgör samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart förse värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information och alla resultat rörande tillsyn av likviditetsrisk i enlighet med del sex i förordning (EU) nr 575/2013 och avdelning VII kapitel 3 i detta direktiv, rörande den verksamhet som institutet bedriver genom dess filialer, i den utsträckning som informationen och resultaten är relevant för skydd av insättare eller investerare i värdmedlemsstaten eller dess finansiella stabilitet.

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i alla värdmedlemsstater när det förekommer eller skäligen kan förväntas förekomma likviditetsstress. Den informationen ska också omfatta uppgifter om planering och genomförande av en återhämtningsplan och alla tillsynsåtgärder som har vidtagits i det sammanhanget.

4. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska på begäran underrätta och förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur man har beaktat information och resultat som de senare har lämnat. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha meddelat information och resultat, vidhåller att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har vidtagit lämpliga åtgärder, får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter och EBA vidta lämpliga åtgärder för att förhindra ytterligare överträdelser, för att skydda intressen för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster eller för att skydda det finansiella systemets stabilitet.

Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter motsätter sig den åtgärd som värdmedlemsstatens behöriga myndigheter planerar att vidta, får de hänskjuta ärendet till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I fall där EBA agerar i enlighet med den artikeln ska EBA fatta beslut inom en månad.

5. De behöriga myndigheterna får vända sig till EBA i situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet när det gäller utbyte av information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA i sådana situationer agera i enlighet med de befogenheter som EBA tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

▼B

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera den information som avses i denna artikel.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för krav på informationsutbyte som kan underlätta tillsynen över instituten.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 6 och 7 till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Artikel 51

Betydande filialer

▼M6

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 112.1 är tillämplig eller till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.

▼B

Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande, särskilt med avseende på följande:

a) Om insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten.

b) Den troliga effekten som inställande eller nedläggning av institutets verksamhet har på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

c) Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och, när artikel 112.1 är tillämplig, den samordnande tillsynsmyndigheten, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om huruvida en filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en framställan enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom en ytterligare period på två månader fatta ett eget beslut om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

▼B

De beslut som avses i tredje och fjärde styckena ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till de berörda behöriga myndigheterna, och ska betraktas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Beslut om att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 117.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppgifter som avses i artikel 112.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en krissituation som avses i artikel 114.1, ska den utan dröjsmål varna de myndigheter som avses i artiklarna 58.4 och 59.1.

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska till de behöriga myndigheterna i de värdmedlemsstater där betydande filialer är etablerade meddela resultaten av riskbedömningen av institut med sådana filialer som avses i artikel 97 och, i tillämpliga fall, artikel 113.2. De ska även meddela beslut enligt artiklarna 104 och 105 i den mån sådana bedömningar och beslut är relevanta för de filialerna.

När betydande filialer etableras ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter samråda med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om de operativa åtgärder som krävs enligt artikel 86.11, när detta är relevant för likviditetsrisker i värdmedlemsstatens valuta.

Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har samrått med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter eller om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter ett sådant samråd, vidhåller att de operativa åtgärder som krävs enligt artikel 86.11, kan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hänskjuta ärendet till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. I det fall då artikel 116 inte är tillämplig ska de behöriga myndigheter som har tillsyn över ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt punkt 2 i den här artikeln och enligt artikel 50. Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på skriftliga avtal som ska utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde som hålls eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.

I det beslut som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar ska hänsyn tas till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt eventuella verkningar på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 7 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

▼B

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas, de viktigaste frågorna som ska diskuteras och om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som behandlats vid dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktionssätt.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillsynskollegiernas operativa funktionssätt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska översända de förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 4 och 5 till kommissionen senast den 31 december 2014.

Artikel 52

Kontroll på plats och inspektion av filialer etablerade i en annan medlemsstat

1. Om ett institut som är auktoriserat i en medlemsstat bedriver verksamhet genom en filial i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda personer, utföra kontroll på plats för att samla in sådan information som avses i artikel 50 och inspektion av sådana filialer.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter får också, för inspektion av filialer, tillämpa något av de övriga förfaranden som avses i artikel 118.

3. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha befogenheter att genomföra enskilda kontroller på plats och inspektioner av den verksamhet som bedrivs av filialer på deras territorium och att kräva information från en filial om dess verksamhet i tillsynssyfte, när de anser detta vara av relevans för det finansiella systemets stabilitet i värdmedlemsstaten. Innan de genomför sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Efter sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om den information som erhållits och de resultat som är relevanta för riskbedömning av institutet eller det finansiella systemets stabilitet i värdmedlemsstaten. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska vederbörligen beakta denna information och dessa resultat när de fastställer sitt program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99, också med beaktande av det finansiella systemets stabilitet i värdmedlemsstaten.

▼B

4. Kontroller på plats och inspektioner av filialer ska genomföras i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där kontrollen eller inspektionen genomförs.

Avsnitt II

Utbyte av information och tystnadsplikt

Artikel 53

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning ska vara bundna av tystnadsplikt.

Förtrolig information som sådana personer, revisorer eller experter erhåller i tjänsten får endast röjas i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda kreditinstitut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

Däremot, i fall då ett kreditinstitut har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får förtrolig information som inte berör tredje parter som deltar i försök att rädda kreditinstitutet, röjas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

▼M6

2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter med varandra eller förmedla uppgifter till ESRB, EBA eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]) i enlighet med detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 ([2]), artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010, artiklarna 31, 35 och 36 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artiklarna 31 och 36 i förordning (EU) nr 1095/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ([3]) och andra direktiv som gäller för kreditinstitut. Den informationen ska omfattas av punkt 1.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

▼B

3. Det som sägs i punkt 1 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att offentliggöra resultatet av stresstest som genomförts enligt artikel 100 i detta direktiv eller 32 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller från att översända resultatet av stresstesterna till EBA så att denna myndighet kan offentliggöra dessa resultat för hela unionen.

Artikel 54

Användning av förtrolig information

Behöriga myndigheter som erhåller förtrolig information enligt artikel 53 ska endast använda den i tjänsten och endast för något av följande syften:

a) För att kontrollera att villkoren för kreditinstitutens behörighet att utöva verksamhet är uppfyllda och för att underlätta gruppbaserad eller icke gruppbaserad tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av likviditet, solvens, stora exponeringar och rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

b) För att ålägga sanktioner.

c) Vid överklagande av den behöriga myndighetens beslut, inklusive domstolsförfarande, enligt artikel 72.

d) Vid domstolsförfarande som har inletts enligt särskilda bestämmelser i unionsrätten, antagna med avseende på kreditinstitut.

▼M1

Artikel 54a

Artiklarna 53 och 54 ska inte påverka utredningsbefogenheter som tilldelats Europaparlamentet enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

▼B

Artikel 55

Samarbetsavtal

I enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 får medlemsstaterna och EBA ingå samarbetsavtal om utbyte av uppgifter med tillsynsmyndigheter i tredjeländer eller med myndigheter eller organ i tredjeländer i enlighet med definitionen i artiklarna 56 och 57.1 i detta direktiv, förutsatt att de lämnade uppgifterna är föremål för garantier om att de uppfyller krav på tystnadsplikt är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1 i detta direktiv. Syftet med detta utbyte av uppgifter är att låta nämnda myndigheter eller organ utföra sitt tillsynsuppdrag.

▼B

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från upphovsmyndigheterna, och i så fall endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.

Artikel 56

Utbyte av information mellan myndigheter

Artiklarna 53.1 och 54 ska inte utgöra hinder för utbyte av information som sker inom ramen för tillsynsuppdraget mellan behöriga myndigheter inom en medlemsstat, mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater eller mellan behöriga myndigheter och

a) myndigheter med ansvar för tillsyn över andra enheter i den finansiella sektorn samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

b) myndigheter eller organ med uppdrag att upprätthålla den stabiliteten i det finansiella systemet medlemsstaterna genom makrotillsynsregler,

c) myndigheter eller organ som utför rekonstruktionsverksamhet i syfte att bevara stabiliteten i det finansiella systemet,

d) avtalsreglerade eller institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013,

e) organ som medverkar i samband med instituts likvidation och konkurs och vid liknande förfaranden,

f) personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för institut, försäkringsföretag och finansiella institut ,

▼M5

g) myndigheter som ansvarar för tillsynen av de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([1]) vad gäller efterlevnaden av det direktivet, samt finansunderrättelseenheter,

h) behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.

▼B

Artiklarna 53.1 och 54 ska inte utgöra hinder för att lämna information till organ som förvaltar insättningsgarantisystem och system för ersättning till investerare när informationen behövs för dessa organs verksamhet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

▼B

Den information som mottagits ska i samtliga fall omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

Artikel 57

Utbyte av information mellan översynsorgan

▼M5

1. Utan hinder av artiklarna 53, 54 och 55 ska medlemsstaterna säkerställa att informationsutbyte kan ske mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsyn över:

▼B

a) de organ som medverkar i samband med instituts likvidation och konkurs samt vid liknande förfaranden,

b) avtalsreglerade eller institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013,

c) personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för institut, försäkringsföretag och finansiella institut.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Att informationen utbyts för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.

b) Att informationen tas emot omfattas av krav avseendetystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

c) Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat, att den inte röjs utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.

3. Utan hinder av artiklarna 53, 54 och 55 får medlemsstaterna, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrätten.

I sådana fall ska medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Att informationen utbyts för att för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrätten.

b) Att informationen tas emot omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

c) Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat, att den inte röjs utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.

▼B

4. Om de myndigheter och organ som avses i punkt 1 genomför sin uppgift för att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, får en medlemsstat utsträcka den möjlighet till det informationsutbyte som avses i punkt 3 första stycket till att omfatta dessa personer enligt de villkor som anges i punkt 3 andra stycket.

5. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om namnen på de myndigheter eller organ som får ta emot information enligt denna artikel.

6. Vid tillämpning av punkt 4 ska de myndigheter eller organ som avses i punkt 3 meddela de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen namn på och exakt ansvarsområde för de personer som får tillgång till informationen.

Artikel 58

Överlämnande av information om monetära, insättarskyddsrelaterade, systemrelaterade och betalningsrelaterade aspekter

1. Ingenting som anges i detta kapitel ska utgöra hinder fören behörig myndighet att överlämna information till följande myndigheter eller organ för deras fullgörande av sina uppdrag:

a) ECBS-centralbanker och andra organ med liknande uppdrag i egenskap av monetära myndigheter, om informationen är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, tillsyn över betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.

b) Avtalsreglerade eller institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) I förekommande fall, andra offentliga myndigheter som ansvarar för övervakningen av betalningssystem.

d) ESRB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]) och Esma, när informationen är relevant för utförandet av deras uppdrag enligt förordningarna (EU) nr 1092/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att undanröja hinder för de behöriga myndigheterna att överlämna information i enlighet med första stycket.

2. Ingenting i detta kapitel ska utgöra hinder för att myndigheter och organ som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna vidarebefordrar sådana uppgifter som de behöriga myndigheterna kan behöva för tillämpningen av artikel 54.

([1]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼B

3. Den information som erhålls i enlighet med punkterna 1 och 2 ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de behöriga myndigheterna i en krissituation som avses i artikel 114.1 omgående skickar information till ECBS-centralbankerna, om informationen är relevant för utövandet av deras lagstadgade uppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, tillsyn över betalnings-, clearing- och värdepappersavvecklingssystemen, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, liksom till ESRB om informationen är relevant för utövandet av dess lagstadgade uppdrag.

▼M5

Artikel 58a

Överlämnande av information till internationella organ

1. Utan hinder av vad som sägs i artiklarna 53.1 och 54 får behöriga myndigheter, med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, överlämna eller utbyta viss information med följande organ:

a) Internationella valutafonden och Världsbanken med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn.

b) Banken för internationell betalningsutjämning för kvantitativa konsekvensbedömningar.

c) Rådet för finansiell stabilitet för dess tillsynsfunktion.

2. De behöriga myndigheterna får endast utbyta konfidentiell information efter en uttrycklig begäran från det berörda organet och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat.

b) Begäran är tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring.

c) Den begärda informationen är strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och går inte går utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats.

d) Informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften.

e) De personer som har tillgång till informationen är föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

▼M5

3. Om begäran görs av någon av de enheter som anges i punkt 1 får de behöriga myndigheterna endast överlämna aggregerade eller anonymiserade uppgifter och endast utbyta annan information i den behöriga myndighetens lokaler.

4. I den mån utlämnande av information innefattar behandling av personuppgifter ska all behandling av personuppgifter av det begärande organet uppfylla de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([1]).

▼B

Artikel 59

Överlämnande av information till andra enheter

1. Utan hinder av artiklarna 53.1 och 54 får medlemsstaterna med stöd av bestämmelser i nationell rätt tillåta att viss information lämnas ut både till andra organ inom deras nationella förvaltningar med ansvar för lagar och andra författningar om tillsyn över institut, finansiella institut och försäkringsföretag samt till tillsynspersonal som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får dock ske endast när det är nödvändigt för att utöva tillsyn och för att förebygga att institut går i konkurs och för avveckling av konkurshotade institut. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska personer som har tillgång till informationen vara föremål för krav på tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

I en krissituation som avses i artikel 114.1 ska medlemsstaterna tillåta att de behöriga myndigheterna lämnar relevant information till de i första stycket i den här punkten angivna förvaltningarna i alla berörda medlemsstater.

2. En medlemsstat får tillåta utlämning av viss information relaterad till tillsyn över institut till parlamentariska undersökningskommittéer i det egna landet, till sin revisionsrätt och andra liknande enheter med ansvar för undersökningar i det egna landet, på följande villkor:

a) Att enheterna har ett klart definierat mandat enligt nationell rätt att undersöka eller granska agerandet hos myndigheter med ansvar för tillsyn av institut eller för lagar och föreskrifter om en sådan tillsyn.

b) Att informationen är strikt nödvändig för fullgörandet av det mandat som avses i led a.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼B

c) De personer som har tillgång till informationen är enligt nationell lagstiftning föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

d) Informationen som ursprungligen kommer från en annan medlemsstat, att den inte röjs såvida inte uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och endast för de ändamål som myndigheterna har medgett.

I den mån utlämnandet av information rörande tillsyn inbegriper behandling av personuppgifter ska all sådan behandling i de enheter som avses i första stycket följa tillämplig nationell rätt för införlivande av direktiv 95/46/EG.

Artikel 60

Information som erhålls vid kontroller på plats och inspektioner

Medlemsstaterna ska säkerställa att sådan information som erhållits med stöd av artiklarna 52.3, 53.2 och 56 och sådan information som erhållits vid en kontroll på plats eller inspektion i enlighet med artikel 52.1 och 52.2 aldrig får lämnas ut enligt artikel 59 utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen, eller av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken en sådan kontroll på plats eller inspektion genomfördes.

Artikel 61

Utlämnande av information rörande clearing- och avvecklingstjänster

1. Ingenting i detta kapitel ska hindra de behöriga myndigheterna i en medlemsstat från att vidarebefordra information enligt artiklarna 53, 54 och 55 till en clearingorganisation eller ett annat liknande organ som enligt nationell lagstiftning har tillstånd att tillhandahålla clearing- eller avvecklingstjänster på någon av deras nationella marknader, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa att dessa organ kan fungera korrekt vid marknadsaktörers fallissemang eller potentiella fallissemang. Information som erhålls i ett sådant sammanhang ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

2. Medlemsstaterna ska dock se till att information som mottagits enligt artikel 53.2 inte får röjas under de omständigheter som avses i punkt 1 utan uttryckligt medgivande av de behöriga myndigheter som har lämnat den.

Artikel 62

Behandling av personuppgifter

Behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv ska genomföras i enlighet med direktiv 95/46/EG och, i förekommande fall, med förordning (EG) nr 45/2001.

▼B

Avsnitt III

Skyldigheter för personer som ansvarar för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning

Artikel 63

Skyldigheter för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje person som är auktoriserad i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ([1]) och som i ett institut utför de uppdrag som avses i artikel 51 i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag ([2]), artikel 37 i rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ([3]) eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, minst är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande det institutet som personen har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som kan

a) utgöra en betydande överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av instituts verksamhet,

b) påverka institutets löpande drift,

c) leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Medlemsstaterna ska minst föreskriva att det också ska åligga en person som avses i första stycket att rapportera alla uppgifter eller beslut som den personen får kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag enligt första stycket i ett företag som har nära förbindelser härrörande från kontroll över det institut i vilket uppdraget utförs.

▼M5

Medlemsstaterna ska föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att den person som avses i första stycket ersätts om den personen agerar i strid med sina skyldigheter enligt första stycket.

▼B

2. Om en enligt direktiv 2006/43/EG auktoriserad person i god tro förser de behöriga myndigheterna med sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 utgör detta inte en överträdelse av tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan författning och ska inte medföra något ansvar för en sådan person. Denna information ska samtidigt även lämnas till institutets ledningsorgan, såvida det inte finns tvingande skäl för att inte göra detta.

([1]) EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.
([2]) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.
([3]) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

▼B

Avsnitt IV

Tillsynsbefogenheter, befogenheter att utdöma sanktioner och rätt att överklaga

Artikel 64

Tillsynsbefogenheter och befogenheter att utdöma sanktioner

▼M5

1. De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsynsbefogenheter att ingripa i institutens, de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet som de behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet i synnerhet rätten att återkalla en auktorisation i enlighet med artikel 18, de befogenheter som avses i artiklarna 18, 102, 104 och 105 och befogenheter att vidta de åtgärder som avses i artikel 21a.6.

▼B

2. De behöriga myndigheterna ska utöva sina tillsynsbefogenheter och befogenheter att utdöma sanktioner i enlighet med detta direktiv och nationell rätt enligt följande:

a) Direkt.

b) I samarbete med andra myndigheter.

c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.

d) Efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

▼M5

3. De beslut som de behöriga myndigheterna fattar vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner ska innehålla grunderna för beslutet.

▼B

Artikel 65

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillsynsbefogenheterna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 64 och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser om genomförande av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa tillämpas. Om medlemsstaterna beslutar att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt, ska de informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga reglerna. De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Om de skyldigheter som avses i punkt 1 är tillämpliga på institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, ska medlemsstaterna, vid överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013, se till att sanktioner även kan tillämpas på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för överträdelsen, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner. Utan att det påverkar andra relevanta bestämmelser i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 ska detta omfatta följande:

a) Befogenheten att ålägga följande fysiska eller juridiska personer att lämna all information som krävs för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, däribland uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål:

   i) De institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   ii) De finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   iii) De blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   iv) De holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.

   vi) Tredje parter till vilka enheterna i leden i–iv har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet.

b) Befogenheten att genomföra alla nödvändiga utredningar av alla personer som avses i leden a i–vi och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, bland annat

   i) rätten att begära inlämning av dokument,

   ii) att granska räkenskaperna och affärshandlingarna för de personer som avses i leden a i–vi och att ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,

   iii) att erhålla skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i leden a i–iv eller deras företrädare eller personal, och

   iv) att höra alla personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning.

c) Befogenheten att, på de övriga villkor som anges i unionsrätten, genomföra alla nödvändiga kontroller i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i leden a i–vi och alla andra företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn, om en behörig myndighet är samordnande tillsynsmyndighet, förutsatt att de berörda nationella behöriga myndigheterna har anmälts i förväg. Om en kontroll enligt nationell rätt kräver tillstånd från en rättslig myndighet ska det ansökas om ett sådant tillstånd.

▼B

Artikel 66

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för överträdelser av auktoriseringskrav och krav för förvärv av kvalificerade innehav

1. Medlemsstaterna ska se till att det i nationella lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande:

a) Drivande av rörelse vars verksamhet omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten utan att vara ett kreditinstitut, i strid med artikel 9.

▼M6

aa) Bedrivande av minst en av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och uppnående av det tröskelvärde som avses i den artikeln utan att vara auktoriserad som kreditinstitut.

▼B

b) Inledande av verksamhet som kreditinstitut utan auktorisation, i strid med artikel 9.

c) Förvärv, direkt eller indirekt, av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller ytterligare ökning, direkt eller indirekt, av ett sådant kvalificerat innehav i ett kreditinstitut som leder till att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överskrider de tröskelvärden som avses i artikel 22.1 eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag utan att skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut där förvärv eller ökning av kvalificerat innehav planeras, under bedömningsperioden eller trots att behöriga myndigheter har motsatt sig detta, i strid med artikel 22.1.

d) Avyttring, direkt eller indirekt, av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller minskning av kvalificerat innehav så att andelen av rösträtterna eller kapitalinnehavet understiger de tröskelvärden som avses i artikel 25 eller så att kreditinstitutet upphör att vara dess dotterföretag, utan att de behöriga myndigheterna skriftligen underrättats.

▼M5

e) Underlåtenhet att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller någon annan överträdelse av de krav som anges i den artikeln.

▼B

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 inbegriper minst följande:

a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.

▼B

c) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning, inbegripet bruttointäkter i form av ränteintäkter och liknande intäkter, intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig eller fast avkastning och provisionsintäkter i enlighet med artikel 316 i förordning (EU) nr 575/2013 under det föregående räkenskapsåret.

d) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

e) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

f) Förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som är ansvariga för de överträdelser som avses i punkt 1.

I fall där det företag som avses i led c första stycket är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska den relevanta bruttointäkten vara den bruttointäkt som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret

Artikel 67

Övriga bestämmelser

1. Denna artikel ska tillämpas under minst någon av följande omständigheter:

a) Ett institut har fått auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt.

b) Ett institut som har fått kännedom om förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som leder till att innehaven överstiger eller faller under ett av de tröskelvärden som avses i artikel 22.1 eller 25 underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna om detta, i strid med artikel 26.1 första stycket.

c) Ett institut som är börsnoterat på en reglerad marknad enligt hänvisningen i den lista som Esma ska offentliggöra i enlighet med artikel 47 i direktiv 2004/39/EG underlåter att minst årligen underrätta de behöriga myndigheterna om namnen på aktieägare och medlemmar som har kvalificerade innehav samt storleken på sådana innehav, i strid med artikel 26.1 andra stycket i det här direktivet.

d) Ett institut har inte inrättat företagsstyrning enligt kraven från de behöriga myndigheterna i enlighet med de nationella bestämmelser som införlivar artikel 74.

e) Ett institut underlåter att lämna information till de behöriga myndigheterna eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 i strid med artikel 99.1 i den förordningen.

▼B

f) Ett institut underlåter att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till de behöriga myndigheterna när det gäller data som avses i artikel 101 i förordning (EU) nr 575/2013.

g) Ett institut underlåter att lämna information till de behöriga myndigheterna eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

h) Ett institut underlåter att lämna information till de behöriga myndigheterna eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

i) Ett institut underlåter att lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

j) Ett institut underlåter vid upprepade tillfällen eller systematiskt att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i förordning (EU) nr 575/2013.

k) Ett institut utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna i artikel 395 i förordning (EU) nr 575/2013.

l) Ett institut är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013.

m) Ett institut underlåter att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med artikel 431.1, 431.2 och 431.3 eller artikel 451.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

n) Ett institut gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med artikel 141 i detta direktiv ►C2 eller i fall där artikel 28, 52 eller 63 i förordning (EU) nr 575/2013 förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen. ◄

o) Ett institut har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

p) Ett institut har tillåtit en eller flera personer som inte uppfyller kraven i artikel 91 att bli eller kvarstå som ledamöter i ledningsorganet.

▼M5

q) Ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i del tre, fyra, sex eller sju i förordning (EU) nr 575/2013 eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv på gruppnivå eller undergruppsnivå.

▼B

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som anges i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:

▼B

a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.

c) I fråga om ett institut, återkallelse av institutets auktorisation enligt artikel 18.

d) Tillfälligt förbud, om inte annat följer av artikel 65.2, för en ledamot i institutets ledningsorgan eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i institut.

e) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning. inbegripet bruttointäkter i form av ränteintäkter och liknande intäkter, intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig eller fast avkastning och provisionsintäkter i enlighet med artikel 316 i förordning (EU) nr 575/2013 under det föregående räkenskapsåret.

f) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

g) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.

I fall där ett företag som avses i första stycket led e är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska de relevanta bruttointäkterna vara de bruttointäkter som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.

Artikel 68

Offentliggörande av administrativa sanktioner

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål på sin officiella webbplats åtminstone offentliggör varje administrativ sanktion som inte kan överklagas och som har ålagts till följd av överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits för att genomföra detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 inbegripet information om överträdelsens typ och art och identiteten på den fysiska eller juridiska person som sanktionen gäller, efter det att den personen har underrättats om dessa sanktioner.

Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av sanktioner som kan överklagas ska de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål på sin officiella webbplats också offentliggöra information om överklagandets status, och om resultatet av detta.

2. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra sanktionerna anonymt i enlighet med nationell rätt, under någon av följande omständigheter:

▼B

a) Om sanktionen har ålagts en fysisk person och, efter en obligatorisk förhandsbedömning, ett offentliggörande av personuppgifter befinns vara oproportionellt.

b) Om ett offentliggörande skulle utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning.

c) Om ett offentliggörande, i den mån detta kan fastställas, skulle orsaka de berörda instituten eller fysiska personerna oproportionell skada.

Om det är troligt att de omständigheter som avses i första stycket kommer att upphöra inom en rimlig tidsperiod, får offentliggörande enligt punkt 1 skjutas upp under en sådan tidsperiod.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att uppgifter som offentliggörs enligt punkt 1 eller 2 ligger kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter ska endast ligga kvar på de behöriga myndigheternas officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

4. Senast den 18 juli 2015 ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om medlemsstaternas offentliggörande av sanktioner på anonym grund enligt punkt 2 och, särskilt om det har funnits betydande skillnader mellan medlemsstaterna i detta avseende. Dessutom ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om alla betydande skillnader i varaktigheten av offentliggörandet av sanktioner enligt nationell rätt.

Artikel 69

Informationsutbyte om sanktioner och EBA:s upprätthållande av en central databas

1. De behöriga myndigheterna ska, om inte annat följer av de krav avseende tystnadsplikt som avses i artikel 53.1, informera EBA om alla administrativa sanktioner, inbegripet alla permanenta förbud, som införts genom artiklarna 65, 66 och 67, inbegripet eventuella överklaganden av dessa, och om resultatet av detta. EBA ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som rapporterats till bankmyndigheten endast för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna. Databasen ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna.

2. När en behörig myndighet bedömer gott anseende enligt artiklarna 13.1, 16.3, 91.1 och 121 ska den konsultera EBA:s databas över administrativa sanktioner. Om det inträffar en statusförändring eller om ett överklagande bifalls ska EBA radera eller uppdatera relevanta uppgifter i databasen på begäran av de behöriga myndigheterna.

3. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med nationell rätt kontrollera huruvida det finns en uppgift om fällande dom i den berörda personens kriminalregister. Information ska utbytas för dessa ändamål i enlighet med beslut 2009/316/RIF och rambeslut 2009/315/RIF såsom dessa har genomförts i nationell rätt.

▼B

4. EBA ska skapa en webbplats med länkar till varje enskild behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner enligt artikel 68 och ange den tidsperiod under vilken varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner.

Artikel 70

Effektiv tillämpning av sanktioner och de behöriga myndigheternas utövande av befogenheter att utdöma sanktioner

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, bland annat följande, där så är lämpligt:

a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen, som den indikeras genom exempelvis en juridisk persons totala omsättning eller en fysisk persons årsinkomst.

d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller av förluster som undvikits av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.

e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.

f) Viljan hos den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen att samarbeta med den behöriga myndigheten.

g) Tidigare överträdelser av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.

h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

Artikel 71

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 till de behöriga myndigheterna.

2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:

a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem.

b) Lämpligt skydd för anställda i institut som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling.

▼B

c) Skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar överträdelser och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med direktiv 95/46/EG.

d) Tydliga regler som under alla omständigheter ser till att konfidentialiteten för den person som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet garanteras, såvida inte offentliggörande i enlighet med nationell lagstiftning krävs i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.

3. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har inrättat lämpliga rutiner för att deras anställda ska kunna rapportera om överträdelser internt genom en särskild, oberoende och självständig kanal.

En sådan kanal får även tillhandahållas genom förfaranden som föreskrivs av arbetsmarknadens parter. Samma skydd som avses i punkt 2 b, c och d ska gälla.

Artikel 72

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att de beslut och åtgärder som vidtas för att följa lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 kan överklagas. Medlemsstaterna ska också se till att det går att överklaga underlåtenhet att fatta ett beslut inom sex månader från inlämnandet av en auktorisationsansökan som innehåller alla de uppgifter som krävs enligt av nationella bestämmelser om genomförande av detta direktiv.

KAPITEL 2

Granskningsprocesser

Avsnitt I

Intern process för bedömning av kapitalbehov

Artikel 73

Internt kapital

Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för.

Dessa strategier och processer ska regelbundet ses över internt så att det kan säkerställas att de fortsätter att vara heltäckande och stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda institutets verksamhet samt dess komplexitet.

▼B

Avsnitt II

Styrformer, processer och rutiner i institut

Underavsnitt 1

Allmänna principer

▼M5

Artikel 74

Planer för intern styrning, återhämtning och resolution

1. Instituten ska ha en robust företagsstyrning, i vilket ingår en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor, effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för, tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner, samt ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutrala.

2. De styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska vara heltäckande och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet. De tekniska kriterier som fastställs i artiklarna 76–95 ska beaktas.

3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln, med beaktande av punkt 2 i den här artikeln.

EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om en könsneutral ersättningspolicy för institut.

Inom två år från dagen för offentliggörandet av de riktlinjer som avses i andra stycket och på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna ska EBA utfärda en rapport om institutens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy.

▼B

Artikel 75

Tillsyn över ersättningspolicy

▼M5

1. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med de kriterier för offentliggörande som fastställs i artikel 450.1 g, h, i och k i förordning (EU) nr 575/2013 samt den information som instituten lämnar om lönegapet mellan kvinnor och män och ska använda den informationen för att jämföra ersättningstrender och ersättningspraxis. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA.

▼B

2. EBA ska utfärda riktlinjer för sund ersättningspolicy som är i överensstämmelse med principerna i artiklarna 92–95. Riktlinjerna ska beakta principerna om sund ersättningspolicy enligt kommissionens rekommendation 2009/384/EG av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn ([1]).

Esma ska i nära samarbete med EBA utarbeta riktlinjer om ersättningspolicy för personalkategorier som deltar i tillhandahållandet av investeringstjänster och investeringsverksamhet i den mening som avses i artikel 4.1.2 i direktiv 2004/39/EG.

EBA ska använda informationen som den mottagit från behöriga myndigheter i enlighet med punkt 1 som riktmärke för ersättningstrender och praxis på unionsnivå.

▼C3

3. De behöriga myndigheterna ska samla in information om antalet fysiska personer vid varje institut som erhåller en ersättning på minst 1 miljon EUR per räkenskapsår, uppdelat på ersättningsintervaller om 1 miljon EUR vardera, och deras arbetsuppgifter, vilket affärsområde det rör sig om samt ersättningens beståndsdelar såsom lön, rörlig ersättning, långsiktiga förmåner och pensionsavsättningar. Denna information ska överlämnas till EBA som ska offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat uppdelat efter hemmedlemsstat. EBA kan utarbeta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna punkt och säkerställa enhetligheten hos den information som samlas in.

▼B

Underavsnitt 2

Tekniska kriterier för organisation och riskhantering

Artikel 76

Riskhantering

1. Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för att ta på sig, hantera, övervaka och reducera de risker som instituten är eller kan bli exponerade för, bl.a. de risker som är en följd av det makroekonomiska klimat i vilket de verkar i förhållande till konjunkturcykelns olika faser.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet ägnar tillräcklig tid till beaktande av riskfrågor. Ledningsorganet ska aktivt delta i och se till att tillräckliga resurser avsätts för hanteringen av alla de väsentliga risker som omfattas av detta direktiv och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 samt i värderingen av tillgångar och användningen av externa kreditbetyg och interna modeller för dessa risker. Institutet ska upprätta rapporteringsvägar till ledningsorganet som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa.

([1]) EUT L 120, 15.5.2009, s. 22.

▼B

3. Medlemsstaterna ska se till att institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet inrättar en riskkommitté som ska bestå av ledamöter i ledningsorganet som inte innehar någon verkställande funktion vid det berörda institutet. Riskkommitténs medlemmar ska ha lämpliga kunskaper och färdigheter samt lämplig sakkunskap för att till fullo förstå och kunna övervaka institutets riskstrategi och riskaptit.

Riskkommittén ska fungera som rådgivare för ledningsorganet när det gäller institutets samlade nuvarande och framtida riskaptit och riskstrategi och bistå ledningsorganet i dess övervakning av den verkställande ledningens genomförande av strategin. Ledningsorganet ska behålla det övergripande riskansvaret.

Riskkommittén ska se till att priset på skulder och tillgångar som erbjuds kunderna till fullo beaktar institutens affärsmodell och riskstrategi. Om priserna inte korrekt återspeglar riskerna i enlighet med affärsmodellen och riskstrategin ska riskkommittén förelägga ledningsorganet en åtgärdsplan.

De behöriga myndigheterna får tillåta att ett institut som inte betraktas som betydande enligt första stycket kombinerar riskkommittén med den revisionskommitté som avses i artikel 41 i direktiv 2006/43/EG. Medlemmarna i en kombinerad kommitté ska ha de kunskaper, de färdigheter och den sakkunskap som krävs för både riskkommittén och revisionskommittén.

4. Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet i sin tillsynsfunktion och riskkommittén, om en sådan har inrättats, har tillräcklig tillgång till information om institutets risksituation och, om så krävs och är lämpligt, till riskhanteringsfunktionen och till extern expertis.

Ledningsorganet i sin tillsynsfunktion och riskkommittén, om en sådan har inrättats, ska fastställa arten, mängden, formatet och frekvensen när det gäller den riskinformation som det eller den ska få ta emot. För att bistå vid upprättandet av en sund ersättningspolitik och ersättningspraxis ska riskkommittén, utan att det påverkar ersättningskommitténs uppgifter, undersöka huruvida incitamenten i ersättningssystemet tar hänsyn till risk, kapital, likviditet samt sannolikhet och tidpunkt för resultat.

5. Medlemsstaterna ska, i enlighet med rimlighetskravet i artikel 7.2 i kommissionens direktiv 2006/73/EG ([1]), se till att instituten har en riskhanterings funktion som är oberoende av de operativa funktionerna och som har tillräcklig auktoritet och ställning samt tillräckliga resurser och möjligheter att vända sig direkt till ledningsorganet.

([1]) Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).

▼B

Medlemsstaterna ska se till att riskhanteringsfunktionen ser till att alla betydande risker identifieras, mäts och blir korrekt rapporterade. De ska se till att riskhanteringsfunktionen aktivt deltar i utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut och att den kan lämna en fullständig syn på alla slags risker som gäller för institutet.

Medlemsstaterna ska vid behov se till att riskhanteringsfunktionen kan rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, oberoende av den verkställande ledningen, och när så är lämpligt ta upp problem och varna ledningsorganet i situationer med särskild riskutveckling som påverkar eller kan komma att påverka institutet, utan att detta inverkar på ledningsorganets ansvar, både i dess tillsynsfunktion och/eller ledningsfunktion, i enlighet med detta direktiv och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

Den som leder riskhanteringsfunktionen ska vara en oberoende högre chef med särskilt ansvar för riskhanteringsfunktionen. Om institutet har en verksamhet vars art, omfattning och komplexitet inte motiverar att det finns en speciellt utsedd person, kan en annan högre befattningshavare inom institutet sköta uppdraget, förutsatt att det inte förekommer intressekonflikter.

Den som leder riskhanteringsfunktionen ska inte kunna avsättas utan att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion godkänner detta och ska vid behov kunna vända sig direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.

▼M6

_____

▼B

Artikel 77

Interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven

1. De behöriga myndigheterna ska uppmuntra institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet att bygga upp intern kapacitet för kreditriskbedömning och öka användningen av den internmetod som används för beräkning av kapitalbaskraven för kreditrisk när exponeringar är betydande i absoluta termer och de samtidigt har ett stort antal betydande motparter. Denna artikel ska inte påverka uppfyllandet av kriterierna i del 3 avdelning I kapitel 3 avsnitt 1 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos institutens verksamhet, övervaka att de inte uteslutande eller slentrianmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg vid bedömningen av en enhets eller ett finansiellt instruments kreditvärdighet.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av deras storlek och interna organisation samt arten, omfattningen och komplexiteten hos ett instituts verksamhet, uppmuntra dem att bygga upp specifik intern kapacitet för riskbedömning och öka användningen av de interna modeller som används för beräkning av kapitalbaskraven för specifik risk för skuldinstrument i handelslagret, tillsammans med interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för fallissemangs- och migrationsrisker när deras exponeringar för specifika risker är betydande i absoluta termer och de har ett stort antal betydande positioner i skuldinstrument från olika emittenter.

Denna artikel ska inte påverka uppfyllandet av kriterierna i del tre avdelning IV kapitel 5 avsnitten 1–5 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare definiera vad som avses med ”när exponeringar mot specifik risk är betydande i absoluta termer” i punkt 3 första stycket samt tröskelvärdena för stort antal betydande motparter eller nettopositioner i skuldinstrument från olika emittenter.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 78

Tillsynsmyndigheternas riktmärkning av interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven

1. De behöriga myndigheterna ska se till att institut som tillåts använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp eller kapitalbaskrav med undantag av operativ risk, rapporterar resultaten av beräkningen av sina interna metoder för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna. Instituten ska med lämpliga intervaller och minst en gång om året tillhandahålla de behöriga myndigheterna resultaten av beräkningarna, tillsammans med en förklaring avseende de metoder som de bygger på.

2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten tillhandahåller de behöriga myndigheterna och EBA resultaten av de beräkningar som avses i punkt 1 i enlighet med den mall som EBA har tagit fram i överensstämmelse med punkt 8. Om de behöriga myndigheterna väljer att utveckla specifika portföljer ska de göra detta i samråd med EBA och se till att instituten rapporterar resultaten av beräkningarna separat från resultaten av beräkningarna för EBA-portföljerna.

3. De behöriga myndigheterna ska på grundval av den information som instituten tillhandahållit enligt punkt 1 övervaka de olika beräkningar av riskvägda exponeringsbelopp eller i förekommande fall kapitalbaskrav, med undantag av operativ risk, för exponeringar eller transaktioner i referensportföljen som gjorts i enlighet med dessa instituts interna metoder. De behöriga myndigheterna ska minst en gång om året göra en bedömning av dessa metoders kvalitet, med särskild hänsyn till följande:

▼B

a) De metoder som uppvisar betydande skillnader i kapitalbaskraven för samma exponering.

b) De metoder där det finns särskilt stora eller små skillnader, och också om det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven.

EBA ska ta fram en rapport för att bistå de behöriga myndigheterna vid bedömningen av de interna metodernas kvalitet på grundval av den information som avses i punkt 2.

4. Om vissa institut avviker mycket från majoriteten eller om det råder minimal enhetlighet i metoderna som leder till stora variationer i resultaten, ska de behöriga myndigheterna undersöka orsakerna till detta och vidta korrigerande åtgärder, om det klart kan fastställas att ett instituts metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

5. De behöriga myndigheterna ska se till att deras beslut om lämpligheten av de korrigerande åtgärderna enligt punkt 4 respekterar principen att sådana åtgärder måste upprätthålla målen i en intern metod och därför inte

a) leder till en standardisering eller prioriterade metoder,

b) skapar felaktiga incitament, eller

c) ger upphov till flockbeteende.

6. EBA får utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den anser att sådana behövs på basis av de uppgifter och bedömningar som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln för att förbättra tillsynsmetoderna eller institutens praxis när det gäller interna metoder.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) förfaranden för utbyte av bedömningar i enlighet med punkt 3 mellan de behöriga myndigheterna och med EBA,

b) standarder för de behöriga myndigheternas bedömningar enligt punkt 3.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att ange

a) den mall, de definitioner och de it-lösningarna som ska tillämpas i unionen för den rapportering som avses i punkt 2,

▼B

b) den referensportfölj eller de referensportföljer som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. Kommissionen ska senast den 1 april 2015 och efter samråd med EBA lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur riktmärkningen av de interna metoderna fungerar, inbegripet deras tillämpningsområde. Vid behov ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 79

Kreditrisk och motpartsrisk

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att

a) kreditgivningen är baserad på sunda och väldefinierade kriterier och att processen för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter är klart fastställd,

b) instituten har interna metoder som gör att de kan bedöma kreditrisken för exponeringar för enskilda gäldenärer, säkerheter och värdepapperiseringspositioner såväl som kreditrisken på portföljnivå; De interna metoderna får framför allt inte uteslutande eller slentrianmässigt utgå från externa kreditbetyg; I fall där kapitalbaskraven baserar sig på värdering som görs av ett externt kreditvärderingsinstitut eller baserar sig på det faktum att en exponering inte har värderats, ska detta inte innebära att instituten inte behöver beakta annan relevant information för att fastställa tilldelningen av internt kapital,

c) den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna för institutet, inklusive för identifiering och hantering av problemkrediter och genomförande av behövliga värderegleringar och avsättningar, bedrivs genom effektiva system,

d) kreditportföljerna har en lämplig diversifiering med hänsyn till kreditinstitutets målmarknader och övergripande kreditstrategi.

Artikel 80

Kvarstående risk

De behöriga myndigheterna ska se till att risken för att kreditinstitutets godkända kreditriskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat åtgärdas och kontrolleras genom bland annat skriftliga riktlinjer och förfaranden.

▼B

Artikel 81

Koncentrationsrisk

De behöriga myndigheterna ska se till att koncentrationsrisker som uppstår till följd av exponering mot varje motpart, inklusive centrala motparter, grupper av motparter med inbördes anknytning och motparter inom samma ekonomiska sektor, geografiska region eller samma verksamhet eller råvara samt tillämpning av metoder för kreditriskreducering, särskilt inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter, åtgärdas och kontrolleras, inklusive genom skriftliga riktlinjer och förfaranden.

Artikel 82

Värdepapperiseringsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att risker som uppkommer till följd av värdepapperiseringstransaktioner där kreditinstituten är investerare, originator eller medverkande institut, inbegripet anseenderisker som kan uppstå i förbindelse med komplexa strukturer och produkter, utvärderas och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden för att säkerställa att transaktionens ekonomiska innehåll avspeglas fullständigt i riskbedömningen och ledningens beslut.

2. De behöriga myndigheterna ska se till att likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både planerad och förtida amortering finns vid de kreditinstitut som genomför rullande värdepapperisering med bestämmelser om förtida amortering.

Artikel 83

Marknadsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att riktlinjer och processer införs för identifiering, mätning och hantering av alla väsentliga källor till och effekter av marknadsrisker.

2. När en kort position förfaller före en lång position ska de behöriga myndigheterna se till att instituten också vidtar åtgärder mot risken för likviditetsbrist.

3. Det interna kapitalet ska vara tillräckligt för betydande marknadsrisker som inte är föremål för ett kapitalbaskrav.

Institut som vid beräkning av kapitalbaskraven för positionsrisk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 har nettat sina positioner i en eller flera av de aktieslag som utgör en aktieindextermin mot en eller flera positioner i aktieindexterminen eller andra aktieindexprodukter, ska ha tillräckligt internt kapital för att täcka basrisken för förluster orsakade av att terminernas eller andra produkters värde inte varierar på precis samma sätt som de ingående aktierna, och instituten ska också ha sådant tillräckligt internt kapital när de har motstående positioner i aktieindexterminer som inte är identiska med avseende på förfallotidpunkt eller sammansättning eller bådadera.

▼B

När institut använder behandlingen enligt artikel 345 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de se till att de har tillräckligt internt kapital mot risken för förluster som finns mellan tidpunkten för det ursprungliga åtagandet och följande arbetsdag.

▼M5

Artikel 84

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför interna system och använder en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

2. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

3. En behörig myndighet får kräva att ett institut använder den schablonmetod som avses i punkt 1 när de interna system som genomförts av det institutet för att utvärdera de risker som avses i den punkten inte är tillfredsställande.

4. En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplext institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 använder schablonmetoden om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, vid tillämpningen av denna artikel, specificera den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet en förenklad schablonmetod för små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 som är minst lika konservativ som schablonmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast 28 juni 2020

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar kriterier för följande:

▼M5

a) Utvärdering genom ett instituts interna system av de risker som avses i punkt 1.

b) Institutens identifiering, hantering och reducering av de risker som avses i punkt 1.

c) Institutens bedömning och övervakning av de risker som avses i punkt 2.

d) Avgörande av vilka av institutens interna system som inte är tillfredsställande för syftet i punkt 1 enligt vad som anges i punkt 3.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den 28 juni 2020.

▼B

Artikel 85

Operativ risk

▼M5

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om modellrisk och risker som följer av utkontraktering, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituten ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.

▼B

2. De behöriga myndigheterna ska se till att det finns beredskaps- och affärskontinuitetsplaner för att säkerställa ett kreditinstituts förmåga att fortlöpande bedriva sin verksamhet och begränsa förlusterna vid en allvarlig störning i verksamheten.

Artikel 86

Likviditetsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska se till att det finns robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker över lämpliga tidsspann, inklusive intradag, för att säkerställa att instituten håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Dessa strategier, riktlinjer, processer och system ska anpassas efter olika affärsområden, valutor, filialer och juridiska personer och de ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.

2. De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i punkt 1 ska vara proportionella i förhållande till institutets komplexitet, riskprofil och verksamhet och den risktolerans som fastställts av ledningsorganet, och återspegla institutets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet. Instituten ska underrätta samtliga berörda affärsområden om risktoleransen.

▼B

3. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos deras verksamhet, se till att instituten har likviditetsriskprofiler som är förenliga med och inte går utöver vad som krävs för ett välfungerande och robust system.

De behöriga myndigheterna ska övervaka utvecklingen när det gäller likviditetsriskprofiler, till exempel produktdesign och volymer, riskhantering, finansieringspolitik och finansieringskoncentration.

De behöriga myndigheterna ska vidta effektiva åtgärder om den utveckling som avses i andra stycket kan leda till instabilitet inom enskilda institut eller hela systemet.

De behöriga myndigheterna ska informera EBA om alla åtgärder som vidtagits i enlighet med tredje stycket.

EBA ska, när det är lämpligt, utfärda rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

4. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten tar fram metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på anseenderisken.

5. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten skiljer mellan tillgångar som är pantsatta och icke-pantsatta tillgångar som är ständigt tillgängliga, framför allt i krissituationer. De ska också se till att instituten tar hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt deras godtagbarhet, och de ska övervaka hur tillgångarna snabbt kan mobiliseras.

6. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten också beaktar de befintliga juridiska, tillsynsmässiga och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och icke-pantsatta tillgångar mellan olika enheter, såväl inom som utom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

7. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten beaktar olika verktyg för likviditetsriskreducering, inbegripet system med gränsvärden och likviditetsbuffertar för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska granskas regelbundet.

8. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten beaktar alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering och ser över de antaganden som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen åtminstone en gång om året. I dessa syften ska alternativa scenarier särskilt beakta poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering eller andra specialföretag som avses i förordning (EU) nr 575/2013, gentemot vilka institutet agerar som medverkande institut eller tillhandahåller ett väsentligt likviditetsstöd.

▼B

9. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten beaktar den potentiella effekten av institutspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och olika grader av stressförhållanden ska beaktas.

10. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten justerar sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker och utarbetar effektiva krisplaner med beaktande av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 8.

▼M6

11. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har likviditetsåterställningsplaner med tillbörliga strategier och lämpliga genomförandeåtgärder som kan sättas in vid eventuella likviditetsbortfall, även för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att dessa planer testas av instituten åtminstone en gång om året, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 8 och rapporteras till och godkänns av personer i ledande befattning så att motsvarande justeringar kan göras av interna riktlinjer och processer. Instituten ska vidta de nödvändiga operativa åtgärderna på förhand för att säkerställa att likviditetsåterställningsplanerna kan genomföras omedelbart. Sådana operativa steg ska inbegripa innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering. I detta ingår att vid behov hålla säkerheter i en annan medlemsstats valuta eller valutan i ett tredjeland som institutet har exponering mot och, när det är operativt nödvändigt, inom en värdmedlemsstats territorium eller ett tredjelands territorium vars valuta institutet har exponering mot.

▼B

Artikel 87

Risk för alltför låg bruttosoliditet

1. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har riktlinjer och processer för identifiering, hantering och övervakning av risken för alltför låg bruttosoliditet. Som mått för att bedöma om det föreligger en alltför låg bruttosoliditet ska bland annat användas den bruttosoliditet som fastställts i enlighet med artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013 och obalanser mellan tillgångar och skulder.

2. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten hanterar risken för en alltför låg bruttosoliditet genom försiktighetstänkande där tillbörlig hänsyn tas till potentiella ökningar av risken för alltför låg bruttosoliditet orsakad av minskningar av institutets kapitalbas genom förväntade eller inträffade förluster, beroende på de tillämpliga redovisningsreglerna. För detta ska instituten kunna klara av en rad olika stresshändelser som rör risken för alltför låg bruttosoliditet.

▼B

Underavsnitt 3

Styrning

Artikel 88

Styrningsformer

1. Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet definierar, övervakar och är ansvarigt för genomförandet av de styrningsformer som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av ett institut, i vilket ingår åtskillnad av arbetsuppgifter inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter.

Dessa styrningsformer ska vara förenliga med följande principer:

a) Ledningsorganet måste ha det övergripande ansvaret för institutet och godkänna och övervaka genomförandet av institutets strategiska mål, riskstrategi och interna styrning.

b) Ledningsorganet måste säkerställa integriteten hos systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller, efterlevnad av lagstiftningen och relevanta standarder.

c) Ledningsorganet måste övervaka processerna för informationsgivning och kommunikation.

d) Ledningsorganet måste ansvara för en effektiv övervakning av den verkställande ledningen.

e) Ordföranden i ledningsorganet i sin tillsynsfunktion avseende ett institut, får inte samtidigt vara verkställande direktör i samma institut, om inte detta har motiverats av institutet och godkänts av de behöriga myndigheterna.

Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet övervakar och periodiskt utvärderar effektiviteten hos institutets styrningssystem och vidtar lämpliga åtgärder för att ta itu med eventuella brister.

▼M5

Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

I denna artikel avses med termen *närstående part*

a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet,

b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem som avses i led a har ett kvalificerat innehav på minst 10 % av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet.

▼B

2. Medlemsstaterna ska se till att institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet inrättar en nomineringskommitté som består av ledamöter i ledningsorganet som inte innehar någon verkställande funktion vid det berörda institutet.

Nomineringskommittén ska

a) hitta och för godkännande av ledningsorganet eller bolagsstämman rekommendera kandidater för lediga platser i ledningsorganet, bedöma den samlade kompetens, kunskap, mångfald och erfarenhet som finns i ledningsorganet och utarbeta en beskrivning av de uppgifter som den lediga posten innefattar och den kompetens som krävs samt bedöma den förväntade tidsinsatsen,

Därutöver ska nomineringskommittén besluta om målet för representation av det underrepresenterade könet i ledningsorganet och utarbeta en policy för hur antalet personer med det underrepresenterade könet i ledningsorganet kan ökas så att målet uppnås; Målet, policyn och dess genomförande ska offentliggöras i enlighet med artikel 435.2 c i förordning (EU) nr 575/2013,

b) regelbundet och minst en gång per år utvärdera ledningsorganets storlek, sammansättning och prestation och ge ledningsorganet rekommendationer till ändringar,

c) regelbundet och minst en gång per år utvärdera kunskaper, färdigheter och erfarenheter hos enskilda ledamöter i ledningsorganet och hos ledningsorganet som helhet, och rapportera detta till ledningsorganet,

d) regelbundet granska ledningsorganets policy för val och utnämning till den verkställande ledningen och lämna rekommendationer till ledningsorganet.

I sitt arbete ska nomineringskommittén i största möjliga utsträckning och fortlöpande beakta behovet av att se till att ledningsorganets beslutsfattande inte domineras av en person eller en liten grupp personer på ett sätt som kan skada institutets övergripande intressen.

Nomineringskommittén ska ha rätt att använda alla slags resurser som den bedömer vara lämpliga, inklusive extern rådgivning, och ska få lämplig finansiering för detta ändamål.

När ledningsorganet enligt nationell rätt inte har behörighet att välja och utnämna sina ledamöter, ska denna punkt inte vara tillämplig.

▼B

Artikel 89

Rapportering per land

1. Från och med den 1 januari 2015 ska medlemsstaterna kräva att varje institut årligen, för varje medlemsstat och tredjeland där det är etablerat, och för räkenskapsåret offentliggör följande information på gruppnivå:

a) Namn, verksamhetens art och geografiskt område.

b) Omsättning.

c) Antal anställda i heltidsekvivalenter.

d) Resultat före skatt.

e) Skatt på resultatet.

f) Statliga subventioner.

2. Utan hinder av punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att instituten för första gången den 1 juli 2014 offentliggör den information som avses i punkt 1 a, b och c.

3. Senast den 1 juli 2014 ska alla globala systemviktiga institut som godkänts inom unionen, som fastställts internationellt, överlämna den information som avses i punkt 1 d, e och f till kommissionen på konfidentiell basis. Kommissionen ska, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, beroende på vad som är lämpligt, göra en allmän bedömning av potentiella negativa ekonomiska effekter av offentliggörandet av denna typ av information, inklusive påverkan på konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter och det finansiella systemets stabilitet. Kommissionen ska överlämna sin rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2014.

Om kommissionens rapport påvisar större negativa effekter ska kommissionen överväga att lägga fram lämpliga lagstiftningsförlag om en ändring av kraven på offentliggörande enligt punkt 1 och får, i enlighet med artikel 145 h, besluta att ge uppskov med dessa krav. Kommissionen ska se över om det är nödvändigt att förlänga detta uppskov varje år.

4. Den information som avses i punkt 1 ska granskas i enlighet med direktiv 2006/43/EG och ska om möjligt offentliggöras som en bilaga till årsredovisningen eller i tillämpliga fall till de konsoliderade räkenskaperna för den berörda institutionen.

5. I den mån framtida lagstiftningsakter i unionen om krav på offentliggörande som går utöver vad som anges i denna artikel, ska denna artikel inte längre vara tillämplig och ska i enlighet därmed utgå.

▼M5

6. Kommissionen ska senast den 1 januari 2021, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, kontrollera huruvida den information som avses i punkt 1 a–f fortfarande är lämplig, samtidigt som hänsyn tas till tidigare konsekvensbedömningar, internationella avtal och utvecklingen på lagstiftningsområdet i unionen, och huruvida ytterligare relevanta informationskrav kan läggas till i punkt 1.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2021, på grundval av samråd med EBA, Eiopa och Esma, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i denna punkt och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.

▼B

Artikel 90

Offentliggörande av avkastning på tillgångar

Instituten ska i sin årsrapport bland nyckelindikatorerna offentliggöra sin avkastning på tillgångar, uträknad som nettovinsten dividerad med den totala balansräkningen.

Artikel 91

Ledningsorganet

▼M5

1. Institut, finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag, ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet alltid har ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina plikter. Ledamöter i ledningsorganet ska i synnerhet uppfylla de krav som anges i punkterna 2–8.

Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller de krav som anges i denna punkt ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de krav som anges i denna punkt fortfarande är uppfyllda, om de har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.

▼B

2. Samtliga ledamöter i ledningsorganet ska avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina uppdrag i institutet.

3. Det antal uppdrag i ledningsorgan som en ledamot får inneha samtidigt ska vara avhängigt av omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet. Om personen inte respresenterar medlemsstaten, får ledamöterna i ett ledningsorgan vid ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet, får ledamöterna i dess ledningsorgan senast från och med den 1 juli 2014 endast inneha en av följande kombinationer av uppdrag i ledningsorgan samtidigt

▼B

a) ett uppdrag i ledningsorgan med verkställande funktioner och två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner,

b) fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 ska följande ska räknas som ett enda uppdrag i ledningsorgan:

a) uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner inom samma koncern,

b) uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner i

i) institut som omfattas av samma institutionella skyddsordning, förutsatt att villkoren i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, eller

ii) företag (inklusive icke-finansiella enheter) där institutet har ett kvalificerat innehav.

5. Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som inte huvudsakligen har kommersiellt syfte ska inte beaktas vid tillämpningen av punkt 3.

6. De behöriga myndigheterna får ge en ledamot i ledningsorganet tillåtelse att inneha ytterligare ett uppdrag i ett ledningsorgan utan verkställande funktioner. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera EBA om sådana tillstånd.

▼M5

7. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet inklusive de främsta riskerna. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

8. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Medlemskap i närstående företag eller närstående enheter utgör inte i sig ett hinder för att agera med självständigt tänkande.

▼B

9. Instituten ska avsätta tillräckligt med personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledamöter i ledningsorganet.

10. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att instituten och deras respektive nomineringskommittéer beaktar en bred uppsättning egenskaper och kunskaper vid utnämning av ledamöter till sina ledningsorgan och därför inför en policy som främjar mångfald i ledningsorganet.

11. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 435.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA. EBA ska använda den informationen som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering på unionsnivå.

▼B

12. EBA ska utfärda riktlinjer om följande:

a) Begreppet tillräcklig tid som en ledamot i ledningsorganet ska avsätta för att kunna utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

b) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i ledningsorganet som helhet, som avses i punkt 7.

c) Begreppen ärlighet, integritet och oberoende tänkande, i enlighet med vilka en ledamot i ledningsorganet ska agera, som avses i punkt 8.

d) Begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledningsorganets ledamöter, som avses i punkt 9.

e) Begreppet diversifiering som ska beaktas vid val av ledamöterna i ledningsorganet, som avses i punkt 10.

▼M5

f) Den enhetliga tillämpningen av den befogenhet som avses i punkt 1 andra stycket.

▼B

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den 31 december 2015.

13. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentation i ledningsorganen enligt nationell rätt.

Artikel 92

Ersättningspolicy

▼M5

_____

▼B

2. ►M5 Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten, när de fastställer och tillämpar sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för olika personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, iakttar följande krav på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet: ◄

a) Ersättningspolicyn är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering, och ger inte incitament till risktagande som går utöver institutets tolererade risknivå.

▼M5

aa) Ersättningspolicyn är en könsneutral ersättningspolicy.

▼B

b) Ersättningspolicyn står i överensstämmelse med institutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen och innehåller åtgärder för att undvika intressekonflikter.

▼B

c) Institutets ledningsorgan i sin tillsynsfunktion antar och ser regelbundet över de allmänna principerna för ersättningspolicyn och ansvarar för övervakningen av dess tillämpning.

d) Genomförandet av ersättningspolicyn blir minst en gång om året föremål för en central och oberoende intern översyn av överensstämmelsen med de riktlinjer och metoder för ersättning som ledningsorganet i sin tillsynsfunktion har antagit.

e) Personal som utövar kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till deras funktion, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

f) Ersättningen till högre befattningshavare som ansvarar för riskhantering och efterlevnad av lagstiftning övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 95 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i sin tillsynsfunktion.

g) Ersättningspolicyn, med beaktande av nationella system för lönebildning, innebär en tydlig åtskillnad mellan kriterierna för fastställande av

i) fast grundlön, som i första hand bör återspegla relevant yrkeserfarenhet och organisatoriskt ansvar enligt vad som anges i den anställdas arbetsbeskrivning som en del av anställningsavtalet, och

ii) rörlig ersättning, som bör återspegla en hållbar och riskjusterad prestation samt prestation utöver det som krävs för att uppfylla kraven i den anställdas arbetsbeskrivning som en del av anställningsavtalet.

▼M5

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil åtminstone omfatta följande:

a) Alla medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen.

b) Anställda med ledningsansvar för institutets kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.

c) Anställda som hade rätt till betydande ersättning under det föregående räkenskapsåret, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Den anställdes ersättning är lika med eller är högre än 500 000 EUR och lika med eller är högre än den genomsnittliga ersättningen till de medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning som avses i led a.

ii) Den anställde bedriver sin yrkesutövning inom en väsentlig affärsenhet och yrkesutövningen är av ett slag som har en betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil.

▼B

Artikel 93

Institut som åtnjuter statligt stöd

För institut som åtnjuter exceptionellt statligt stöd ska följande principer gälla utöver dem som anges i artikel 92.2:

a) Rörlig ersättning är strikt begränsad till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas och det statliga stödets upphörande inom rimlig tid.

b) De behöriga myndigheterna kräver att instituten omformar ersättningsstrukturen på ett sätt som är förenligt med sund riskhantering och långsiktig tillväxt, och bland annat, när det är lämpligt, fastställer begränsningar för ersättningen till ledamöter i institutets ledningsorgan.

c) Ingen rörlig ersättning betalas ut till ledamöter i institutets ledningsorgan om det inte är motiverat.

Artikel 94

Ersättningens rörliga delar

1. För ersättningens rörliga delar ska följande principer gälla utöver och på samma villkor som dem som anges i artikel 92.2:

a) Om ersättningen är prestationsbaserad ska totalbeloppet baseras på en kombination av en resultatbedömning av individen och den berörda affärsenheten och institutets totala resultat, och när individuella resultat bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.

b) Resultatbedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv för att säkerställa att bedömningsprocessen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över en tidsperiod som beaktar kreditinstitutets underliggande konjunkturcykel och affärsrisker.

c) Den totala rörliga ersättningen får inte begränsa institutets förmåga att stärka sin kapitalbas.

d) Garanterad rörlig ersättning är inte förenlig med sund riskhantering eller principen om prestationslön, och ska inte utgöra en del av framtida ersättningssystem.

e) Garanterad rörlig ersättning ska utgöra undantag, får endast förekomma i samband med nyanställning och om institutet har en sund och stark kapitalbas samt vara begränsad till det första anställningsåret.

f) Fasta och rörliga delar av den totala ersättningen ska vara lämpligt avvägda och de fasta delarna ska stå för en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelarna, inklusive möjligheten att inga rörliga ersättningsdelar betalas ut.

▼B

g) Instituten ska fastställa lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen, varvid följande principer ska gälla:

i) Den rörliga delen ska inte överstiga 100 % av den fasta delen av den totala ersättningen för varje enskild person. Medlemsstaterna får fastställa en lägre maximal procentsats.

ii) Medlemsstaterna får tillåta att aktieägare eller institutets ägare eller medlemmar godkänner en högre maximal nivå för kvoten mellan de fasta och rörliga delarna av ersättningen, förutsatt att den rörliga delens totala nivå inte överstiger 200 % av den fasta delen av den totala ersättningen för varje enskild person. Medlemsstaterna får fastställa en lägre maximal procentsats.

Ett eventuellt godkännande av en högre kvot i enlighet med första stycket i denna punkt ska ske i enlighet med följande förförande:

— Aktieägare eller institutets ägare eller medlemmar ska fatta beslut efter en detaljerad rekommendation från institutet, där det motiverar skälen till och omfattningen av det begärda godkännandet, inklusive hur många anställa som påverkas, deras arbetsuppgifter och förväntade effekter på kravet om upprätthållande av en sund kapitalbas.

— Aktieägare eller institutets ägare eller medlemmar ska fatta beslut med en majoritet på minst 66 %, förutsatt att minst 50 % av aktierna eller motsvarande ägarintressen representeras, eller om så inte är fallet, med en majoritet på 75 % av de representerade ägarintressena.

— Institutet ska underrätta alla aktieägare eller institutets alla ägare eller medlemmar om att det kommer att begära ett godkännande enligt första stycket i denna punkt och ska då fastställa en rimlig frist för detta.

— Institutet ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten om rekommendationen till dess aktieägare eller ägare eller medlemmar, inklusive den föreslagna högre maximala kvoten och skälen för detta, och ska kunna visa den behöriga myndigheterna att den föreslagna högre kvoten inte står i strid med institutets skyldigheter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013, särskilt med hänsyn till institutets skyldigheter i fråga om kapitalkrav.

— Institutet ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten om de beslut som fattats av dess aktieägare eller ägare eller medlemmar, inklusive godkända, högre maximala kvoter i enlighet med första stycket i denna punkt, och de behöriga myndigheterna ska använda de inhämtade informationen för att jämföra institutens praxis på detta område. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA som ska offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat uppdelat efter hemmedlemsstat. EBA kan utarbeta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna strecksats och säkerställa enhetligheten hos den information som samlas in.

▼B

— Personal som direkt berörs av de högre maximala nivåerna på rörliga ersättningar enligt denna punkt får i tillämpliga fall inte – varken direkt eller indirekt – utöva den rösträtt som de eventuellt har som aktieägare eller institutets ägare eller medlemmar.

iii) Medlemmarna får tillåta att det diskonto som avses i andra stycket i denna punkt tillämpas upp till högst 25 % av den totala rörliga ersättningen, förutsatt att den betalas i instrument som skjuts upp under minst fem år. Medlemsstaterna får fastställa en lägre maximal procentsats.

EBA ska senast den 31 mars 2014 utarbeta och offentliggöra riktlinjer för det tillämpliga teoretiska diskontot, med beaktande av alla relevanta faktorer, däribland inflationstakt och inflationsrisk, vilket omfattar uppskovsperiodens längd. I EBA:s riktlinjer för diskontot ska det särskilt beaktas hur man stimulerar användningen av instrument som skjuts upp i minst fem år.

h) Betalningar vid förtida uppsägning av ett avtal ska stå i relation till prestationerna under tidsperioden och ska inte premiera misslyckanden eller försummelser.

i) Ersättningspaket relaterade till ersättning eller inlösen av tidigare anställningskontrakt måste stämma överens med institutets långsiktiga intressen, inbegripet arrangemang för kvarhållande, uppskov, resultat och återkrav.

j) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna rörliga ersättningsdelar eller pooler av rörliga ersättningsdelar ska det ingå en korrigeringsmekanism för alla typer av nuvarande och framtida risker, och hänsyn ska tas till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs.

k) Vid fördelningen av de rörliga ersättningsdelarna inom institutet ska hänsyn också tas till alla typer av nuvarande och framtida risker.

l) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 50 % av all rörlig ersättning, ska bestå av en avvägning av följande:

▼M5

i) Aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande ägarintressen, eller instrument som är kopplade till institutets aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, likvärdiga icke-kontanta instrument.

▼B

ii) När det är möjligt, andra instrument enligt artikel 52 eller 63 i förordning (EU) nr 575/2013 eller andra instrument som fullt ut kan omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument eller skrivas ned, och som i varje enskilt fall på ett tillbörligt sätt återspeglar institutets kreditkvalitet på löpande basis och är avsedda att användas till rörliga ersättningar.

▼B

De instrument som avses i denna punkt ska omfattas av en lämplig policy för uppskjuten utbetalning som är utformad så att den knyter incitament till institutets långsiktiga intressen. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda vissa instrument om så anses vara lämpligt. Denna punkt ska tillämpas på både den del av den rörliga ersättningsdelen som skjutits upp i enlighet med led m och den del av den rörliga ersättningsdelen som inte skjutits upp.

▼M5

m) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 % av den rörliga ersättningsdelen ska skjutas upp för en tidsperiod som omfattar minst fyra till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet. För medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen för ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet bör uppskovsperioden inte vara kortare än fem år.

Ersättning som betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än den som betalas på proportionell grund. För en rörlig ersättningsdel på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet.

▼B

n) Den rörliga ersättningen, inbegripet den uppskjutna delen, ska endast betalas eller erhållas om den är hållbar enligt den finansiella ställningen för institutet som helhet och motiverad med utgångspunkt från institutets, affärsenhetens och den berörda personens resultat.

Utan att det påverkar tillämpningen av allmänna principer i nationell avtalsrätt och arbetsrätt ska den totala rörliga ersättningen i allmänhet avsevärt minskas när institutets finansiella resultat är svagt eller negativt, med beaktande av både nuvarande ersättning och minskningar av utbetalningarna av belopp som tidigare intjänats, inbegripet genom malus- och återkravsförfaranden.

Upp till 100 % av den totala rörliga ersättningen ska omfattas av malus- och återkravsförfaranden. Instituten ska fastställa särskilda kriterier för tillämpningen av malus och återkrav. Sådana kriterier ska särskilt omfatta situationer där personalen

i) deltog i eller var ansvarig för ett handlande som ledde till betydande förluster för företaget,

ii) inte uppfyllde lämpliga standarder för duglighet och lämplighet.

o) Pensionspolicyn ska överensstämma med institutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

▼B

Om den anställda lämnar institutet före pensionen ska de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos institutet under en period på fem år i form av instrument enligt led l. För en anställd som går i pension ska de diskretionära pensionsförmånerna betalas ut till den anställda i form av instrument enligt led l efter att ha hållits inne under en period på fem år.

p) De anställda ska vara skyldiga att förbinda sig att inte använda personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de riskanpassningseffekter som ingår i deras ersättningssystem.

q) Rörlig ersättning ska inte betalas genom instrument eller metoder som gör det enklare att kringgå detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013.

▼M5

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren enligt punkt 1 l ii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

▼M7

För att identifiera personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil enligt artikel 92.3, utom när det gäller personal vid värdepappersföretag, ska EBA utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder med angivande av kriterier för att definiera följande:

a) Ledningsansvar och kontrollfunktioner.

b) Väsentlig affärsenhet och betydande inverkan på den relevanta affärsenhetens riskprofil.

c) Andra kategorier av personal som inte uttryckligen anges i artikel 92.3 och vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de personalkategorier som avses däri.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. När det gäller tekniska tillsynsstandarder som gäller för värdepappersföretag ska befogenheten enligt artikel 94.2 i detta direktiv, ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 ([1]), fortsätta att gälla till den 26 juni 2021.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 43).

▼M5

3. Genom undantag från punkt 1 ska de krav som anges i leden l och m i den punkten och i andra stycket i led o i den punkten inte tillämpas på följande:

a) Ett institut som inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.

b) En anställd vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte motsvarar mer än en tredjedel av den anställdes totala årliga ersättning.

4. Genom undantag från punkt 3 a får en medlemsstat sänka eller höja det tröskelvärde som anges i den punkten förutsatt att

a) det institut avseende vilket medlemsstaten tillämpar denna bestämmelse inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och att, vid en höjning av tröskelvärdet,

   i) institutet uppfyller de kriterier som anges i artikel 4.1.145 c, d och e i förordning (EU) nr 575/2013, och

   ii) tröskelvärdet inte överstiger 15 miljarder EUR,

b) det är lämpligt att ändra tröskelvärdet i enlighet med denna punkt med hänsyn till institutets verksamhet och dennas art och omfattning samt institutets interna organisation eller, om så är tillämpligt, särdragen för den grupp som det tillhör.

5. Genom undantag från punkt 3 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som där anges på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

6. Senast den 28 juni 2023 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 3–5 och lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

7. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att underlätta genomförandet av punkterna 3, 4 och 5 och säkerställa deras enhetliga tillämpning.

▼B

Artikel 95

Ersättningskommitté

1. De behöriga myndigheterna ska se till att institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet inrättar en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att göra en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicy och ersättningspraxis och de incitament som skapats för hantering av risker, kapital och likviditet.

▼B

2. De behöriga myndigheterna ska se till att ersättningskommittén ansvarar för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda institutets risker och riskhantering och som ska fattas av ledningsorganet. Ordföranden och ledamöterna i ersättningskommittén ska vara ledamöter i ledningsorganet som inte är anställda i det berörda institutet. Om arbetstagarna enligt nationell rätt måste vara representerade i ledningsorganet ska ersättningskommittén innehålla en eller flera arbetstagarrepresentanter. När sådana beslut förbereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till de långsiktiga intressen som gäller för institutets aktieägare, investerare och övriga intressenter.

Artikel 96

Upprätthållande av en webbplats över institutets styrning och ersättningspolicy

Instituten som upprätthåller en webbplats ska där förklara hur de uppfyller kraven i artiklarna 88–95.

Avsnitt III

Översyns- och utvärderingsprocess

Artikel 97

Översyn och utvärdering

1. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av de tekniska kriterier som anges i artikel 98, granska de styrformer, strategier, processer och rutiner som instituten har infört för att följa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 och utvärdera

▼C2

a) risker som instituten är eller kan komma att bli exponerade för,

▼M5

———————

▼B

c) Risker som påvisats vid stresstester, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla kraven i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

3. På grundval av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna fastställa om de styrformer, strategier, processer och rutiner som instituten infört för att följa detta direktiv och den kapitalbas och likviditet de förfogar över är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av de risker som de är exponerade för.

4. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta och hur ingående översyn och utvärdering enligt punkt 1 ska genomföras med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i berört institut, och ska i samband med detta beakta proportionalitetsprincipen. Översyn och utvärdering ska göras minst en gång årligen för institut som omfattas av de program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99.2.

▼M5

När de behöriga myndigheterna genomför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med de kriterier som offentliggjorts enligt artikel 143.1 c.

4a. De behöriga myndigheterna får skräddarsy metoderna för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil, såsom likartade affärsmodeller eller likartat geografiskt område för exponeringar. Sådana skräddarsydda metoder får omfatta riskorienterade riktmärken och kvantitativa indikatorer, ska möjliggöra vederbörligt beaktande av de specifika risker som varje institut kan exponeras för och ska inte inverka på den institutspecifika karaktären hos åtgärder som åläggs i enlighet med artikel 104.

Om de behöriga myndigheterna använder skräddarsydda metoder enligt denna punkt ska de underrätta EBA om detta. EBA ska övervaka tillsynsmetoderna och utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att ange hur liknande riskprofiler ska bedömas enligt denna punkt och för att säkerställa en enhetlig och proportionerlig tillämpning av metoder i hela unionen vilka är skräddarsydda för liknande institut.

▼B

5. Medlemsstaterna ska, när en utvärdering visar att ett institut kan orsaka systemrisk, i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010, se till att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättar EBA om resultaten av denna.

▼M5

6. Om en översyn, särskilt utvärderingen av ett instituts styrformer, affärsmodell eller verksamhet, ger de behöriga myndigheterna rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet. I händelse av potentiell ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vid behov vidta åtgärder i enlighet med det här direktivet.

▼B

Artikel 98

Tekniska kriterier för översyn och utvärdering

1. Utöver kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker ska de behöriga myndigheternas översyn och utvärdering enligt artikel 97 omfatta åtminstone följande:

a) Resultaten av det stresstest som genomförts i enlighet med artikel 177 i förordning (EU) nr 575/2013 av institut som tillämpar en internmetod.

▼B

b) Institutens exponering för och hantering av koncentrationsrisker, inklusive deras efterlevnad av kraven i del fyra i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 81 i detta direktiv.

c) Stabilitet, lämplighet och tillämpningssätt i fråga om de riktlinjer och förfaranden som instituten genomför för hantering av kvarstående risk i samband med tillämpning av erkända metoder för reducering av kreditrisk.

d) Uppgifter om i vilken utsträckning ett instituts kapitalbas avseende tillgångar som det har värdepapperiserat är lämplig med hänsyn till transaktionens ekonomiska substans, inklusive den grad av risköverföring som uppnåtts.

e) Institutens exponering för samt mätning och hantering av likviditetsrisk, inklusive utveckling av metoder för analys av alternativa scenarier, hantering av riskreducerande åtgärder (framför allt nivå, sammansättning och kvalitet på likviditetsbuffertar) och effektiva beredskapsplaner.

f) Effekterna av diversifiering och hur sådana effekter beaktas inom ramen för riskmätningssystemet.

g) Resultaten från stresstest som genomförts av institut med användning av en intern modell för beräkning av kapitalbaskraven med tanke på marknadsrisken enligt del tre avdelning IV kapitel 5 i förordning (EU) nr 575/2013.

h) Det geografiska området för institutets exponeringar.

i) Institutets affärsmodell.

▼M5

_____

▼B

2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna regelbundet utföra en heltäckande utvärdering av institutens totala likviditetsriskhantering och främja utvecklingen av sunda interna metoder. När sådan översyn utförs ska de behöriga myndigheterna beakta den roll som instituten spelar på de finansiella marknaderna. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska också ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av sina beslut på det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater.

3. De behöriga myndigheterna ska övervaka huruvida ett institut har tillhandahållit implicit stöd till en värdepapperisering. Om ett institut har tillhandahållit implicit stöd vid mer än ett tillfälle ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder som svar på den ökade förväntningen om att det kommer att tillhandahålla framtida stöd till sina värdepapperiseringar och därvid inte lyckas att uppnå någon väsentlig risköverföring.

4. Vid det fastställande som ska göras enligt artikel 97.3 i detta direktiv ska de behöriga myndigheterna bedöma om de värderingsjusteringar som gjorts avseende positioner eller portföljer i handelslagret enligt artikel 105 i förordning (EU) nr 575/2013 gör det möjligt för institutet att under normala marknadsförhållanden inom kort tid avyttra eller säkra sina positioner utan att drabbas av väsentliga förluster.

▼M5

5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutens exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Tillsynsbefogenheterna ska utövas åtminstone i följande fall:

a) Om ett instituts ekonomiska värde på eget kapital enligt artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 % av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som gäller räntor.

b) Om ett instituts nettoränteintäkter enligt artikel 84.1 blir föremål för en stor minskning till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de två chockscenarier som ska tillämpas på räntor.

Utan hinder av andra stycket ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att utöva tillsynsbefogenheter om de, på grundval av den översyn och utvärdering som avses i denna punkt, anser att institutets hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med termen ”tillsynsbefogenheter” de befogenheter som avses i artikel 104.1, eller befogenheten att specificera andra modellantaganden och parametriska antaganden än de som fastställts av EBA enligt punkt 5a b i denna artikel, som instituten ska återspegla i sin beräkning av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt artikel 84.1.

5a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som för tillämpningen av punkt 5 specificerar följande:

a) De sex tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket a och de två tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket b som ska tillämpas på räntesatser för varje valuta.

b) Mot bakgrund av internationellt överenskomna tillsynsstandarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt punkt 5 andra stycket a och som ska vara begränsade till

   i) behandlingen av institutets egna kapital,

   ii) införande, sammanställning och diskontering av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,

   iii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner.

▼M5

c) Mot bakgrund av internationellt överenskomna standarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av nettoränteintäkterna enligt punkt 5 andra stycket b och som ska vara begränsade till

i) införande och sammanställning av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,

ii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner,

iii) den period under vilken framtida nettoränteintäkter ska mätas.

d) Vad som utgör en stor minskning enligt punkt 5 andra stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

6. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska inbegripa institutens exponering för risken för en alltför låg bruttosoliditet, som avspeglas i indikatorerna för en alltför låg bruttosoliditet, inklusive den bruttosoliditet som fastställs i enlighet med artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid fastställande av om institut har en lämplig bruttosoliditet och lämpliga styrformer, strategier, processer och rutiner för att hantera risken för en alltför låg bruttosoliditet, ska de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodell.

7. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska inbegripa institutens företagsstyrning, företagskultur och företagsvärden och den förmåga som ledamöterna i ledningsorganet har att utföra sitt uppdrag. När de behöriga myndigheterna genomför den översynen och utvärderingen ska de åtminstone ha tillgång till dagordningar och andra dokument från ledningsorganets och kommittéernas möten samt resultaten från interna eller externa utvärderingar av ledningsorganets funktion.

▼M5

8. EBA ska bedöma huruvida risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-relaterade risker) eventuellt ska inbegripas i den översyn och utvärdering som genomförs av de behöriga myndigheterna.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska bedömningen från EBA åtminstone innehålla följande:

a) Utarbetande av en enhetlig definition av ESG-relaterade risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker, det sistnämnda ska omfatta risker som är relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.

▼M5

b) Utarbetande av lämpliga kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens finansiella stabilitet på kort, medellång och lång sikt, sådana kriterier ska inbegripa stresstestprocesser och scenarioanalyser för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan i scenarier av olika allvarlighet.

c) De styrformer, processer, metoder och strategier som ska genomföras av instituten för att identifiera, bedöma och hantera ESG-relaterade risker.

d) Analysmetoder och analysverktyg för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens utlåningsverksamhet och finansförmedlingsverksamhet.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 28 juni 2021.

På grundval av resultatet av rapporten får EBA vid behov utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, avseende ett enhetligt inbegripande av ESG-relaterade risker i den översyns- och utvärderingsprocess som genomförs av de behöriga myndigheterna.

▼B

Artikel 99

Program för tillsynsgranskning

1. De behöriga myndigheterna ska minst en gång om året anta ett program för tillsynsgranskning för de institut som de övervakar. Dessa program ska beakta den översyns- och utvärderingsprocess som görs enligt artikel 97. Följande ska ingå:

a) Angivelse av hur de behöriga myndigheterna avser att genomföra sitt uppdrag och fördela sina resurser.

b) Angivelse av vilka institut som ska bli föremål för skärp tillsyn och de åtgärder för sådan tillsyn som anges i punkt 3.

c) En plan för inspektioner i de lokaler som används av ett institut, inklusive filialer och dotterföretag som etablerats i andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 52, 119 och 122.

2. Programmen för tillsynsgranskning ska omfatta följande institut:

a) Institut för vilka resultaten från det stresstest som avses i artikel 98.1 a och g och artikel 100 eller resultatet från översyns- och utvärderingsprocessen enligt artikel 97 tyder på betydande risker för den fortlöpande ekonomiska sundheten eller tyder på bristande efterlevnad av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013.

▼M5

———————

▼B

c) Alla andra institut som de behöriga myndigheterna bedömer vara i behov av ett sådant program.

▼B

3. När det enligt artikel 97 bedöms vara lämpligt ska särskilt följande åtgärder vidtas:

a) Ökning av antalet eller frekvensen av inspektioner på plats vid institutet.

b) Permanent representant från de behöriga myndigheterna vid institutet.

c) Tilläggsrapporter eller frekventare rapporter från institutet.

d) Extra eller oftare förekommande översyn av institutets operativa eller strategiska planer eller affärsplaner.

e) Tematiska granskningar för övervakning av specifika risker som sannolikt uppstår.

4. Det faktum att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten antar ett program för tillsynsgranskning i hemmedlemsstaten ska inte hindra de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten från att utföra enskilda kontroller på plats och inspektioner av den verksamhet som bedrivs av filialer på deras territorium i enlighet med artikel 52.3.

Artikel 100

Stresstest inom ramen för tillsynen

1. De behöriga myndigheterna ska när så är lämpligt, dock minst en gång om året, genomföra stresstest på institut som de utövar tillsyn över, för att underlätta den översyns- och utvärderingsprocess som görs enligt artikel 97.

2. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att säkerställa att de behöriga myndigheterna använder gemensamma metoder för att genomföra årliga stresstest inom ramen för tillsynen.

Artikel 101

Löpande översyn av tillstånd att använda interna metoder

1. De behöriga myndigheterna ska med jämna mellanrum och minst vart tredje år granska institutens efterlevnad när det gäller kraven på metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan sådana metoder används för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med del tre i förordning (EU) nr 575/2013. De ska särskilt uppmärksamma ändringar i ett instituts affärsverksamhet och genomförandet av sådana metoder på nya produkter. Om betydande brister i risktäckningen uppdagas i ett instituts interna metoder måste de behöriga myndigheterna se till att dessa åtgärdas eller vidta nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem, till exempel genom att införa högre multiplikationsfaktorer eller införa kapitaltillägg, eller vidta andra lämpliga, effektiva åtgärder.

2. De behöriga myndigheterna ska särskilt göra en översyn och utvärdering av att institutet använder väl utvecklade och aktuella tekniker och förfaranden i samband med dessa metoder.

3. Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden enligt vad som avses i artikel 366 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket tyder på att modellen inte, eller inte längre, är tillräckligt exakt, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda den interna modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.

▼B

4. Om ett institut har fått tillstånd att använda en metod som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan sådana metoder används för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med del tre i förordning (EU) nr 575/2013, men som inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska de behöriga myndigheterna kräva att institutet antingen visar de behöriga myndigheterna att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga när så är tillämpligt i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller lägger fram en plan för att i god tid på nytt uppnå överensstämmelse med kraven och anger en tidsfrist för genomförandet av planen. De behöriga myndigheterna ska kräva förbättringar av planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig. Om det är osannolikt att institutet på nytt kan uppnå överensstämmelse inom en lämplig tidsfrist och, i tillämpliga fall, inte på ett tillfredsställande sätt har påvisat att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga ska tillståndet att använda modellen återkallas eller begränsas till områden där efterlevnad har uppnått eller områden där efterlevnad kan uppnås inom en lämplig tidsfrist.

5. I syfte att främja enhetlig sundhet i de interna metoderna i unionen ska EBA analysera dessa metoder i instituten, inklusive om definitionen på fallissemang tillämpas på ett enhetligt sätt och hur dessa institut hanterar liknande risker eller exponeringar.

EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 och dessa ska innehålla riktmärken på grundval av denna analys.

De behöriga myndigheterna ska beakta denna analys och dessa riktmärken i sin granskning av tillstånd som de beviljar instituten för användning av interna metoder.

Avsnitt IV

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

Artikel 102

Tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att ett institut i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att ta itu med relevanta problem i följande fall:

a) Institutet uppfyller inte kraven i detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013.

b) De behöriga myndigheterna har bevis för att institutet sannolikt kommer att bryta mot kraven i detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 inom de följande tolv månaderna.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska de behöriga myndigheterna bland annat ha de befogenheter som avses i artikel 104.

▼M5

—————

▼B

Artikel 104

Tillsynsbefogenheter

▼M5

1. Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 101.4 och 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att

a) kräva att institut har en ytterligare kapitalbas som överstiger de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 enligt de villkor som fastställs i artikel 104a i detta direktiv,

b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74,

c) kräva att institut lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,

d) kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,

e) begränsa instituts verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,

f) kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,

g) kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en viss procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,

h) kräva att institut använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,

i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang från institutets sida,

j) ålägga ytterligare krav eller krav på mer frekvent rapportering, inklusive rapporter om kapitalbas, likviditet och bruttosoliditet,

k) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder,

l) kräva ytterligare upplysningar.

▼M5

2. Vid tillämpningen av punkt 1 j får behöriga myndigheter endast ålägga ytterligare eller mer frekvent rapportering för institut där det relevanta kravet är lämpligt och proportionellt i förhållande till det ändamål för vilket informationen krävs och de uppgifter som begärs inte överlappar varandra.

Vid tillämpning av artiklarna 97–102 ska eventuella ytterligare uppgifter som kan krävas av instituten anses vara överlappande om samma eller i huvudsak samma uppgifter annorledes redan har rapporterats till den behöriga myndigheten eller kan tas fram av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten får inte kräva att ett institut rapporterar ytterligare uppgifter om den tidigare har erhållit dem i ett annorlunda format eller på annorlunda detaljnivå och detta annorlunda format eller denna annorlunda detaljnivå inte hindrar den behöriga myndigheten från att framställa uppgifter med samma kvalitet och tillförlitlighet som de som framställts på grundval av de ytterligare uppgifter som annars skulle rapporteras.

_____

Artikel 104a

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a om de, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101, konstaterar någon av följande situationer för ett enskilt institut:

a) Institutet är exponerat för risker eller riskelement som, enligt punkt 2 i denna artikel, inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ([1]).

b) Institutet uppfyller inte kraven i artiklarna 73 och 74 i detta direktiv eller i artikel 393 i förordning (EU) nr 575/2013 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan uppfyllas inom en lämplig tidsram.

c) De justeringar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.

d) Den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 101.4 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼M5

e) Institutet underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104b.3.

f) Andra situationer som är specifika för det enskilda institutet och som enligt den behöriga myndigheten ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

De behöriga myndigheterna får endast ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a för att täcka de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement endast anses inte täckas av eller inte i tillräcklig omfattning täckas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som anses tillräckligt av den behöriga myndigheten, med beaktande av en översyn av den bedömning som utförts av instituten i enlighet med artikel 73 första stycket i detta direktiv, är större än kapitalbaskraven enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska de behöriga myndigheterna, med beaktande av varje enskilt instituts riskprofil, bedöma de risker som institutet är exponerat för, inbegripet

a) institutspecifika risker eller element av sådana risker som uttryckligen undantas från eller som inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402,

b) institutspecifika risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

I den mån risker eller riskelement omfattas av övergångsarrangemang eller bestämmelser om undantag för äldre regler som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013, ska de inte betraktas som risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska det kapital som anses tillräckligt täcka alla risker eller riskelement som identifierats som väsentliga enligt bedömningen i andra stycket i denna punkt och som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

▼M5

Ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret får betraktas som väsentlig åtminstone i de fall som avses i artikel 98.5, såvida inte de behöriga myndigheterna, när de gör översynen och utvärderingen, konstaterar att institutets hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker till följd av verksamhet utanför handelslagret.

3. Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

▼C5

4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:

a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.

b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet med primärkapital.

Genom undantag från första och andra styckena får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

▼M5

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

▼M5

a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det kombinerade buffertkravet.

c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 får inte användas för att uppfylla något av följande:

a) Det kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

5. Den behöriga myndigheten ska för varje institut skriftligen motivera beslutet att ålägga ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 104.1 a, åtminstone genom att tydligt redovisa den fullständiga bedömningen av de faktorer som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. Den motiveringen ska inbegripa, i det fall som anges i punkt 1 e i den här artikeln, en särskild redogörelse för motiven till att införandet av en riktlinje om ytterligare kapitalbas inte längre anses tillräckligt.

Artikel 104b

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Enligt de strategier och processer som avses i artikel 73 ska instituten fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som ett institut är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stresscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100.

2. Behöriga myndigheter ska regelbundet se över den nivå på det interna kapitalet som fastställs av varje institut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, som en del av de översyner och utvärderingar som utförs i enlighet med artiklarna 97 och 101 och inbegripet resultaten av de stresstester som avses i artikel 100.

Enligt den översynen ska de behöriga myndigheterna för varje institut fastställa den totala kapitalbasnivå som de anser vara lämplig.

▼M5

3. Behöriga myndigheter ska meddela instituten sin riktlinje för ytterligare kapitalbas.

Riktlinjen för ytterligare kapitalbas ska avse den kapitalbas som överstiger det relevanta kapitalbasbelopp som krävs enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013, kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, artiklarna 104.1 a och 128.6 i detta direktiv eller enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013, beroende på vad som är relevant, för att nå den totala kapitalbasnivå som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Behöriga myndigheters riktlinje för ytterligare kapitalbas enligt punkt 3 i den här artikeln ska vara institutspecifik. Riktlinjen får täcka risker som omfattas av det krav på ytterligare kapitalbas som ålagts enligt artikel 104.1 a endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven.

5. Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats enligt punkt 3 i denna artikel för hantering av andra risker än alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och det kombinerade buffertkravet.

Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats i enlighet med punkt 3 i denna artikel för hantering av alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Om ett institut uppfyller de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, det relevanta krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a samt, beroende på vad som är relevant, det kombinerade buffertkravet eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte underlåtande att följa den riktlinje som avses i punkt 3 i den här artikeln utlösa de restriktioner som avses i artikel 141 eller 141b i detta direktiv.

▼M5

Artikel 104c

Samarbete med resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut enligt artikel 104.1 a och om eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som de meddelar institut i enlighet med artikel 104b.3.

▼B

Artikel 105

Specifika likviditetskrav

I syfte att fastställa lämplig nivå på likviditetskraven med utgångspunkt i den översyn och utvärdering som genomförts enligt avsnitt III ska de behöriga myndigheterna avgöra huruvida det är nödvändigt att införa specifika likviditetskrav för att täcka risker som ett institut är eller kan bli exponerat för, med beaktande av följande:

a) Institutets särskilda affärsmodell.

b) Institutets styrformer, processer och rutiner som avses i avsnitt II, särskilt artikel 86.

c) Resultaten av den översyn och utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 97.

▼M5

_____

▼B

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 bör de behöriga myndigheterna särskilt överväga om det finns ett behov av att tillämpa administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, inklusive tillsynsavgifter, på en nivå som i stort är kopplad till skillnaden mellan ett instituts faktiska likviditetsposition och alla krav på likviditet och stabil finansiering som fastställs på nationell nivå eller unionsnivå.

Artikel 106

Särskilda krav på offentliggörande

1. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenheter att kräva att instituten

a) offentliggör den information som avses i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 mer än en gång per år och sätter tidsfrister för offentliggörandet,

b) använder specifika medier och platser för offentliggörande av annan information än årsredovisningen.

2. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet att kräva att moderföretagen årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar till likvärdig information, en beskrivning av deras rättsliga struktur samt lednings- och organisationsstruktur för den grupp institut som avses i artiklarna 14.3, 74.1 och 109.2.

▼B

Artikel 107

Enhetligheten i översyns-, utvärderings- och tillsynsåtgärderna

1. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om följande:

a) Hur deras översyns- och utvärderingsprocess enligt artikel 97 fungerar.

b) Den metod som används som grund för beslut enligt artikel 98, 100, 101, 102, 104 och 105 om den process som avses i led a.

EBA ska bedöma de behöriga myndigheternas information i syfte att utveckla enhetlighet i översyns- och utvärderingsprocessen. EBA får begära att de behöriga myndigheterna lämnar ytterligare information för att fullgöra sin bedömning, på proportionell basis i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. EBA ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om graden av konvergens i medlemsstaternas tillämpning av detta kapitel.

För att öka konvergensgraden ska EBA genomföra inbördes utvärderingar enligt artikel 30 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. EBA ska utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 i syfte att ytterligare, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till institutens storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, specificera de gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i punkt 1 i denna artikel och i artikel 97 och för den bedömning av organisation och riskhantering som avses i artiklarna 76–87, särskilt med avseende på koncentrationsrisker i enlighet med kraven i artikel 81.

Avsnitt V

Tillämpningsnivå

Artikel 108

Intern process för bedömning av kapitalbehov

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje institut som varken är ett dotterföretag i den medlemsstat där det auktoriserats och står under tillsyn eller ett moderföretag och varje institut som inte ingår i den konsolidering som avses i artikel 19 i förordning (EU) nr 575/2013 individuellt ska uppfylla kraven i artikel 73 i detta direktiv.

De behöriga myndigheterna får göra undantag från kraven i artikel 73 i detta direktiv med avseende på ett kreditinstitut i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.

Om de behöriga myndigheterna avstår från att tillämpa kapitalbaskraven på gruppnivå enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 575/2013 ska kraven i artikel 73 i detta direktiv gälla på individuell nivå.

▼B

2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moderinstitut i en medlemsstat, i den utsträckning och på det sätt som föreskrivs i del ett avdelning II kapitel 2 avsnitten 2 och 3 i förordning (EU) nr 575/2013, uppfyller skyldigheterna i artikel 73 i detta direktiv på gruppnivå.

▼M5

_____

▼B

4. De behöriga myndigheterna ska kräva att dotterinstitut tillämpar kraven i artikel 73 på undergruppsnivå, om sådana institut, eller deras moderföretag, när detta är ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har ett finansiellt institut eller ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

Artikel 109

Institutens styrformer, processer och rutiner

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten uppfyller skyldigheterna i avsnitt II i detta kapitel på individuell nivå, om inte de behöriga myndigheterna använder det undantag som anges i artikel 7 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼M5

2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på gruppnivå eller undergruppsnivå för att säkerställa att deras styrformer, processer och rutiner enligt avsnitt II i detta kapitel är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv genomför dessa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv, inbegripet de som är etablerade i finansiella offshore-center. Dessa styrformer, processer och rutiner ska också vara enhetliga och väl integrerade, och dotterföretagen ska också kunna ta fram alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen. Dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska uppfylla sina sektorspecifika krav på individuell nivå.

3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska inte tillämpas om moderinstitutet inom EU kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat.

4. De ersättningskrav som föreskrivs i artiklarna 92, 94 och 95 ska inte tillämpas på gruppnivå för något av följande:

a) Dotterföretag som är etablerade i unionen om de omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter.

▼M5

b) Dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland och som skulle omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter om de vore etablerade i unionen.

5. Genom undantag från punkt 4 i den här artikeln och för att undvika kringgående av de bestämmelser som anges i artiklarna 92, 94 och 95 ska medlemsstaterna säkerställa att de krav som fastställs i artiklarna 92, 94 och 95 tillämpas på anställda vid dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv på individuell nivå om

a) dotterföretaget antingen är ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, och

b) dessa anställda har fått uppdraget att bedriva yrkesutövning som har direkt väsentlig inverkan på riskprofilen för instituten i gruppen.

6. Utan hinder av punkterna 4 och 5 i den här artikeln får medlemsstaterna på gruppnivå tillämpa artiklarna 92, 94 och 95 på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.

▼B

Artikel 110

Översyn och utvärdering samt tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska tillämpa den översyns- och utvärderingsprocess som anges i avsnitt III i detta kapitel och de tillsynsåtgärder som anges i avsnitt IV i detta kapitel i enlighet med den tillämpningsnivå som gäller för kraven i del ett, avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013.

▼M6

_____

▼B

KAPITEL 3

Gruppbaserad tillsyn

Avsnitt I

Principer för gruppbaserad tillsyn

▼M6

Artikel 111

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

▼M6

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitutet eller värdepappersföretaget på individuell nivå.

3. Om två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av

a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,

b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller

c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4 ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

▼M6

Genom undantag från punkt 3 c ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda kreditinstituten eller värdepappersföretagen och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller kreditinstitutet eller värdepappersföretaget med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.

7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6.

▼B

Artikel 112

Den samordnande tillsynsmyndighetens samordning av tillsynen

1. Utöver de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 ska den samordnande tillsynsmyndigheten utföra följande uppgifter:

a) Samordning när det gäller att samla in och sprida relevant information på löpande basis och i krissituationer.

b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis, inklusive de verksamheter som avses i avdelning VII kapitel 3, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.

c) Planering och samordning av tillsynsverksamheten i samarbete med de berörda behöriga myndigheterna och vid behov med ECBS-centralbankerna, som en förberedelse inför och under krissituationer, inklusive negativ utveckling i institut eller på finansiella marknader, om möjligt med användning av befintliga informationskanaler för underlättande av krishantering.

2. Om den samordnande tillsynsmyndigheten underlåter att utföra de uppgifter som avses i punkt 1, eller om de behöriga myndigheterna inte samarbetar med den samordnande tillsynsmyndigheten i den omfattning som krävs för de uppgifter som avses i punkt 1, kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

EBA får också i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel.

3. Den planering och samordning av tillsynsverksamheten som avses i punkt 1 c i denna artikel inbegriper de undantagsåtgärder som anges i artikel 117.1 d och 117.4 b, förberedelse av gemensamma utvärderingar, genomförande av krisplaner och information till allmänheten.

▼M5

Artikel 113

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:

a) Tillämpning av artiklarna 73 och 97 för att avgöra om den konsoliderade nivån på kapitalbasen för gruppen av institut är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella ställning och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs i enlighet med artikel 104.1 a för såväl enskilda enheter inom gruppen som gruppen som helhet.

b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat som följer av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 86 och frågor om behovet av likviditetskrav för specifika institut i enlighet med artikel 105.

c) Eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3.

2. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska

a) för tillämpning av punkt 1 a i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104a till övriga relevanta behöriga myndigheter,

b) för tillämpning av punkt 1 b i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artiklarna 86 och 105,

c) för tillämpning av punkt 1 c i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104b.

▼M5

I de gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 73, 97, 104a och 104b.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 a och b ska redovisas i dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Vid oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna sinsemellan inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 i denna artikel ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv för gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning för dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv ska fattas av de respektive behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU på individuell nivå eller undergruppsnivå, med vederbörligt beaktande av synpunkter och reservationer som har uttryckts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av någon av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA ska fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta ett beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under de tidsperioder som anges i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EU.

▼M5

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

4. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av ett beslut om tillämpning av artiklarna 104.1 a, 104b och 105. I sådana undantagsfall kan uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den gemensamma beslutsprocess som avses i denna artikel rörande tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

Artikel 114

Informationskrav i krissituationer

▼M6

1. Om det uppstår en krissituation, inklusive en sådan situation som beskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med en negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten om inget annat föreskrivs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt 2 och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, snarast möjligt underrätta EBA och de myndigheter som avses i artiklarna 58.4 och 59 och lämna all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla behöriga myndigheter.

▼B

Om en ECBS-centralbank blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta EBA och de behöriga myndigheter som avses i artikel 112.

Om möjligt ska den behöriga myndigheten och den myndighet som avses i artikel 58.4 använda befintliga informationskanaler.

2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, då den har behov av uppgifter som redan lämnats till en annan behörig myndighet, alltid när så är möjligt vända sig till den myndigheten för att undvika dubbel rapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 115

Ordning för samordning och samarbete

1. För att skapa goda förutsättningar för att upprätta en effektiv tillsyn ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna skriftligen ha fastställt ordningar för samordning och samarbete.

Inom ramen för dessa ordningar får ytterligare uppgifter överlåtas på den samordnande tillsynsmyndigheten, och det kan fastställas förfaranden för beslutsprocessen och samarbetet med andra behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheter som auktoriserat ett dotterföretag vars moderföretag är ett institut, får genom bilaterala avtal i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1093/2010 delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn av detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. EBA ska hållas underrättat om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. EBA ska vidarebefordra sådan information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och till europeiska bankkommittén.

▼M5

3. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat, ska de ordningar för samordning och samarbete som avses i punkt 1 i den här artikeln även ingås med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat.

▼B

Artikel 116

Tillsynskollegier

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som avses i artiklarna 112 och 113 och 114.1 och, med beaktande av de krav på konfidentialitet som avses i punkt 2 i den här artikeln och av unionsrätten, tillse att samordning och samarbete vid behov sker med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

▼B

EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i denna artikel i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska i detta syfte delta i lämplig utsträckning EBA och ska för detta ändamål betraktas som en behörig myndighet.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett ramverk för den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA och övriga behöriga myndigheter för utförandet av följande uppgifter:

a) Utbyta information sinsemellan och med EBA i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.

b) Enas om en frivillig fördelning av uppgifter och frivillig delegering av ansvarsområden, där så är lämpligt.

c) Fastställa de program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99, på grundval av en riskbedömning av gruppen i enlighet med artikel 97.

d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de förfrågningar om uppgifter som avses i artiklarna 114 och 117.3.

e) Konsekvent tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 i samtliga enheter inom en grupp av institut, utan att det påverkar de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten.

f) Tillämpa artikel 112.1 c med beaktande av arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.

▼M5

1a. För att underlätta de uppgifter som avses i artiklarna 112.1, 114.1 och 115.1 i detta direktiv ska den samordnande tillsynsmyndigheten även inrätta tillsynskollegier om alla gränsöverskridande dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU har sina huvudkontor i tredjeländer, förutsatt att tredjeländernas tillsynsmyndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som är likvärdiga med de krav som fastställs i kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, i artiklarna 76 och 81 i direktiv 2014/65/EU.

▼M6

2. De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna och EBA ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegier. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt det här direktivet och förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

3. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska baseras på sådana skriftliga avtal som avses i artikel 115 och som den samordnande tillsynsmyndigheten utarbetar efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna.

▼B

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktion.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillsynskollegiernas operativa funktionssätt.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼M6

6. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretagen till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU och de behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ECBS-centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers tillsynsmyndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 kan delta i tillsynskollegier.

▼M5

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat får delta i det berörda tillsynskollegiet.

▼B

7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst kollegiesammanträde eller en viss aktivitet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de aktiviteter som kommer att tas upp. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska även i tid ge alla kollegieledamöter full information om de åtgärder som behandlats vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.

8. Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella effekten enligt artikel 7 för det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och skyldigheterna enligt artikel 51.2.

▼M6

9. Med förbehåll för de krav på konfidentialitet som avses i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera EBA om verksamheten i tillsynskollegiet, inbegripet i krissituationer, och vidarebefordra all information som är särskilt relevant för att uppnå samstämmighet i tillsynen till EBA.

▼B

Vid oenighet mellan de behöriga myndigheterna om tillsynskollegiernas funktion kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får också i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om tillsynskollegiernas funktion enligt den här artikeln.

Artikel 117

Samarbetsskyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska ha ett nära samarbete med varandra. De ska ömsesidigt tillhandahålla alla upplysningar som är väsentliga eller relevanta för övriga myndigheter när de utför sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta upplysningar och på eget initiativ överlämna alla väsentliga upplysningar.

De behöriga myndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna ska förse EBA med all information som EBA behöver för att fullgöra sitt uppdrag enligt detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013 och förordning (EU) nr 1093/2010, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Upplysningar som avses i första stycket ska betraktas som väsentliga om de i sak kan tänkas påverka en bedömning av den finansiella sundheten i ett institut eller ett finansiellt institut i en annan medlemsstat.

Samordnande tillsynsmyndigheter för moder institut inom EU och institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska särskilt förse de behöriga myndigheter i andra medlemsstater som utövar tillsyn över dotterföretag till dessa moderföretag med alla relevant upplysningar. När man fastställer hur omfattande de relevanta upplysningarna ska vara, ska hänsyn tas till dotterföretagens betydelse inom det finansiella systemet i respektive medlemsstat.

De väsentliga upplysningar som avses i första stycket ska särskilt omfatta följande:

▼B

a) En beskrivning av gruppens rättsliga struktur och styrningsstruktur, inbegripet organisationsstrukturen, som ska omfatta alla reglerade enheter, icke reglerade enheter, icke reglerade dotterföretag och betydande filialer som ingår i gruppen, moderföretagen enligt artiklarna 14.3, 74.1 och 109.2 samt de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade enheterna i gruppen.

b) Förfaranden för att inhämta upplysningar från de institut som ingår i en grupp samt för kontroll av dessa upplysningar.

c) Negativ utveckling i institut eller andra enheter inom en grupp som kan få allvarliga följder för instituten.

d) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna genomfört i enlighet med detta direktiv, däribland åläggande av ett specifikt kapitalbaskrav enligt artikel 104 och av begränsningar i användningen av internmätningsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven enligt artikel 312.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna får vända sig till EBA i följande situationer:

a) En behörig myndighet inte har lämnat väsentlig information.

b) En begäran om samarbete, i synnerhet när det gäller utbyte av relevanta uppgifter, har avslagits eller har inte lett till åtgärder inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA agera i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att utveckla en samstämmig samarbetspraxis i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

3. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över institut som kontrolleras av ett moder institut inom EU ska alltid när det är möjligt vända sig till den samordnande tillsynsmyndigheten när de behöver upplysningar som den samordnande tillsynsmyndigheten redan kan ha tillgång till när det gäller genomförandet av de metoder och strategier som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

4. ►C2 De behöriga myndigheterna ska innan de fattar ett beslut samråda om följande frågor, i den utsträckning som ett sådant beslut är av betydelse för andra behöriga myndigheters tillsynsuppdrag: ◄

a) Sådana förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i kreditinstitut inom en grupp som kräver de behöriga myndigheternas godkännande eller tillstånd.

b) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna har genomfört, inbegripet åläggande av ett särskilt kapitalbaskrav enligt artikel 104 och av begränsningar i användningen av internmätningsmetoder för beräkning av kapitalbaskravet enligt artikel 312.2 i förordning (EU) nr 575/2013

▼B

I frågor som avses i led b ska den samordnande tillsynsmyndigheten alltid rådfrågas.

En behörig myndighet får dock besluta att inte rådfråga andra behöriga myndigheter i brådskande fall eller i fall där samrådet kan äventyra verkan av dess beslut. I sådana fall ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta de övriga behöriga myndigheterna efter att ha fattat sitt beslut.

▼M5

5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som har anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som anges i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 med avseende på efterlevnaden av det direktivet ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och förse varandra med information som är relevant för deras respektive uppgifter enligt detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv (EU) 2015/849 förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten eller myndigheten som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 är belägen.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel.

6. Senast den 1 januari 2020 ska EBA utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om samarbetssättet och informationsutbytet mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i den här artikeln, i synnerhet för gränsöverskridande grupper och när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av reglerna om bekämpning av penningtvätt.

▼B

Artikel 118

Kontroll av information rörande enheter i andra medlemsstater

Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 i ett särskilt fall vill kontrollera uppgifter om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett anknutet företag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett dotterföretag som avses i artikel 125 eller ett dotterföretag som avses i artikel 119.3 och institutet eller företaget är beläget i en annan medlemsstat, ska de begära att de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten genomför denna kontroll. De myndigheter som mottar en sådan begäran ska inom ramen för sina befogenheter agera, antingen genom att själva utföra kontrollen eller genom att tillåta att de myndigheter som begärt kontrollen utför den, eller genom att tillåta en revisor eller expert utför den. Om den behöriga myndighet som har lämnat begäran inte själv genomför kontrollen får denna myndighet om den så önskar delta i den.

▼B

Avsnitt II

Finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet

Artikel 119

Inkluderande av holdingföretag i gruppbaserad tillsyn

▼M5

1. Om inte annat sägs i artikel 21a ska medlemsstaterna besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av gruppbaserad tillsyn.

▼B

2. Om ett dotterföretag som är ett institut är undantaget från reglerna om gruppbaserad tillsyn i något av de fall som avses i artikel 19 i förordning (EU) nr 575/2013, får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dotterföretaget är beläget begära information från moderföretaget som kan underlätta tillsynen över det dotterföretaget.

3. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för de behöriga myndigheter som har ansvaret för den gruppbaserade tillsynen att begära sådan information som avses i artikel 122 från dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn. I ett sådant fall ska förfarandena för att förmedla och kontrollera information enligt den artikeln gälla.

Artikel 120

Tillsyn av blandade finansiella holdingföretag

1. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för motsvarande bestämmelser enligt detta direktiv och direktiv 2002/87/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, kan den samordnande tillsynsmyndigheten efter samråd med andra behöriga myndigheter med ansvar för tillsyn av dotterföretag endast tillämpa direktiv 2002/87/EG på det blandade finansiella holdingföretaget.

▼M5

2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för likvärdiga bestämmelser i detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, får den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupptillsynsmyndigheten för försäkringssektorn, på det blandade finansiella holdingföretaget tillämpa endast bestämmelserna i det direktiv som gäller den mest betydande finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.

▼B

3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska underrätta EBA och Eiopa om de beslut som fattats enligt punkterna 1 och 2.

4. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, utarbeta riktlinjer för konvergerande tillsynspraxis och ska inom tre år från det att dessa riktlinjer antas utarbeta förslag till tekniska standarder i samma syfte.

▼B

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 121

Ledningens kvalifikationer

Medlemsstaterna ska kräva att medlemmarna i ett finansiellt holdingföretags eller ett blandat finansiellt holdingföretags ledningsorgan har tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i enlighet med artikel 91.1 för att kunna fullgöra sina åligganden, med beaktande av det finansiella holdingbolagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll.

Artikel 122

Begäran om information och inspektioner

1. I avvaktan på att konsolideringsmetoderna samordnas ytterligare ska medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation och tillsyn av ett eller flera institut vars moderföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet ska kräva att moderföretaget och dotterföretagen lämnar sådan information som kan vara av betydelse för tillsynen av dotterföretag som är institut; de behöriga myndigheterna kan inhämta informationen antingen direkt från moderföretaget och dotterföretagen eller via dotterföretag som är institut.

2. Medlemsstaterna ska fastställa att deras behöriga myndigheter, antingen själva eller genom externa granskare, kan företa inspektion på plats för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är ett försäkringsföretag får också förfarandet i artikel 125 användas. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är beläget i en annan medlemsstat än ett dotterföretag som är ett institut ska kontroll på plats av uppgifter genomföras i enlighet med förfarandet i artikel 118.

Artikel 123

Tillsyn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av del fyra i förordning (EU) nr 575/2013 ska medlemsstaterna i fall där moderföretaget till ett eller flera institut är ett holdingföretag med blandad verksamhet se till att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dessa institut utövar allmän tillsyn av transaktioner mellan institutet och holdingföretaget med blandad verksamhet och dess dotterföretag.

2. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten följer adekvata processer för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att på ett lämpligt sätt identifiera, mäta, övervaka och kontrollera transaktionerna med institutens moderholdingföretag med blandad verksamhet och dess dotterföretag. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten rapporterar varje annan betydande transaktion med dessa enheter utom den transaktion som avses i artikel 394 i förordning (EU) nr 575/2013. Dessa förfaranden och betydande transaktioner ska övervakas av de behöriga myndigheterna.

▼B

Artikel 124

Utbyte av information

1. Medlemsstaterna ska att se till att det inte finns några rättsliga hinder för utbyte av information mellan företag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen, holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag samt dotterföretag som avses i artikel 119.3 när det gäller information som är av betydelse för tillsyn i enlighet med artikel 110 och kapitel 3.

2. När ett moderföretag har ett dotterinstitut i en annan medlemsstat ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna utbyta information som är av betydelse för att möjliggöra eller underlätta gruppbaserad tillsyn.

Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där moderföretaget är beläget inte själva utövar gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111, kan de anmodas av de behöriga myndigheter som ansvarar för sådan tillsyn att av moderföretaget begära information som är av betydelse för den gruppbaserade tillsynen och att överföra informationen till myndigheterna i fråga.

3. Medlemsstaterna ska tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i punkt 2, varvid ska gälla att inhämtande av eller förfogande över information avseende finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut eller anknutna företag inte ska innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att utöva tillsyn över dessa enskilda institut eller företag.

På liknande sätt ska medlemsstaterna tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i artikel 122, varvid ska gälla att inhämtande av eller förfogande över information inte ska innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att utöva tillsyn över holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag som inte är kreditinstitut eller sådana dotterföretag som avses i artikel 119.3.

Artikel 125

Samarbete

1. Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet kontrollerar ett eller flera dotterföretag som är försäkringsföretag eller andra företag som tillhandahåller investeringstjänster som kräver auktorisation, ska det finnas ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som bemyndigats att utöva den offentliga tillsynen över försäkringsföretag eller över andra företag som tillhandahåller investeringstjänster. Utan att det påverkar respektive myndighets ansvar ska dessa myndigheter förse varandra med all information som är ägnade att underlätta deras uppdrag och tillåta tillsyn av verksamheten och den finansiella ställningen i de företag som de övervakar.

▼M5

Om den samordnande tillsynsmyndigheten för en grupp med ett blandat finansiellt moderholdingföretag enligt artikel 111 i detta direktiv är en annan än den samordnare som fastställts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren samarbeta i syfte att tillämpa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. För att underlätta och upprätta ett effektivt samarbete ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren skriftligen fastställa ordningar för samordning och samarbete.

▼M6

2. Den information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och särskilt allt sådant informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1 i detta direktiv för kreditinstitut eller artikel 15 i direktiv (EU) 2019/2034.

▼B

3. De behöriga myndigheter som ansvarar för gruppbaserad tillsyn ska upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr 575/2013. Dessa förteckningar ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, till EBA och till kommissionen.

Artikel 126

Sanktioner

Enligt kapitel 1 avsnitt IV i den här avdelningen ska medlemsstaterna se till att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa konstaterade överträdelser eller avlägsna orsakerna till dem kan vidtas mot finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ledning för överträdelser av lagar och andra författningar som antagits för införlivandet av det här kapitlet.

Artikel 127

Bedömning av om tredjeländers gruppbaserade tillsyn är likvärdig

1. Om ett institut vars moderföretag är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i ett tredjeland inte är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111, ska de behöriga myndigheterna bedöma huruvida institutet är föremål för en sådan gruppbaserad tillsyn av en tillsynsmyndighet i ett tredjeland som är likvärdig med den tillsyn som styrs av de principer som anges i detta direktiv och kraven i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

Bedömningen ska utföras av den behöriga myndighet som skulle vara ansvarig för den gruppbaserade tillsynen om punkt 3 hade varit tillämplig, på begäran av moderföretaget eller av någon av de reglerade enheter som auktoriserats i unionen eller på eget initiativ. Denna behöriga myndighet ska samråda med de andra berörda behöriga myndigheterna.

2. Kommissionen får begära att europeiska bankkommittén ger allmän vägledning om huruvida det är sannolikt att de system för gruppbaserad tillsyn som tillämpas av behöriga tillsynsmyndigheter i ett tredjeland kommer att uppfylla de mål för gruppbaserad tillsyn som fastställs i detta kapitel, när det gäller institut vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland. Europeiska bankkommittén ska fortsätta att se över all sådan vägledning och beakta varje förändring i de system för gruppbaserad tillsyn som tillämpas av sådana behöriga myndigheter. EBA ska bistå kommissionen och europeiska bankkommittén med utförandet av dessa uppgifter, vilket också inbegriper bedömning av huruvida vägledningen bör uppdateras.

▼B

Den behöriga myndighet som utför den bedömning som avses i punkt 1 första stycket ska beakta all sådan vägledning. För detta ändamål ska den behöriga myndigheten samråda med EBA innan den fattar beslut.

3. I avsaknad av sådan likvärdig tillsyn ska medlemsstaterna tillämpa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 i tillämpliga delar även på institutet eller tillåta att deras behöriga myndigheter använder andra lämpliga tillsynsmetoder som uppfyller målen för gruppbaserad tillsyn av institut.

Den behöriga myndighet som skulle vara ansvarig för gruppbaserad tillsyn ska efter samråd med andra berörda behöriga myndigheter godkänna dessa tillsynstekniker.

De behöriga myndigheterna kan särskilt kräva att det inrättas ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom unionen, och tillämpa bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn på det finansiella holdingföretagets ställning på gruppnivå eller på ställningen på gruppnivå för instituten i det blandade finansiella holdingföretaget.

Tillsynsteknikerna ska utformas så att de uppfyller de mål för gruppbaserad tillsyn som fastställs i detta kapitel och ska anmälas till de andra berörda behöriga myndigheterna, EBA och kommissionen.

KAPITEL 4

Kapitalbuffertar

Avsnitt I

Buffertar

Artikel 128

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1) kapitalkonserveringsbuffert: den kapitalbas som ett institut måste upprätthålla i enlighet med artikel 129,

2) institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert: den kapitalbas som ett institut måste upprätthålla i enlighet med artikel 130,

3) buffert för globala systemviktiga institut: den kapitalbas som måste upprätthållas i enlighet med artikel 131.4.

4) buffert för andra systemviktiga institut: den kapitalbas som kan upprätthållas i enlighet med artikel 131.5.

5) systemriskbuffert: den kapitalbas som ett institut måste eller kan bli tvungen att upprätthålla i enlighet med artikel 133.

▼B

6) kombinerat buffertkrav: det totala kärnprimärkapital som krävs för att uppfylla kravet om en kapitalkonserveringsbuffert utökat, i tillämpliga fall, med följande:

a) En institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert.

b) Buffert för globala systemviktiga institut.

c) Buffert för andra systemviktiga institut.

d) En systemriskbuffert.

7) kontracykliskt buffertvärde: det värde som instituten måste tillämpa för att beräkna sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert och som fastställs i enlighet med artikel 136 eller artikel 137 eller av en behörig myndighet i ett tredjeland, beroende på situationen,

8) nationellt auktoriserat institut: ett institut som har auktoriserats i medlemsstaten och för vilket en särskilt utsedd myndighet är ansvarig för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet,

9) buffertriktvärde: ett referensbuffertvärde beräknat i enlighet med de principer som anges i artikel 135.1.

▼M5

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts enligt artikel 104a i detta direktiv för att hantera andra risker än alltför låg bruttosoliditet samt den riktlinje som meddelats enligt artikel 104b.3 i detta direktiv för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose de andra tillämpliga beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU.

▼M6

_____

▼M5

Artikel 129

Krav på att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert

1. Utöver det kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla något eller några av de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska medlemsstaterna kräva att instituten också upprätthåller en kapitalkonserveringsbuffert i kärnprimärkapital motsvarande 2,5 % av deras totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen.

▼M6

_____

▼M5

5. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

Artikel 130

Krav på att upprätthålla en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprätthåller en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert motsvarande deras totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och multipliceras med det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som ska beräknas i enlighet med artikel 140 i detta direktiv på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen. Den bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

▼M6

_____

▼M5

5. Om ett institut underlåter att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

▼B

Artikel 131

Globala och andra systemviktiga institut

▼M5

1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för att på gruppnivå identifiera globala systemviktiga institut och, på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, andra systemviktiga institut som är auktoriserade inom deras jurisdiktion. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet.

▼M5

Globala systemviktiga institut ska vara något av följande:

a) En grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

b) Ett institut som inte är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

De andra systemviktiga instituten får antingen vara ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat.

▼B

2. Metoden för identifiering av globala systemviktiga institut ska bygga på följande kategorier:

a) Gruppens storlek.

b) Graden av gruppens sammanlänkning med det finansiella systemet.

c) Möjligheten att ersätta de tjänster eller den finansiella infrastruktur som gruppen tillhandahåller.

d) Gruppens komplexitet.

e) Gruppens gränsöverskridande verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet mellan medlemsstater och mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

Varje kategori ska ha samma viktning och bestå av kvantifierbara indikatorer.

Metoden ska innebära att varje bedömd enhet som avses i punkt 1 ges ett totalt poängtal, som gör det möjligt att fastställa om enheten är ett globalt systemviktigt institut och placera in det i en underkategori enligt punkt 9.

▼M5

2a. En kompletterande metod för identifiering av globala systemviktiga institut ska bygga på följande kategorier:

a) De kategorier som anges i punkt 2 a–d i denna artikel.

b) Gruppens gränsöverskridande verksamhet, med undantag för gruppens verksamheter i deltagande medlemsstater enligt vad som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([1]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

▼M5

Varje kategori ska ha samma viktning och bestå av kvantifierbara indikatorer. För de kategorier som avses i första stycket a i den här punkten ska indikatorerna vara desamma som de motsvarande indikatorer som fastställts enligt punkt 2.

Den kompletterande identifieringsmetoden ska innebära att varje bedömd enhet som avses i punkt 1 ges ett kompletterande totalt poängtal på grundval av vilket behöriga eller utsedda myndigheter får vidta en av de åtgärder som anges i punkt 10 c.

▼B

3. Andra systemviktiga institut ska identifieras i enlighet med punkt 1. Systemviktigheten ska bedömas på grundval av åtminstone ett av följande kriterier:

a) Storlek.

b) Betydelsen för unionens eller den relevanta medlemsstatens ekonomi.

c) Betydelsen av dess gränsöverskridande verksamhet.

d) Graden av institutets eller gruppens sammanlänkning med det finansiella systemet.

▼M5

EBA ska senast den 1 januari 2015, efter samråd med ESRB, utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de kriterier som ska fastställa villkoren för tillämpning av denna punkt i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut. I dessa riktlinjer ska de internationella ramarna för nationella systemviktiga institut samt unionens särdrag och nationella särdrag beaktas.

EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 31 december 2020 rapportera till kommissionen om den lämpliga metoden för utformning och kalibrering av buffertvärden för globala systemviktiga institut.

▼B

4. Alla globala systemviktiga institut ska på gruppnivå ha en buffert för globala systemviktiga institut som motsvarar den underkategori där det globala systemviktiga institutet har placerats. Bufferten ska bestå av och komplettera kärnprimärkapitalet.

▼M5

5. Den behöriga eller den utsedda myndigheten får på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på upp till 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av kriterierna för identifiering av det andra systemviktiga institutet. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

5a. Med förbehåll för kommissionens godkännande, som avses i tredje stycket i denna punkt, får den behöriga eller den utsedda myndigheten på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på över 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

▼M5

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från det att ESRB skickat den anmälan som avses i punkt 7 till kommissionen ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att bufferten för andra systemviktiga institut inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

▼B

6. När den behöriga eller den utsedda myndigheten kräver att en riskbuffert för andra systemviktiga institut upprätthålls ska den iaktta följande:

a) Bufferten för andra systemviktiga institut får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens funktion.

b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten måste se över bufferten för andra systemviktiga institut åtminstone varje år.

▼M5

7. Innan en buffert för andra systemviktiga institut fastställs eller ändras ska den behöriga eller den utsedda myndigheten anmäla det till ESRB en månad innan det beslut som avses i punkt 5 offentliggörs och tre månader innan det beslut av den behöriga myndigheten eller utsedda myndigheten som avses i punkt 5a offentliggörs. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana meddelanden ska i detalj redogöra för följande:

▼B

a) De bakomliggande skälen till varför det anses att bufferten för andra systemviktiga institut sannolikt är tillräckligt effektiv och proportionell för att kunna minska risken.

b) En bedömning av de positiva eller negativa effekter som bufferten för andra systemviktiga institut sannolikt får på den inre marknaden, på grundval av information som medlemsstaterna har tillgång till.

c) Det buffertvärde för andra systemviktiga institut som medlemsstaten vill kräva.

▼M5

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 133 och punkt 5 i den här artikeln, och om det andra systemviktiga institutet är ett dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett annat systemviktigt institut som är antingen ett institut eller en grupp ledd av ett moderinstitut inom EU och på gruppnivå omfattas av en buffert för andra systemviktiga institut, ska den buffert som tillämpas på individuell nivå eller undergruppsnivå för det andra systemviktiga institutet inte överstiga det lägsta av följande två värden:

▼M5

a) Summan av det högsta av antingen buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller buffertvärdet för andra systemviktiga institut som ska tillämpas för gruppen på gruppnivå och 1 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 eller den sats som kommissionen har godkänt för att tillämpas för gruppen på gruppnivå i enlighet med punkt 5a i denna artikel.

9. Globala systemviktiga institut ska delas in i minst fem underkategorier. Den undre gränsen och gränserna mellan de olika underkategorierna ska bestämmas av det poängtal som fastställts i enlighet med den identifieringsmetod som anges i punkt 2 i denna artikel. Gränsvärdena mellan intilliggande underkategorier ska tydligt anges och ska följa principen om en konstant linjär ökning av systembetydelse mellan varje underkategori som innebär en linjär ökning av kravet på ytterligare kärnprimärkapital, med undantag av underkategori fem och eventuella ytterligare högre underkategorier. Vid tillämpning av denna punkt avses med systembetydelse den inverkan som ett globalt systemviktigt institut i kris väntas få på den globala finansiella marknaden. Den lägsta underkategorin ska tilldelas en buffert för globala systemviktiga institut på 1 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och den buffert som tilldelas varje underkategori ska stiga i gradienter om minst 0,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 9 och med användning av de underkategorier och gränsvärden som avses i punkt 9 får den behöriga eller den utsedda myndigheten vid utövandet av sund tillsynsbedömning

a) flytta ett globalt systemviktigt institut från en lägre till en högre underkategori,

b) placera en enhet som avses i punkt 1 med ett totalt poängtal enligt punkt 2 som är lägre än gränsvärdet för den lägsta underkategorin i den underkategorin eller en högre underkategori, och därmed fastställa att enheten är ett globalt systemviktigt institut,

c) med beaktande av den gemensamma resolutionsmekanismen och på grundval av det kompletterande totala poängtal som avses i punkt 2a flytta ett globalt systemviktigt institut från en högre till en lägre underkategori.

———————

12. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska till ESRB anmäla namnen på de globala systemviktiga instituten och andra systemviktiga institut och den underkategori där varje globalt systemviktigt institut har placerats. Anmälan ska innehålla en fullständig motivering till varför tillsynsbedömning har utövats eller inte i enlighet med punkt 10 a, b och c. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen och EBA och ska offentliggöra namnen på de systemviktiga instituten. De behöriga eller utsedda myndigheterna ska offentliggöra i vilken underkategori som varje globalt systemviktigt institut placeras.

▼M5

Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska varje år se över identifieringen av globala och andra systemviktiga institut och de globala systemviktiga institutens placering i respektive underkategori och meddela resultatet till det berörda systemviktiga institutet och till ESRB som utan dröjsmål ska vidarebefordra resultatet till kommissionen och EBA. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska offentliggöra en uppdaterad förteckning över identifierade systemviktiga institut samt i vilken underkategori som varje identifierat globalt systemviktigt institut har placerats.

_____

14. Om en grupp på gruppnivå omfattas av en buffert för globala systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut ska den högsta av buffertarna tillämpas.

15. Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert fastställd i enlighet med artikel 133 ska den bufferten vara kumulativ med den buffert för andra systemviktiga institut eller den buffert för globala systemviktiga institut som ska tillämpas i enlighet med denna artikel.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas.

_____

18. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, vid tillämpning av denna artikel, specificera de metoder enligt vilken den behöriga eller den utsedda myndigheten ska identifiera ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU som ett globalt systemviktigt institut och specificera metoden för fastställande av underkategorier och placeringen av globala systemviktiga institut i underkategorier på grundval av deras systembetydelse och med beaktande av eventuella internationellt överenskomna standarder.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

_____

Artikel 133

Krav på att upprätthålla en systemriskbuffert

1. Varje medlemsstat får införa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.

▼M5

2. Instituten ska beräkna systemriskbufferten enligt följande:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

där:

B_{SR} = systemriskbufferten,

r_T = det buffertvärde som är tillämpligt på ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp,

E_T = ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013,

i = det index som anger undergruppen av exponeringar enligt punkt 5,

r_i = det buffertvärde som är tillämpligt på det riskvägda exponeringsbeloppet för undergruppen av exponeringar ’i’, och

E_i = ett instituts riskvägda exponeringsbelopp för undergruppen av exponeringar ’i’, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna utse den myndighet som ska ansvara för att fastställa systemriskbufferten och identifiera de exponeringar och delar av institut på vilka den är tillämplig. Denna myndighet ska vara antingen den behöriga eller den utsedda myndigheten.

4. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får den berörda behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, kräva att institut upprätthåller en systemriskbuffert i kärnprimärkapital beräknad i enlighet med punkt 2 i denna artikel på individuell nivå, gruppnivå eller undergruppsnivå i enlighet med del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013.

5. En systemriskbuffert får gälla följande:

a) Alla exponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs.

b) Följande sektorexponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs:

   i) Alla hushållsexponeringar mot fysiska personer som är säkrade genom bostadsfastigheter.

   ii) Alla exponeringar mot juridiska personer som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

   iii) Alla exponeringar mot juridiska personer utom de som anges i led ii.

   iv) Alla exponeringar mot fysiska personer utom de som anges i led i.

c) Alla exponeringar i andra medlemsstater om inte annat följer av punkterna 12 och 15.

▼M5

d) Sektorexponeringar enligt led b i denna punkt som är belägna i andra medlemsstater endast för att det ska vara möjligt att erkänna ett buffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

e) Exponeringar i tredjeländer.

f) Undergrupper av de exponeringskategorier som anges i led b.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 30 juni 2020 utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om lämpliga undergrupper av exponeringar för vilka den behöriga eller den utsedda myndigheten får tillämpa en systemriskbuffert i enlighet med punkt 5 f i denna artikel.

7. En systemriskbuffert ska tillämpas på alla exponeringar, eller en undergrupp av exponeringar som avses i punkt 5 i denna artikel, hos alla institut, eller en eller flera delar av dessa institut, för vilka myndigheterna i den berörda medlemsstaten är behöriga i enlighet med detta direktiv, och ska fastställas genom justeringar i steg om 0,5 procentenheter eller multiplar därav. Olika krav får införas för olika delar av institut och undergrupper av exponeringar. Systemriskbufferten ska inte hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

8. När den behöriga eller den utsedda myndigheten kräver att en systemriskbuffert upprätthålls ska den iaktta följande:

a) En systemriskbuffert får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.

b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska se över systemriskbufferten åtminstone vartannat år.

c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

9. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska, beroende på vad som är tillämpligt, innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs anmäla detta till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Om det institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten även anmäla detta till myndigheterna i den medlemsstaten.

Om ett systemriskbuffertvärde tillämpas på exponeringar i tredjeländer ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, också underrätta ESRB om detta. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra underrättelsen till tillsynsmyndigheterna i dessa tredjeländer.

▼M5

Underrättelsen ska innehålla detaljerade upplysningar om

a) makrotillsynsriskerna eller systemriskerna i medlemsstaten i fråga,

b) orsakerna till att makrotillsynsrisker eller systemrisker hotar stabiliteten i det finansiella systemet på nationell nivå som motiverar systemriskbuffertvärdet,

c) de bakomliggande skälen till varför det anses att systemriskbufferten sannolikt är tillräckligt effektiv och proportionell för att minska risken,

d) en bedömning av systemriskbuffertens sannolika positiva eller negativa effekter på den inre marknaden, på grundval av information som medlemsstaten har tillgång till,

e) det eller de systemriskbuffertvärden som den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa och de exponeringar på vilka dessa värden ska tillämpas och de institut som ska omfattas av dessa värden,

f) i det fall systemriskbuffertvärdet gäller alla exponeringar, en motivering till varför myndigheten anser att systemriskbufferten inte innebär en dubblering av funktionen av den buffert för andra systemviktiga institut som föreskrivs i artikel 131.

Om beslutet att fastställa systemriskbuffertvärdet medför en minskning eller ingen förändring jämfört med det tidigare fastställda buffertvärdet ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, endast rätta sig efter denna punkt.

10. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar inte medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, anmäla detta till ESRB i enlighet med punkt 9 en månad innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av tröskelvärdet på 3 %.

11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära ett yttrande av kommissionen i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9. Kommissionen ska avge sitt yttrande inom en månad från mottagandet av anmälan.

▼M5

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten begära en rekommendation från kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Kommissionen och ESRB ska tillhandahålla var sin rekommendation inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har utfärdat en negativ rekommendation, får den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagande av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

13. Varje behörig myndighet eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska offentliggöra fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden på lämplig webbplats. Det offentliggörandet ska åtminstone innehålla följande information:

a) Systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.

▼M5

b) De institut på vilka systemriskbufferten tillämpas.

c) De exponeringar på vilka systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena tillämpas.

d) En motivering till fastställandet eller ändringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.

e) Det datum då instituten ska börja tillämpa den fastställda eller ändrade systemriskbufferten.

f) Namnen på de länder där exponeringar i dessa länder erkänns i systemriskbufferten.

Om offentliggörandet av den information som avses i led d i första stycket skulle kunna äventyra stabiliteten i det finansiella systemet ska den informationen inte anges i offentliggörandet.

14. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner i enlighet med artikel 141.2 och 141.3.

Om tillämpningen av utdelningsrestriktionerna leder till en otillfredsställande förstärkning av institutets kärnprimärkapital mot bakgrund av den relevanta systemrisken, får de behöriga myndigheterna vidta ytterligare åtgärder i enlighet med artikel 64.

15. Om den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i förekommande fall beslutar att fastställa systemriskbufferten på grundval av exponeringar i andra medlemsstater ska samma buffert fastställas för alla exponeringar inom unionen, såvida inte bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

Artikel 134

Erkännande av ett systemriskbuffertvärde

1. Andra medlemsstater får erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i enlighet med artikel 133 och får tillämpa det värdet för nationellt auktoriserade institut för exponeringar i den medlemsstat som fastställt det värdet.

2. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut i enlighet med punkt 1,ska den medlemsstaten anmäla det till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och den medlemsstat som fastställer det värdet.

3. Vid beslut om erkännande av ett systemriskbuffertvärde i enlighet med punkt 1,ska en medlemsstat beakta den information som framlagts av den medlemsstat som fastställt det värdet i enlighet med artikel 133.9 och 133.13.

▼M5

4. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som gäller i enlighet med artikel 133 förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna. Om buffertarna hanterar samma risker ska endast den högre av buffertarna gälla.

5. Den medlemsstat som fastställt ett systemriskbuffertvärde i enlighet med artikel 133 i detta direktiv får uppmana ESRB att utfärda en rekommendation som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 till en eller flera medlemsstater som kan erkänna systemriskbuffertvärdet.

▼B

Avsnitt II

Fastställande och beräkning av kontracykliska kapitalbuffertar

Artikel 135

ESRB:s riktlinjer för fastställandet av kontracykliska buffertvärden

1. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 ge riktlinjer för hur myndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 136.1 ska fastställa kontracykliska buffertvärden, däribland följande:

a) Principer som ska vägleda utsedda myndigheter när dessa ska bedöma vilket kontracykliskt buffertvärde som är lämpligt och som garanterar att myndigheterna tillämpar en sund strategi avseende relevanta makroekonomiska cykler och främjar ett sunt och konsekvent beslutsfattande i alla medlemsstater.

b) Allmänna riktlinjer för

   i) mätning och beräkning av hur kreditgivning som andel av bruttonationalprodukten (BNP) avviker från den långsiktiga utvecklingstrenden,

   ii) beräkning av buffertriktvärden i enlighet med artikel 136.2.

c) Vägledning om variabler som anger uppkomsten av en systemomfattande risk relaterad till perioder med alltför stor kredittillväxt i ett finansiellt system, särskilt den relevanta kreditgivningsnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden, och om andra relevanta faktorer, däribland behandlingen av ekonomisk utveckling inom enskilda sektorer av ekonomin som kan vara upplysande för de utsedda myndigheterna när de ska fastställa det lämpliga kontracykliska buffertvärdet i enlighet med artikel 136.

d) Vägledning om variabler, inbegripet kvalitativa kriterier, som visar att bufferten bör upprätthållas, minskas eller frigöras helt.

2. När ESRB utfärdar en rekommendation i enlighet med punkt 1 ska nämnden beakta skillnaderna mellan medlemsstaterna och framför allt särdragen hos medlemsstater med små och öppna ekonomier.

▼B

3. När ESRB har utfärdat en rekommendation enligt punkt 1 ska nämnden se över den och, om nödvändigt, uppdatera den mot bakgrund av erfarenheterna från fastställandet av buffertar enligt detta direktiv eller av utvecklingen inom internationellt överenskommen praxis.

Artikel 136

Fastställande av kontracykliska buffertvärden

1. Varje medlemsstat ska utse en offentlig myndighet eller ett offentligt organ (nedan kallad utsedd myndighet) som ska ansvara för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet för den medlemsstaten.

2. Varje utsedd myndighet ska för varje kvartal beräkna ett buffertriktvärde som ska fungera som referensvärde vid myndighetens bedömningar i syfte att fastställa det kontracykliska buffertvärdet i enlighet med punkt 3. Buffertriktvärdet ska på ett relevant sätt återspegla kreditcykeln och risker som beror på en alltför stor kredittillväxt i medlemsstaten och beakta den nationella ekonomins särdrag. Det ska baseras på avvikelsen från den långsiktiga utvecklingstrenden för kreditgivning som andel av BNP, med beaktande av bland annat

a) en indikator på ökningen av kreditgivningsnivåerna inom denna jurisdiktion och särskilt en indikator på förändringar när det gäller kreditgivningen som andel av BNP i den medlemsstaten, och

b) alla gällande ESRB-riktlinjer i enlighet med artikel 135.1 b.

▼M5

3. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis bedöma intensiteten i cykliska systemrisker och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet för sin medlemsstat och vid behov fastställa eller justera det kontracykliska buffertvärdet. Varje utsedd myndighet ska därvid beakta

▼B

a) det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2 och

b) alla gällande ESRB-riktlinjer i enlighet med artikel 135.1 a, c och d och alla rekommendationer som ESRB utfärdat om fastställande av ett buffertvärde,

c) övriga variabler som den utsedda myndigheten anser relevanta för hanteringen av cykliska systemrisker.

4. Det kontracykliska buffertvärdet, uttryckt som procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för institut som har kreditexponeringar i den medlemsstaten, ska ligga mellan 0 % och 2,5 % och kalibreras i steg om 0,25 procentenheter eller multipler av 0,25 procentenheter. När så är motiverat på grund av vad som anges i punkt 3 får en utsedd myndighet fastställa ett kontracykliskt buffertvärde som är högre än 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för tillämpningen av artikel 140.2 i detta direktiv.

▼B

5. När en utsedd myndighet fastställer ett kontracykliskt buffertvärde över noll för första gången eller när en utsedd myndighet därefter höjer det gällande kontracykliska buffertvärdet, ska den också fastställa den dag från och med vilken instituten måste tillämpa den höjda bufferten vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert. Den dagen ska inte infalla mer än 12 månader efter den dag då det höjda buffertvärdet anmäldes i enlighet med punkt 7. Om dagen infaller mindre än 12 månader efter det att det höjda buffertvärdet anmälts, måste denna kortare tidsfrist för tillämpningen vara motiverad av exceptionella omständigheter.

6. Om en utsedd myndighet sänker det gällande kontracykliska buffertvärdet ska den, oavsett om värdet sänks till noll eller inte, även fastställa en preliminär period under vilken ingen buffertökning väntas. Den preliminära perioden ska dock inte vara bindande för den utsedda myndigheten.

▼M5

7. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis offentliggöra åtminstone följande information på sin webbplats:

a) Det gällande kontracykliska buffertvärdet.

b) Den aktuella kredittillväxtnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden.

c) Det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2.

d) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.

e) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten ska tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

f) När den dag som avses i led e infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar en kortare tidsfrist för tillämpningen.

g) Vid en sänkning av buffertvärdet, den preliminära tidsperiod under vilken ingen höjning av buffertvärdet väntas tillsammans med en motivering avseende denna period.

De utsedda myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna offentliggörandet.

De utsedda myndigheterna ska anmäla varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet samt den begärda information som anges i leden a–g i första stycket till ESRB. ESRB ska offentliggöra alla anmälda buffertvärden och tillhörande information på sin webbplats.

▼B

Artikel 137

Godkännande av kontracykliska buffertvärden över 2,5 %

1. När en utsedd myndighet, i enlighet med artikel 136.4, eller en berörd tredjelandsmyndighet har fastställt ett kontracykliskt buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, kan de andra utsedda myndigheterna godkänna det buffertvärdet för de nationellt auktoriserade institutens beräkning av sina institutspecifika kontracykliska kapitalbuffertar.

2. När en utsedd myndighet i enlighet med punkt 1 i denna artikel godkänner ett buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, i enlighet med punkt 1 denna artikel, ska den offentliggöra godkännandet på sin webbplats. Anmälan ska åtminstone innehålla följande information:

a) Det gällande kontracykliska buffertvärdet.

b) De medlemsstater eller tredjeländer som ska tillämpa det.

c) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken de institut som är auktoriserade i den utsedda myndighetens medlemsstat måste tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

d) När den dag som avses i led c infaller mindre än 12 månader från dagen för anmälan enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar denna kortare tidsfrist för tillämpningen.

Artikel 138

ESRB:s rekommendation om tredjeländers kontracykliska buffertvärden

ESRB får, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010, utfärda en rekommendation till de utsedda myndigheterna om det lämpliga kontracykliska buffertvärdet för exponeringar i det tredjelandet om

a) inget kontracykliskt buffertvärde har fastställts och offentliggjorts av den berörda tredjelandsmyndigheten för ett tredjeland (nedan kallad berörd tredjelandsmyndighet) där en eller flera unionsinstitut har kreditexponeringar,

b) ESRB anser att ett kontracykliskt buffertvärde som för ett tredjeland har fastställts och offentliggjorts av den berörda tredjelandsmyndigheten är otillräckligt för att på ett tillfredsställande sätt skydda unionsinstituten från risker i samband med en alltför stor kredittillväxt i det landet, eller en utsedd myndighet meddelar ESRB att den anser buffertvärdet vara otillräckligt för att uppfylla detta syfte.

▼B

Artikel 139

Utsedda myndigheters beslut om tredjeländers kontracykliska buffertvärden

1. Denna artikel ska tillämpas oavsett om ESRB har utfärdat en rekommendation för utsedda myndigheter som avses i artikel 138.

2. Under de omständigheter som avses i artikel 138 a kan de utsedda myndigheterna fastställa det kontracykliska buffertvärde som nationellt auktoriserade institut måste tillämpa vid beräkningen av sina institutspecifika kontracykliska kapitalbuffertar.

3. När ett kontracykliskt buffertvärde för ett tredjeland har fastställts och offentliggjorts av en berörd tredjelandsmyndighet, kan en utsedd myndighet fastställa ett annat buffertvärde för det tredjelandet för de nationellt auktoriserade institutens beräkning av sina institutspecifika kontracykliska kapitalbuffertar, om dessa skäligen anser att det buffertvärde som fastställts av den berörda tredjelandsmyndigheten är otillräckligt för att på ett tillfredsställande sätt skydda dem mot risker i samband med en alltför stor kredittillväxt i det landet.

När en utsedd myndighet utövar befogenheten enligt första stycket ska den inte fastställa ett kontracykliskt buffertvärde som understiger den nivå som fastställts av den berörda tredjelandsmyndigheten förutsatt att buffertvärdet överstiger 2,5 %, uttryckt i procent av det totala riskexponerade beloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i institut som har kreditexponeringar i det tredjelandet.

För att garantera enhetlighet vid fastställandet av buffertvärden för tredjeländer kan ESRB ge rekommendationer på detta område.

4. När en utsedd myndighet fastställer ett kontracykliskt buffertvärde för ett tredjeland i enlighet med punkt 2 eller 3 och detta värde höjer det redan gällande kontracykliska buffertvärdet, ska den utsedda myndigheten fastställa den dag från och med vilken de nationellt auktoriserade instituten måste tillämpa det buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert. Den dagen får inte infalla mer än 12 månader efter den dag då buffertvärdet anmäls i enlighet med punkt 5. Om den dagen infaller mindre än 12 månader efter det att buffertvärdet anmälts, ska denna kortare tidsfrist för tillämpningen vara motiverad på grund av exceptionella omständigheter.

5. Utsedda myndigheter ska offentliggöra varje fastställande av ett kontracykliskt buffertvärde för ett tredjeland i enlighet med punkt 2 eller 3 på sina webbplatser, och ska bifoga följande information:

a) Det kontracykliska buffertvärdet och det tredjeland för vilket det gäller.

b) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.

▼B

c) Om buffertvärdet har fastställts över noll för första gången eller vid höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten måste tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

d) När den dag som avses i led c infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet av fastställandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar denna kortare tidsfrist för tillämpningen.

Artikel 140

Beräkning av institutspecifika kontracykliska kapitalbuffertvärden

1. Det institutspecifika kontracykliska buffertvärdet ska bestå av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som gäller i de jurisdiktioner där institutets berörda kreditexponeringar finns, eller som gäller vid tillämpningen av denna artikel i enlighet med artikel 139.2 eller 139.3.

Medlemsstaterna ska kräva att instituten, när de beräknar det viktade genomsnitt som avses i första stycket, på varje tillämpligt kontracykliskt buffertvärde tillämpar de av sina sammanlagda ►C2 kapitalbaskrav för kreditrisk, fastställda i enlighet med del tre avdelningarna II och IV i förordning (EU) nr 575/2013, som rör de berörda kreditexponeringarna på territoriet i fråga, ◄ dividerat med de sammanlagda kapitalbaskrav för kreditrisk som rör samtliga av deras berörda kreditexponeringar.

2. Om en utsedd myndighet, i enlighet med artikel 136.4, fastställer ett kontracykliskt buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska medlemsstaterna se till att de nedan angivna buffertvärdena tillämpas på berörda kreditexponeringar i den utsedda myndighetens medlemsstat (nedan kallad medlemsstat A) vid den beräkning som krävs enligt punkt 1 samt, om relevant, vid beräkningen av andelen gruppbaserat kapital för institutet i fråga:

a) Nationellt auktoriserade institut ska tillämpa det buffertvärde som överstiger 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

b) Institut som är auktoriserade i en annan medlemsstat ska tillämpa ett kontracykliskt buffertvärde på 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats inte har godkänt buffertvärdet över 2,5 % i enlighet med artikel 137.1.

c) Institut som är auktoriserade i en annan medlemsstat ska tillämpa det kontracykliska buffertvärde som fastställts av den utsedda myndigheten i medlemsstat A om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats har godkänt det buffertvärdet i enlighet med artikel 137.

▼B

3. Om det kontracykliska buffertvärde som av en berörd tredjelandsmyndighet fastställts för ett tredjeland överstiger 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska medlemsstaterna se till att de nedan angivna buffertvärdena tillämpas på berörda kreditexponeringar i det tredjelandet vid den beräkning som krävs enligt punkt 1 samt, om relevant, vid beräkningen av andelen gruppbaserat kapital för institutet i fråga:

a) Institut ska tillämpa ett kontracykliskt buffertvärde på 2,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats inte har godkänt ett buffertvärde över 2,5 % i enlighet med artikel 137.1.

b) Institut ska tillämpa det kontracykliska buffertvärde som fastställts av den berörda tredjelandsmyndigheten om den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de har auktoriserats har godkänt det buffertvärdet i enlighet med artikel 137.

4. Berörda kreditexponeringar ska innefatta alla andra exponeringsklasser än dem som anges i artikel 112 a-f i förordning (EU) nr 575/2013 och som regleras av följande:

a) Kapitalbaskraven för kreditrisk enligt del tre avdelning II i den förordningen.

b) Om exponeringen ingår i handelslagret, kapitalbaskraven för specifik risk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 i den förordningen eller tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker enligt del tre avdelning IV kapitel 5 i den förordningen.

c) När exponeringen är en värdepapperisering, kapitalbaskraven enligt del tre avdelning II kapitel 5 i den förordningen.

5. Institut ska ange en berörd kreditexponerings geografiska område i enlighet med tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med punkt 7.

6. För den beräkning som krävs enligt punkt 1 ska följande gälla:

a) Ett kontracykliskt buffertvärde för en medlemsstat ska tillämpas från och med den dag som anges i den information som offentliggörs enligt artikel 136.7 e eller 137.2 c om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.

b) Om inte annat följer av led c, ska ett kontracykliskt buffertvärde tillämpas 12 månader efter den dag då ändringen av buffertvärdet anmäldes av den berörda tredjelandsmyndigheten, oavsett om den myndigheten kräver att institut etablerade i det tredjelandet ska tillämpa ändringen inom en kortare period, om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.

▼B

c) Om den utsedda myndigheten i institutets hemmedlemsstat fastställer det kontracykliska buffertvärdet för ett tredjeland i enlighet med artikel 139.2 eller 139.3 eller godkänner det kontracykliska buffertvärdet för ett tredjeland i enlighet med artikel 137, ska det buffertvärdet tillämpas från och med den dag som anges i den information som offentliggörs enligt artikel 139.5 c eller artikel 137.2 c om syftet med det beslutet är att höja buffertvärdet.

d) Ett kontracykliskt buffertvärde ska tillämpas omedelbart om syftet med beslutet är att sänka buffertvärdet.

Vid tillämpning av led b ska en ändring av det kontracykliska buffertvärdet för ett tredjeland anses ha anmälts den dag då det offentliggörs av den berörda tredjelandsmyndigheten i enlighet med gällande nationella regler.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för angivelse av de berörda kreditexponeringarnas geografiska område enligt punkt 5.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska delegeras befogenheter att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt III

Kapitalbevarande åtgärder

Artikel 141

Utdelningsrestriktioner

▼M5

1. Ett institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess kärnprimärkapital till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.

▼M5

c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt kombinerade buffertkrav får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

4. Instituten ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknas enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i leden a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:

a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

▼M5

b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas som

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen.

▼B

7. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av kärnprimärkapitalet eller en vinstminskning, och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.

8. När ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd enligt punkt 2 andra stycket led a, b och c ska den underrätta den behöriga myndigheten och lämna följande information:

▼B

a) Det kapital som innehas av institutet, indelat enligt följande:

i) Kärnprimärkapital.

ii) Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål.

iii) Supplementärt kapital.

b) Beloppet för institutets delårs- och årsöverskott.

c) Det högsta utdelningsbara beloppet beräknat i enlighet med punkt 4.

d) Det belopp utdelningsbar vinst som institutet har för avsikt att fördela mellan följande:

i) Utdelningsbetalningar.

ii) Inlösen.

iii) Utbetalningar avseende primärkapitalstillskott

▼C4

iv) Utbetalning av rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner, oavsett om det sker genom att en ny skyldighet att betala skapas eller det rör sig om en betalning enligt en skyldighet att betala som uppstått vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde sitt kombinerade buffertkrav.

▼B

9. Instituten ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndigheten.

10. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska en utdelning kopplad till kärnprimärkapital omfatta följande:

a) En utbetalning i form av kontant utdelning.

b) En utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som avses i artikel 26.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som avses i artikel 26.1 a i den förordningen.

d) Återbetalning av belopp som utbetalats med anknytning till kapitalinstrument som avses artikel 26.1 a i den förordningen.

e) En utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i den förordningen.

▼M5

Artikel 141a

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141 anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkrav om det inte har kapitalbas i en mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

▼M5

a) Artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

b) Artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

c) Artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

Artikel 141b

Utdelningsrestriktioner vid underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

1. Ett institut som uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 får inte göra utdelningar kopplade till primärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess primärkapital till en nivå där buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

▼C5

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden.

▼M5

c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

▼M5

4. Instituten ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i led a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

a) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den första (dvs. lägsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0.

b) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den andra kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,2.

▼M5

c) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den tredje kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,4.

d) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den fjärde (dvs. högsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräknas som

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen.

7. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av primärkapitalet eller en vinstminskning, och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.

8. När ett institut inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd som avses i punkt 2 andra stycket a, b och c i denna artikel ska det underrätta den behöriga myndigheten och lämna den information som anges i artikel 141.8 med undantag för led a iii däri, samt information om det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

9. Instituten ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndigheten.

10. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska en utdelning kopplad till primärkapital omfatta de punkter som anges i artikel 141.10.

▼M5

Artikel 141c

Underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141b i detta direktiv anses underlåta att uppfylla det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden i detta direktiv om det inte har primärkapital i en mängd som behövs för att samtidigt uppfylla det krav som fastställs i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 samt kravet i artikel 92.1 d i den förordningen och i artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

Artikel 142

Kapitalkonserveringsplan

▼M5

1. När ett institut inte uppfyller sitt kombinerade buffertkrav eller, i förekommande fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden ska det utarbeta en kapitalkonserveringsplan och lägga fram den för den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter den dag då det konstaterade att det inte uppfyllde kravet, om inte den behöriga myndigheten beviljar en längre frist upp till tio dagar.

▼B

►C2 De behöriga myndigheterna ska endast bevilja sådana tillstånd med utgångspunkt från den enskilda situationen för ett institut ◄ och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i kreditinstitutets verksamhet.

2. Kapitalkonserveringsplanen ska omfatta följande:

a) Estimat av inkomster och utgifter och en prognos för balansräkningen.

b) Åtgärder för att öka institutets kapitalrelation.

c) En plan och tidsram för att öka kapitalbasen med målet att uppfylla det kombinerade buffertkravet fullt ut.

d) All övrig information som den behöriga myndigheten anser nödvändig för att göra den utvärdering som krävs enligt punkt 3.

3. Den behöriga myndigheten ska utvärdera kapitalkonserveringsplanen och ska endast godkänna planen om den anser att det är sannolikt att planen, om den genomförs, kommer att leda till att kapital bevaras eller mobiliseras i tillräcklig grad för att institutet ska kunna uppfylla sitt kombinerade buffertkrav inom en tid som den behöriga myndigheten anser lämplig.

4. Om den behöriga myndigheten inte godkänner kapitalkonserveringsplanen i enlighet med punkt 3 ska den vidta någon av, eller båda, följande åtgärder:

▼B

a) Kräva att institutet ökar sin kapitalbas till angivna nivåer inom specificerade perioder.

b) Utöva sina befogenheter enligt artikel 102 i syfte att införa strängare restriktioner för utdelning än vad som krävs enligt artikel 141.

AVDELNING VIII

OFFENTLIGGÖRANDE AV DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNA

Artikel 143

Allmänna krav på offentliggörande

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra upplysningar om följande:

a) Texterna till de lagar och andra författningar samt den allmänna vägledning som antas i deras medlemsstater på området reglering av institut.

b) Hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten har utnyttjats.

▼M5

c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 97, inbegripet kriterierna för tillämpningen av proportionalitetsprincipen enligt artikel 97.4.

▼M6

d) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, aggregerade statistiska data om centrala aspekter av genomförandet av tillsynsregelverket i varje medlemsstat, inbegripet hur många och vilken typ av tillsynsåtgärder som har vidtagits enligt artikel 102.1 a i det här direktivet och hur många och vilken typ av administrativa sanktioner som har ålagts i enlighet med artikel 65 i det här direktivet.

▼B

2. De upplysningar som offentliggörs i enlighet med punkt 1 ska vara tillräckliga för att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra de tillvägagångssätt som de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna har valt. Upplysningarna ska offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Upplysningarna ska vara tillgängliga på en och samma webbplats.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa format, struktur, innehållsförteckningar och årligt datum för offentliggörande för informationen i punkt 1.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

Artikel 144

Särskilda krav på offentliggörande

1. Vid tillämpning av del fem i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna offentliggöra följande information:

a) De allmänna kriterier och metoder som har antagits för att granska efterlevnaden av artiklarna 405–409 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II, en sammanfattande beskrivning av resultatet av tillsynen och en beskrivning på årsbasis av de åtgärder som föreskrivits för bristande efterlevnad av artiklarna 405-409 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Den behöriga myndighet i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska offentliggöra följande uppgifter:

a) De kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder.

b) Antalet moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och antalet sådana moderinstitut som har dotterföretag i ett tredjeland.

c) På aggregerad nivå i medlemsstaten:

i) För moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013, den totala kapitalbas på gruppnivå som innehas av i dotterföretag i ett tredjeland.

ii) För moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 7.3 i den förordningen, den procentandel av den totala kapitalbasen på gruppnivå som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i ett tredjeland.

iii) För moderinstitut i en medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 76.3 i den förordningen, den procentandel av den totala kapitalbas som enligt artikel 92 i den förordningen krävs på gruppnivå och som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i ett tredjeland.

3. Den behöriga myndighet som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska offentliggöra samtliga nedanstående uppgifter:

a) De kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder.

b) Antalet moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och antalet sådana moderinstitut som har dotterföretag i ett tredjeland.

▼B

c) På aggregerad nivå i medlemsstaten:

i) För moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 575/2013, den totala kapitalbas som innehas av dotterföretag i ett tredjeland.

ii) För moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 575/2013, den procentandel av den totala kapitalbasen som motsvarar kapitalbas som hålls i dotterföretag i ett tredjeland.

iii) För moderinstitut som utnyttjar den valmöjlighet som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 575/2013, den procentandel av den totala kapitalbas som krävs enligt artikel 92 i den förordningen och som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i ett tredjeland.

AVDELNING IX

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 145

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 148 i fördraget när det gäller följande:

a) Förtydligande av definitionerna i artiklarna 3 och 128 för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

b) Förtydligande av definitionerna i artiklarna 3 och 128 för att vid tillämpningen av detta direktiv beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna.

c) Anpassning av terminologin och formuleringen av definitionerna i artikel 3 till framtida rättsakter om institut och därmed sammanhängande frågor.

d) Översyn av de belopp som avses i artikel 31.1 för att beakta förändringarna i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat, i linje och parallellt med de anpassningar som görs enligt artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG.

e) Utvidgning av innehållet i den förteckning som avses i artiklarna 33 och 34 och som finns i bilaga I, eller anpassningar av förteckningens terminologi till utvecklingen på de finansiella marknaderna.

f) Områden inom vilka behöriga myndigheter måste utbyta den information som förtecknas i artikel 50.

g) Anpassningar av bestämmelserna i artiklarna 76–88 och 98 för att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder eller krav som tar hänsyn till unionsrätten, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.

▼B

h) Uppskov med det krav på offentliggörande som anges i artikel 89.3 andra stycket när den kommissionsrapport som lämnas enligt artikel 89.2 första stycket påvisar större negativa effekter.

i) Justeringar av kriterierna i artikel 23.1 med hänsyn till den framtida utvecklingen och i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

▼M5

Artikel 146

Genomförandeakter

Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 12 och avdelning IV i syfte att beakta utvecklingen på det ekonomiska och monetära området ska antas som genomförandeakter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 147.2.

▼B

Artikel 147

Europeiska bankkommittén

1. För antagandet av genomförandeakter ska kommissionen biträdas av europeiska bankkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 148

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 145 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 17 juli 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 145 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

▼B

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 145 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period kan förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 149

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

Om kommissionen i enlighet med detta direktiv antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som EBA överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända mot denna standard vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Genom undantag från artikel 13.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 ska den period under vilken Europaparlamentet eller rådet kan invända mot den tekniska standarden för tillsyn vid behov förlängas med ytterligare en månad.

AVDELNING X

ÄNDRINGAR AV DIREKTIV 2002/87/EG

Artikel 150

Ändringar av direktiv 2002/87/EG

Artikel 21a i direktiv 2002/87/EG ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa konsekvent tillämpning av de beräkningsmetoder som anges i bilaga I del II till detta direktiv, jämförd med artikel 49.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 228.1 i direktiv 2009/138/EG, men utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 6.4 i det här direktivet ska ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på artikel 6.2 i det här direktivet.

ESA-myndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast fem månader innan den tillämpningsdag som avses i artikel 309.1 i direktiv 2009/138/EG.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095/2010.”

▼B

AVDELNING XI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Övergångsbestämmelser om tillsyn av institut som utövar etableringsfrihet och friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 151

Tillämpningsområde

1. Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla i stället för artiklarna 40, 41, 43, 49, 50 och 51 fram till det datum då kravet på likviditetstäckning börjar tillämpas i enlighet med en delegerad akt som antas enligt artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. För att säkerställa att infasningen av arrangemangen för tillsyn av likviditet är helt anpassad till utvecklingen av enhetliga likviditetsbestämmelser ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 145 som senarelägger det datum som avses i punkt 1 med upp till två år, om enhetliga likviditetsbestämmelser ännu inte har införts i unionen på grund av att internationella standarder för tillsyn av likviditetsrisk ännu inte har antagits det datum som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 152

Rapporteringskrav

Värdmedlemsstaten får för statistiska ändamål kräva att alla kreditinstitut som har filialer inom dess territorium lämnar periodiska rapporter om sin verksamhet i värdmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i dessa värdmedlemsstater.

När värdmedlemsstaten fullgör sina skyldigheter enligt artikel 156 i detta direktiv får den kräva att filialer till kreditinstitut från andra medlemsstater lämnar samma information som de för det ändamålet kräver av nationella kreditinstitut.

Artikel 153

Åtgärder som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidtar i fråga om verksamhet som bedrivs i värdmedlemsstaten

1. Om en värdmedlemsstats behöriga myndigheter finner att ett kreditinstitut som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom värdmedlemsstatens territorium inte efterlever de rättsliga bestämmelser som antagits i den medlemsstaten enligt detta direktiv som ger befogenheter till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, ska dessa myndigheter kräva att kreditinstitutet vidtar rättelse.

2. Om det berörda kreditinstitutet underlåter att vidta erforderliga åtgärder för rättelse ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

▼B

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska snarast vidta alla erforderliga åtgärder för att kreditinstitutet ska rätta till situationen. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrättas om vilka åtgärder som vidtas.

4. Om kreditinstitutet, trots åtgärder som har vidtagits av hemmedlemsstaten eller på grund av att dessa åtgärder visar sig otillräckliga eller inte föreskrivs i medlemsstaten i fråga, fortsätter att överträda de i värdmedlemsstaten gällande rättsliga bestämmelser som avses i punkt 1, får värdmedlemsstaten efter att ha underrättat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller bestraffa vidare överträdelser och, i den mån det är nödvändigt, förhindra att kreditinstitutet i fråga gör nya transaktioner inom landets territorium. Medlemsstaterna ska se till att det kan delges sådana handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot kreditinstitut inom deras territorier.

Artikel 154

Säkerhetsåtgärder

Innan åtgärder vidtas enligt förfarandet i artikel 153 får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för intressena för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster. Kommissionen och de andra berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska snarast möjligt underrättas om sådana åtgärder.

Kommissionen får, efter att ha hört berörda medlemsstaters behöriga myndigheter, besluta att den ifrågavarande medlemsstaten ska ändra eller återkalla sådana åtgärder.

Artikel 155

Ansvar

1. Ansvaret för tillsyn av ett institut, inklusive tillsyn av verksamheter som bedrivs i enlighet med artiklarna 33 och 34, ska ligga hos hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i den mån befogenheter för värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter inte följer av bestämmelserna i detta direktiv.

2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn i enlighet med detta direktiv.

3. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater och framför allt i krissituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

Artikel 156

Tillsyn av likviditetsrisk

Fram till dess att vidare harmonisering har skett ska värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i samarbete med hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, utöva tillsyn över likviditetsrisker i filialer till kreditinstitut.

▼B

Utan att det påverkar de åtgärder som krävs för förstärkning av Europeiska monetära systemet ska värdmedlemsstaterna ha fullständigt ansvar för åtgärderna inom ramen för sin penningpolitik.

Sådana åtgärder får inte innefatta diskriminerande behandling eller restriktioner gentemot kreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat.

Artikel 157

Samarbete rörande tillsyn

När institut bedriver verksamhet i en eller flera medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns, särskilt genom en filial, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter utöva tillsyn av dessa i nära samarbete med varandra. Myndigheterna ska förse varandra med all den information rörande institutens ledning och ägandeförhållanden som kan underlätta såväl tillsynen som bedömningen av om auktorisationsvillkoren iakttas, och all information som kan underlätta övervakningen av sådana institut, särskilt med avseende på likviditet, solvens, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

Artikel 158

Betydande filialer

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten, när artikel 112.1 är tillämplig, eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att en filial till ett annat institut än ett värdepappersföretag som omfattas av artikel 95 i förordning (EU) nr 575/2013 ska betraktas som betydande.

2. Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande, särskilt med avseende på följande:

a) Insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten.

b) Den troliga effekt som ett inställande eller en nedläggning av institutets verksamhet har på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

c) Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens banksystem eller finansiella system.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten, och den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 112.1 är tillämplig, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om att en filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom en ytterligare period på två månader fatta ett eget beslut om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

▼B

De beslut som avses i andra och tredje styckena ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering, ska skickas till de berörda behöriga myndigheterna, och ska erkännas som avgörande och tillämpas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Beslut om att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 117.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppgifter som avses i artikel 112.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

4. Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en krissituation i ett kreditinstitut som avses i artikel 114.1, ska den så snart det är praktiskt möjligt varna de myndigheter som avses i artiklarna 58.4 och 59.1.

5. Om artikel 116 inte är tillämplig ►C2 ska de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta ett gemensamt beslut om att en filial ska betraktas som betydande enligt punkt 2 i den här artikeln och informationsutbytet enligt artikel 50. ◄ Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på skriftliga avtal som utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.

6. När den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den eventuella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 155.3 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i denna artikel.

7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas, om de viktigaste frågor som ska diskuteras och om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som behandlats vid dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

Artikel 159

Kontroller på plats

1. Om ett institut, auktoriserat i en hemmedlemsstat, driver verksamhet genom filial i en annan medlemsstat ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom en mellanhand, utföra kontroll på plats för att samla in sådan information som avses i artikel 50.

▼B

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter får också, avseende sådana kontroller på plats av filialer, tillämpa något av de övriga förfaranden som anges i artikel 118.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte utgöra hinder för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter att när de fullgör sitt tillsynsansvar enligt detta direktiv utföra kontroller på plats av filialer etablerade på det egna territoriet.

▼M5

KAPITEL 1A

Övergångsbestämmelser om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Artikel 159a

Övergångsbestämmelser om godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som redan finns den 27 juni 2019 ska ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a senast den 28 juni 2021. Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande senast den 28 juni 2021 ska lämpliga åtgärder vidtas enligt artikel 21a.6.

Under den övergångsperiod som avses i första stycket i denna artikel ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbefogenheter som tilldelats dem genom detta direktiv med avseende på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som omfattas av godkännande i enlighet med artikel 21a vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn.

▼B

KAPITEL 2

Övergångsbestämmelser för kapitalbuffertar

Artikel 160

Övergångsbestämmelser för kapitalbuffertar

1. Genom denna artikel ändras kraven i artiklarna 129 och 130 under en övergångsperiod som löper mellan den 1 januari 2016 och den 31 december 2018.

2. För perioden 1 januari 2016–31 december 2016 gäller följande:

a) Kapitalkonserveringsbufferten ska bestå av kärnprimärkapital motsvarande 0,625 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

b) Den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten ska vara högst 0,625 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. För perioden 1 januari 2017–31 december 2017 gäller följande:

a) Kapitalkonserveringsbufferten ska bestå av kärnprimärkapital motsvarande 1,25 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten ska vara högst 1,25 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För perioden 1 januari 2018–31 december 2018 gäller följande:

a) Kapitalkonserveringsbufferten ska bestå av kärnprimärkapital motsvarande 1,875 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten ska vara högst 1,875 % av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

5. Kravet på en kapitalkonserveringsplan och utdelningsrestriktionerna enligt artiklarna 141 och 142 ska gälla under övergångsperioden 1 januari 2016–31 december 2018 när institut inte uppfyller de kombinerade buffertkraven med beaktande av kraven i punkterna 2–4 i den här artikeln.

6. Medlemsstaterna kan fastställa en kortare övergångsperiod än den som anges i punkterna 1-4 och därigenom tillämpa kapitalkonserveringsbufferten och den kontracykliska kapitalbufferten den 31 december 2013. När en medlemsstat fastställer en sådan kortare övergångsperiod ska den informera de berörda parterna, däribland kommissionen, ESRB, EBA och det relevanta tillsynskollegiet om detta. En sådan kortare övergångsperioden får erkännas av andra medlemsstater. Om en annan medlemsstat erkänner en sådan kortare övergångsperiod ska den underrätta kommissionen, ESRB, EBA och det relevanta tillsynskollegiet om detta.

7. När en medlemsstat tillämpar en kortare övergångsperiod för den kontracykliska kapitalbufferten ska den kortare perioden endast tillämpas för beräkning av en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert av institut som är auktoriserade i den medlemsstat för vilken den utsedda myndigheten är ansvarig.

▼B

KAPITEL 3

Slutbestämmelser

Artikel 161

Översyn och rapport

1. Kommissionen ska regelbundet se över genomförandet av detta direktiv i syfte att säkerställa att genomförandet av direktivet inte leder till uppenbar diskriminering mellan institut på grundval av deras rättsliga struktur eller ägarmodell.

2. Efter en översyn ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, senast den 30 juni 2016 översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag om bestämmelserna om ersättning i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013, efter en översyn av dessa, med beaktande av internationell utveckling, och därvid ta särskild hänsyn till

a) deras effektivitet, genomförande och tillämpning, inbegripet identifiering av eventuella luckor till följd av proportionalitetsprincipens tillämpning på dessa bestämmelser,

b) den inverkan som ett iakttagande av principen i artikel 94.1 g har när det gäller

   i) konkurrenskraften och stabiliteten i det finansiella systemet, och

   ii) den personal som faktiskt och fysiskt arbetar vid dotterföretag som etablerats utanför EES av moderinstitut som etablerats inom EES.

Vid denna översyn ska det särskilt övervägas huruvida principen i artikel 94.1 g bör fortsätta att tillämpas på den personal som omfattas av led b ii första stycket.

3. Från och med 2014 ska EBA, i samarbete med Eiopa och Esma, två gånger om året offentliggöra en rapport om i vilken utsträckning medlemsstaternas lagstiftning hänvisar till externa kreditbetyg i tillsynssyfte och om de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att minska sådana hänvisningar. Dessa rapporter ska beskriva hur de behöriga myndigheterna uppfyller sina skyldigheter enligt artiklarna 77.1, 77.3 och 79 b. Dessa rapporter ska även innehålla en beskrivning av tillsynens samstämmighetsgrad i detta hänseende.

4. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen se över och rapportera om tillämpningen av artiklarna 108 och 109 och ska lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

5. Senast den 31 december 2016 ska kommissionen se över och rapportera om tillämpningen av artikel 91.11, inklusive lämpligheten hos riktmärkningen av metoderna för diversifiering, med beaktande av all relevant utveckling på unionsnivå och internationell nivå, och ska lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt, ett lagstiftningsförslag.

6. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen rådfråga ESRB, EBA, Eiopa, Esma och andra relevanta parter om hur effektiva bestämmelserna om utbyte av information i detta direktiv är, både under normala förhållanden och under stressperioder.

▼B

7. EBA ska senast den 31 december 2015 se över och lämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 om unionens och medlemsstaternas samarbete med tredjeländer. Den rapporten ska identifiera på vilka områden samarbetet och informationsutbytet behöver förbättras ytterligare. EBA ska offentliggöra rapporten på sin hemsida.

8. EBA ska, efter att ha erhållit mandat av kommissionen, undersöka om enheter inom den finansiella sektorn som meddelat att de utför sin verksamhet i enlighet med islamiska bankprinciper i tillräcklig utsträckning omfattas av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013. Kommissionen ska se över EBA:s rapport och, om så är lämpligt, överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.

9. EBA ska senast den 1 juli 2014 rapportera till kommissionen om kreditinstitutens användning av och fördelarna med ECBS-centralbankernas långfristiga refinansieringstransaktioner och liknande stödåtgärder avseende centralbanksfinansiering. På grundval av den rapporten och efter samråd med ECB ska kommissionen senast den 31 december 2014 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om användningen av och fördelarna med dessa refinansieringstransaktioner och stödåtgärder avseende finansiering för kreditinstitut som är auktoriserade i unionen, om så är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag om användningen av sådana refinansieringstransaktioner och stödåtgärder avseende finansiering.

▼M5

10. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen se över och rapportera om genomförandet och tillämpningen av de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 104.1 j och l och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

▼B

Artikel 162

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

▼C1

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2014.

▼B

Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälan av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om införlivandebestämmelserna överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv, får kommissionen på begäran från EBA i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1093/2010 eller på eget initiativ begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet och genomförandet av de bestämmelserna och detta direktiv.

▼B

2. Genom undantag från punkt 1 ska avdelning VII kapitel 4 tillämpas från och med den 1 januari 2016.

3. De bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 94.1 g ska ålägga instituten att tillämpa principerna i dessa bestämmelser på ersättning ►C1 för tillhandahållna tjänster eller resultat från 2014 och framåt, oavsett om de grundar sig på avtal som ingåtts före eller efter den 1 januari 2014. ◄

4. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska artikel 131 tillämpas från och med den 1 januari 2016. Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 131.4 från och med den 1 januari 2016 på följande sätt:

a) 25 % av bufferten för globala systemviktiga institut, som fastställs i enlighet med artikel 131.4, år 2016.

b) 50 % av bufferten för globala systemviktiga institut, som fastställs i enlighet med artikel 131.4, år 2017.

c) 75 % av bufferten för globala systemviktiga institut, som fastställs i enlighet med artikel 131.4, år 2018.

d) 100 % av bufferten för globala systemviktiga institut, som fastställs i enlighet med artikel 131.4, år 2019.

6. ►C1 Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artikel 133 tillämpas från den 1 januari 2014. ◄

Artikel 163

Upphävande

Direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och förordning (EU) nr 575/2013 och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till detta direktiv och bilaga IV till förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 164

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 165

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel.

2. Utlåning, omfattande bland annat konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring, med eller utan regress och finansiering av handelskrediter (inklusive ”forfeiting”).

3. Finansiell leasing.

▼M3

4. Betaltjänster enligt definitionen i artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([1]).

▼B

5. Utställande och administration av andra betalningsmedel (t.ex. resecheckar och postväxlar) såvida inte sådan verksamhet omfattas av punkt 4.

6. Borgensförbindelser och garantier.

7. Handel för egen eller kunders räkning med något av följande:

   a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, insättningsbevis etc.),

   b) utländsk valuta,

   c) finansiella terminer och optioner,

   d) valuta- och ränteinstrument,

   e) överlåtbara värdepapper.

8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållande av tjänster i samband därmed.

9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv.

10. Penningmarknadsmäkling.

11. Portföljförvaltning och rådgivning.

12. Förvaring och förvaltning av värdepapper.

13. Kreditupplysningstjänster.

14. Bankfackstjänster.

15. Utgivning av elektroniska pengar.

De tjänster och verksamheter som anges i avsnitten A och B i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet, omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med det här direktivet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼B

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 1	Artikel 1.1	
Artikel 2.1		
Artikel 2.2		
Artikel 2.3		
Artikel 2.4	Artikel 1.2	
Artikel 2.5	Artikel 2	
Artikel 2.6	Artikel 1.3	
Artikel 3	Artikel 4	
Artikel 3.1, led 53	Artikel 4, led 49	
Artikel 4.1		
Artikel 4.2		
Artikel 4.3		
Artikel 4.4		
Artikel 4.5		Artikel 35.1
Artikel 4.6		
Artikel 4.7		
Artikel 4.8		
Artikel 5	Artikel 128	
Artikel 6	Artikel 42b.1	
Artikel 7	Artikel 40.3	
Artikel 8.1	Artikel 6.1	
Artikel 8.2	Artikel 6.2	
Artikel 8.3	Artikel 6.3	
Artikel 8.4		
Artikel 9	Artikel 5	
Artikel 10	Artikel 7	
Artikel 11	Artikel 8	
Artikel 12.1	Artikel 9.1, första stycket	
Artikel 12.2	Artikel 9.1, andra stycket	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 12.3	Artikel 9.1, tredje stycket	
Artikel 12.4	Artikel 9.2	
Artikel 13.1	Artikel 11.1	
Artikel 13.2	Artikel 11.2	
Artikel 14.1	Artikel 12.1	
Artikel 14.2	Artikel 12.2	
Artikel 14.3	Artikel 12.3	
Artikel 15	Artikel 13	
Artikel 16.1	Artikel 15.1	
Artikel 16.2	Artikel 15.2	
Artikel 16.3	Artikel 15.3	
Artikel 17	Artikel 16	
Artikel 18	Artikel 17.1	
Artikel 19	Artikel 18	
Artikel 20.1	Artikel 14	
Artikel 20.2	Artikel 14	
Artikel 20.3		
Artikel 20.5	Artikel 17.2	
Artikel 21	Artikel 3	
Artikel 22.1	Artikel 19.1	
Artikel 22.2	Artikel 19.2	
Artikel 22.3	Artikel 19.3	
Artikel 22.4	Artikel 19.4	
Artikel 22.5	Artikel 19.5	
Artikel 22.6	Artikel 19.6	
Artikel 22.7	Artikel 19.7	
Artikel 22.8	Artikel 19.8	
Artikel 22.9	Artikel 19.9	
Artikel 23.1	Artikel 19a.1	
Artikel 23.2	Artikel 19a.2	
Artikel 23.3	Artikel 19a.3	
Artikel 23.4	Artikel 19a.4	
Artikel 23.5	Artikel 19a.5	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 24.1	Artikel 19b.1	
Artikel 24.2	Artikel 19b.2	
Artikel 25	Artikel 20	
Artikel 26.1	Artikel 21.1	
Artikel 26.2	Artikel 21.2	
Artikel 27	Artikel 21.3	
Artikel 28.1		Artikel 4
Artikel 28.2		Artikel 9
Artikel 29.1		Artikel 5.1
Artikel 29.2		Artikel 5.2
Artikel 29.3		Artikel 5.3
Artikel 29.4		Artikel 5.2
Artikel 30		Artikel 6
Artikel 31.1		Artikel 7
Artikel 31.2		Artikel 8
Artikel 32.1		Artikel 10.1
Artikel 32.2		Artikel 10.2
Artikel 32.3		Artikel 10.3
Artikel 32.4		Artikel 10.4
Artikel 32.5		Artikel 10.5
Artikel 33	Artikel 23	
Artikel 34.1	Artikel 24.1	
Artikel 34.2	Artikel 24.2	
Artikel 34.3	Artikel 24.3	
Artikel 35.1	Artikel 25.1	
Artikel 35.2	Artikel 25.2	
Artikel 35.3	Artikel 25.3	
Artikel 35.4	Artikel 25.4	
Artikel 35.5	Artikel 25.5	
Artikel 35.6	Artikel 25.5	
Artikel 35.7	Artikel 25.5	
Artikel 36.1	Artikel 26.1	
Artikel 36.2	Artikel 26.2	
Artikel 36.3	Artikel 26.3	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 36.4	Artikel 26.4	
Artikel 36.5	Artikel 26.5	
Artikel 36.6	Artikel 26.5	
Artikel 36.7	Artikel 26.5	
Artikel 37	Artikel 36	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39.1	Artikel 28.1	
Artikel 39.2	Artikel 28.2	
Artikel 39.3	Artikel 28.3	
Artikel 39.4	Artikel 28.4	
Artikel 39.5	Artikel 28.4	
Artikel 39.6	Artikel 28.4	
Artikel 40, första stycket	Artikel 29, första stycket	
Artikel 40, andra stycket		
Artikel 40, tredje stycket		
Artikel 41.1	Artikel 30.1 och 2	
Artikel 41.2		
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 43.1	Artikel 33, första stycket	
Artikel 43.2		
Artikel 43.3		
Artikel 43.4		
Artikel 43.5		
Artikel 44	Artikels 31 och 34	
Artikel 45	Artikel 35	
Artikel 46	Artikel 37	
Artikel 47.1	Artikel 38.1	
Artikel 47.2	Artikel 38.2	
Artikel 47.3	Artikel 38.3	
Artikel 48.1	Artikel 39.1	
Artikel 48.2	Artikel 39.2	
Artikel 48.3	Artikel 39.3	
Artikel 48.4	Artikel 39.4	
Artikel 49.1	Artikel 40.1	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 49.2	Artikel 40.2	
Artikel 49.3	Artikel 41, tredje stycket	
Artikel 50.1	Artikel 42, första stycket	
Artikel 50.2		
Artikel 50.3		
Artikel 50.4		
Artikel 50.5	Artikel 42, andra stycket	
Artikel 50.6	Artikel 42, tredje och sjätte styckena	
Artikel 50.7	Artikel 42, fjärde och sjunde styckena	
Artikel 50.8	Artikel 42, femte stycket	
Artikel 51.1	Artikel 42a.1	
Artikel 51.2	Artikel 42a.2	
Artikel 51.3	Artikel 42a.3	
Artikel 51.4	Artikel 42a.3	
Artikel 51.5	Artikel 42a.3	
Artikel 51.6		
Artikel 52.1	Artikel 43.1	
Artikel 52.2	Artikel 43.2	
Artikel 52.3		
Artikel 52.4		
Artikel 53.1	Artikel 44.1	
Artikel 53.2	Artikel 44.2	
Artikel 53.3		
Artikel 54	Artikel 45	
Artikel 55	Artikel 46	
Artikel 56	Artikel 47	
Artikel 57.1	Artikel 48.1, första stycket	
Artikel 57.2	Artikel 48.1, andra stycket	
Artikel 57.3	Artikel 48.2, första och andra styckena	
Artikel 57.4	Artikel 48.2, tredje stycket	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 57.5	Artikel 48.2, femte stycket	
Artikel 57.6	Artikel 48.2, fjärde stycket	
Artikel 58	Artikel 49, första stycket	
Artikel 58.2	Artikel 49, andra stycket	
Artikel 58.3	Artikel 49, fjärde stycket	
Artikel 58.4	Artikel 49, femte stycket	
Artikel 59.1	Artikel 50	
Artikel 59.2		
Artikel 60	Artikel 51	
Artikel 61.1	Artikel 52, första stycket	
Artikel 61.2	Artikel 52, andra stycket	
Artikel 62		
Artikel 63.1	Artikel 53.1	
Artikel 63.2	Artikel 53.2	
Artikel 64		
Artikel 65		
Artikel 66		
Artikel 67		
Artikel 68		
Artikel 69		
Artikel 70		
Artikel 71		
Artikel 72	Artikel 55	
Artikel 73	Artikel 123	
Artikel 74.1	Artikel 22.1	
Artikel 74.2	Artikel 22.2	
Artikel 74.3	Artikel 22.6	
Artikel 74.4		
Artikel 75.1	Artikel 22.3	
Artikel 75.2	Artikel 22.4	
Artikel 75.3	Artikel 22.5	
Artikel 76.1	Bilaga V, punkt 2	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 76.2		
Artikel 76.3		
Artikel 76.4		
Artikel 76.5		
Artikel 77		
Artikel 78		
Artikel 79	Bilaga V, punkterna 3, 4 och 5	
Artikel 80	Bilaga V, punkt 6	
Artikel 81	Bilaga V, punkt 7	
Artikel 82.1	Bilaga V, punkt 8	
Artikel 82.2	Bilaga V, punkt 9	
Artikel 83.1	Bilaga V, punkt 10	
Artikel 83.2		Bilaga IV, punkt 5
Artikel 83.3		Bilaga I, punkterna 38 och 41
Artikel 84	Bilaga V, punkt 11	
Artikel 85.1	Bilaga V, punkt 12	
Artikel 85.2	Bilaga V, punkt 13	
Artikel 86.1	Bilaga V, punkt 14	
Artikel 86.2	Bilaga V, punkt 14a	
Artikel 86.3		
Artikel 86.4	Bilaga V, punkt 15	
Artikel 86.5	Bilaga V, punkt 16	
Artikel 86.6	Bilaga V, punkt 17	
Artikel 86.7	Bilaga V, punkt 18	
Artikel 86.8	Bilaga V, punkt 19	
Artikel 86.9	Bilaga V, punkt 20	
Artikel 86.10	Bilaga V, punkt 21	
Artikel 86.11	Bilaga V, punkt 22	
Artikel 87		
Artikel 88.1	Bilaga V, punkt 1	
Artikel 88.2		
Artikel 89		

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 90		
Artikel 91		
Artikel 92.1	Bilaga V, punkt 23 andra stycket	
Artikel 92.2, inledningen	Bilaga V, punkt 23, inledningen	
Artikel 92.2 a	Bilaga V, punkt 23 a	
Artikel 92.2 b	Bilaga V, punkt 23 b	
Artikel 92.2 c	Bilaga V, punkt 23 c	
Artikel 92.2 d	Bilaga V, punkt 23 d	
Artikel 92.2 e	Bilaga V, punkt 23 e	
Artikel 92.2 f	Bilaga V, punkt 23 f	
Artikel 92.2 g		
Artikel 93	Bilaga V, punkt 23 k	
Artikel 94.1 a	Bilaga V, punkt 23 g	
Artikel 94.1 b	Bilaga V, punkt 23 h	
Artikel 94.1 c	Bilaga V, punkt 23 i	
Artikel 94.1 d		
Artikel 94.1 e	Bilaga V, punkt 23 j	
Artikel 94.1 f	Bilaga V, punkt 23 l	
Artikel 94.1 g		
Artikel 94.1 h	Bilaga V, punkt 23 m	
Artikel 94.1 i		
Artikel 94.1 j	Bilaga V, punkt 23 n	
Artikel 94.1 k	Bilaga V, punkt 23 n	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 94.1 l	Bilaga V, punkt 23 o	
Artikel 94.1 m	Bilaga V, punkt 23 p	
Artikel 94.1 n	Bilaga V, punkt 23 q	
Artikel 94.1 o	Bilaga V, punkt 23 r	
Artikel 94.1 p	Bilaga V, punkt 23 s	
Artikel 94.1 q	Bilaga V, punkt 23 t	
Artikel 94.2	Artikel 150.3 b	
Artikel 95	Bilaga V, punkt 24	
Artikel 96		
Artikel 97.1	Artikel 124.1	
Artikel 97.2	Artikel 124.2	
Artikel 97.3	Artikel 124.3	
Artikel 97.4	Artikel 124.4	
Artikel 98.1	Bilaga XI, punkt 1	
Artikel 98.2	Bilaga XI, punkt 1a	
Artikel 98.3	Bilaga XI, punkt 2	
Artikel 98.4	Bilaga XI, punkt 3	
Artikel 98.5	Artikel 124.5	
Artikel 98.6		
Artikel 98.7		
Artikel 99		
Artikel 100		
Artikel 101		
Artikel 102.1	Artikel 136.1	
Artikel 102.2		
Artikel 103		
Artikel 104	Artikel 136	
Artikel 105		
Artikel 106.1	Artikel 149	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 106.2		
Artikel 107		
Artikel 108.1, första stycket	Artikel 68.2	
Artikel 108.1, andra stycket	Artikel 3	
Artikel 108.1, tredje stycket		
Artikel 108.2	Artikel 71.1	
Artikel 108.3	Artikel 71.2	
Artikel 108.4	Artikel 73.2	
Artikel 109.1	Artikel 68.1	
Artikel 109.2	Artikel 73.3	
Artikel 109.3		
Artikel 110.1	Artikel 124.2	
Artikel 110.2	Artikel 23	
Artikel 111.1	Artikel 125.1	Artikel 2
Artikel 111.2	Artikel 125.2	Artikel 2
Artikel 111.3	Artikel 126.1	
Artikel 111.4	Artikel 126.2	
Artikel 111.5	Artikel 126.3	
Artikel 111.6	Artikel 126.4	
Artikel 112.1	Artikel 129.1, första stycket	
Artikel 112.2	Artikel 129.1, andra stycket	
Artikel 112.3	Artikel 129.1, tredje stycket	
Artikel 113.1 a	Artikel 129.3, första stycket	
Artikel 113.1 b		
Artikel 113.2 a, första stycket	Artikel 129.3, andra stycket	
Artikel 113.2 b, första stycket		
Artikel 113.2, andra stycket	Artikel 129.3, andra stycket	
Artikel 113.3, tredje stycket	Artikel 129.3, tredje stycket	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 113.3	Artikel 129.3, fjärde till sjunde styckena	
Artikel 113.4	Artikel 129.3, åtta och nionde styckena	
Artikel 113.5	Artikel 129.3, tionde och elfte styckena	
Artikel 114	Artikel 130	
Artikel 115	Artikel 131	
Artikel 116.1	Artikel 131a.1, första, andra och tredje styckena	
Artikel 116.2	Artikel 131a.1, fjärde stycket	
Artikel 116.3	Artikel 131a.2, första stycket	
Artikel 116.4	Artikel 131a.2, andra och tredje styckena	
Artikel 116.5	Artikel 131a.2, fjärde och femte styckena	
Artikel 116.6	Artikel 131a.2, sjätte stycket	
Artikel 116.7	Artikel 131a.2, sjunde stycket	
Artikel 116.8	Artikel 131a.2, åttonde stycket	
Artikel 116.9	Artikel 131a.2, nionde stycket	
Artikel 117.1	Artikel 132.1, första och sjätte styckena	
Artikel 117.2	Artikel 132.1, sjunde och åtta styckena	
Artikel 117.3	Artikel 132.2	
Artikel 117.4	Artikel 132.3	
Artikel 118	Artikel 141	
Artikel 119.1	Artikel 127.1	
Artikel 119.2	Artikel 127.2	
Artikel 119.3	Artikel 127.3	
Artikel 120	Artikel 72a	
Artikel 121	Artikel 135	
Artikel 122	Artikel 137	
Artikel 123.1	Artikel 138.1	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 123.2	Artikel 138.2, första stycket	
Artikel 124	Artikel 139	
Artikel 125	Artikel 140	Artikel 2
Artikel 126	Artikel 142	
Artikel 127	Artikel 143	
Artikel 128		
Artikel 129		
Artikel 130		
Artikel 131		
Artikel 132		
Artikel 133		
Artikel 134		
Artikel 135		
Artikel 136		
Artikel 137		
Artikel 138		
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141		
Artikel 142		
Artikel 143	Artikel 144	
Artikel 144.1	Artikel 122a.9	
Artikel 144.2	Artikel 69.4	
Artikel 144.3	Artikel 70.4	
Artikel 145	Artikel 150.1	
Artikel 146	Artikel 150.1a	
Artikel 147.1	Artikel 151.1	
Artikel 147.2	Artikel 151.2	
Artikel 148.1	Artikel 151a.3	
Artikel 148.2	Artikel 151a.1	
Artikel 148.3	Artikel 151b	
Artikel 148.4	Artikel 151a.2	

▼B

Detta Direktiv	Direktiv 2006/48/EG	Direktiv 2006/49/EG
Artikel 148.5	Artikel 151c	
Artikel 149		
Artikel 150		
Artikel 151		
Artikel 152	Artikel 29	
Artikel 153	Artikel 30	
Artikel 154	Artikel 33	
Artikel 155	Artikel 40	
Artikel 156	Artikel 41	
Artikel 157	Artikel 42	
Artikel 158	Artikel 42a	
Artikel 159	Artikel 43	
Artikel 160		
Artikel 161.1	Artikel 156, sjätte stycket	
Artikel 161.2	Artikel 156, fjärde stycket	
Artikel 161.3		
Artikel 161.4		
Artikel 161.5		
Artikel 161.6		
Artikel 161.7		
Artikel 161.8		
Artikel 161.9		
Artikel 162.1		
Artikel 162.2		
Artikel 162.3		
Artikel 162.4	Artikel 157.1, tredje stycket	
Artikel 162.5		
Artikel 162.6		
Artikel 163	Artikel 158	
Artikel 164	Artikel 159	
Artikel 165	Artikel 160	
Bilaga I	Bilaga I	